

Η ΦΩΝΗ

ζου Μεχάλου Χωριού

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ 18^ο ΑΡ. ΦΥΛ. 67-70
Β' Εξαμ. 1987 - Α' Εξαμ. 1988

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ 18^ο ΑΡ. ΦΥΛ. 67-70
Β' Εξαμ. 1987 – Α' Εξαμ. 1988

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ	ΣΤΕΛΝΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Ν.Α. ΚΑΡΒΕΛΗΣ Ι. Γενναδίου 16 - τηλ. 7210.282	
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΤΗΛ. 32.38.515	
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: ΧΡ. ΣΟΥΛΙΜΙΩΤΗΣ ΣΕΡΙΦΟΥ 14 - ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΡΑΧΑΜΙ ΤΗΛ. 97.02.616	

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μαιροκορδάτου 6 (5ος όροφος) - 106 78 ΑΘΗΝΑ Τηλ. 3619.861

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ τηλ. 51.33.591
ΘΑΝ. ΚΑΡΒΕΛΗΣ τηλ. 97.19.564

- Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται
- Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	ΣΕΛ.
Το σήμερα και το αύριο του Συνδέσμου	1
Κ.Δ. Πριτσιόλα: Στιγμότυπα από τη Γενική μας Συνέλευση	3
Η Γενική μας Συνέλευση, η ομιλία του Προέδρου	6
Γ.Κ. Σταυράκη: Εορταστικές εκδηλώσεις στο Μεγάλο Χωριό	14
Τ.Ε. Καραγιάννη: 3 Ιουλίου 1987	19
Θ. Μητσοπούλου: Για να λάμψει το Μεγάλο Χωριό από καθαριότητα	20
Δ. Μποσινάκη: Τα ψηλά βουνά κι εμείς	22
Γ.Κ. Σταυράκη: Το αρχοντικό που έγινε Πνευματική Στέγη του Μεγ. Χωριού	23
I.Χ. Αραπογιάννη: Το Σχολείο του Γάυρου και ο αείμνηστος δάσκαλό του	24
π.Κ.Δ. Βαστάκη: Ιστορική μνημοσύνη - Μιά απάντηση	27
Η σήλη των ξενητεμένων	31
Γ. Κατσιγιάννη: Έλευθερες κρίσεις	34
Ελεύθερα σχόλια - Απορίες Μεγαλοχωριτών	35
π.Κ.Δ. Βαστάκη: Ληξιαρχικά	36
Χαρούμενες εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας	37
Μεγαλοχωρίτικα	38
Ευρυτανικά	42
Ρουμελιώτικα	48
Κοινωνική ζωή	48
Εισφορές για τους σκοπούς του Συνδέσμου μας	49
Εκδόσεις - Κριτική βιβλίου	52
Μεγαλοχωρίτικα πένθη	58

ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Η ιδιόκτητη Στέγη του Συνδέσμου μας εγκαινιάστηκε επίσημα στις 17.4.1988 και την ίδια ημέρα έγινε στον ίδιο χώρο, για πρώτη φορά, η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση.

Στις 23.5.88 πραγματοποιήθηκε και η πρώτη συνάντηση κυριών και δεσποινίδων που συνδυάστηκε με μια ενδιαφέρουσα διάλεξη για τις πρώτες βοήθειες από ειδικευμένη ομιλήτρια του Ε.Ε. Σταυρού.

Παράλληλα γίνονται, στη Στέγη μας πλέον, την πρώτη Δευτέρα κάθε μήνα οι τακτικές συνεδριάσεις του Δ.Σ.

Από το φθινόπωρο κάθε Δευτέρα απόγευμα η Στέγη θα είναι ανοιχτή για όλα τα μέλη σε συγκεκριμένες ώρες που θα γνωστοποιηθούν.

Η ομάδα πολιτιστικών εκδηλώσεων αναδραστηριοποιήθηκε και προετοιμάζει, σε συνεργασία με το Δ.Σ., σειρά από δραστηριότητες. Η αρχή γίνεται με την οργάνωση στο Μεγάλο Χωριό της «εβδομάδας πολιτιστικών εκδηλώσεων» στις 7-14 Αυγούστου.

Η ίδια ομάδα, σε συνεργασία με την επιτροπή που συστήθηκε για την καθαριότητα, προωθεί διαδικασίες για συγκέντρωση χρημάτων με σκοπό να ενισχύσει την κοινότητα Μεγάλου Χωριού στην προσπάθειά της για οριστική επίλυση του προβλήματος αποκομιδής απορριμάτων.

Πέρα από αυτά το Δ.Σ. προγραμματίζει για το άμεσο μέλλον σειρά εκδηλώσεων προκειμένου να τιμηθούν Μεγαλοχωρίτες με ιδιαίτερη προσφορά στον τόπο μας και το Σύνδεσμο.

Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές από αυτές, ενώ στο μεταξύ ελπίζουμε να έχουμε και άλλες δικές σας προτάσεις:

- a. Τιμητική εκδήλωση για τους Εθνομάρτυρες.
- b. Τιμητική εκδήλωση για τους δασκάλους του χωριού μας (Σπ. Παπαγιάννης, I. Καριοφύλλης, A. Αναγνωστόπουλος).
- c. Τιμητική εκδήλωση για τους γιατρούς του Χωριού μας (καθηγητής N. Τσαμπούλας, I. Πριγκιφύλλης, Xρ. Μέρμηγκας, Αρ. Κοντομέρκος).
- d. Τιμητική εκδήλωση για αποθανόντες ευεργέτες (όπως Ανδρέας Πουρνάρας, Δημ. Πουρνάρας κ.α.) καθώς και Προέδρους και μέλη παρελθόντων Δ.Σ. του Συνδέσμου.

Για τις παραπάνω εκδηλώσεις και για όποιες άλλες προγράμμα-

πιστούν, συγκεντρώνονται στοιχεία που θα τεθούν στη διάθεση του κάθε ομιλητή. Ζητάμε και τη δική σας ουσιαστική συνδρομή για την πληρέστερη παρουσίαση προσώπων και γεγονότων. Οποιαδήποτε στοιχεία ή ντοκουμέντα (μαρτυρίες, φωτογραφίες, κειμήλια, προσωπικά είδη κ.ο.κ.) έχετε, μπορείτε να τα εμπιστευτείτε στο Δ.Σ. το οποίο θα τα διαφυλάξει και θα σας τα επιστρέψει μετά την εκδήλωση.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα θα τακτοποιηθεί το πλούσιο αρχείο του Συνδέσμου και θα είναι στη διάθεση των ενδιαφερομένων. Ακόμη θα λειτουργήσει τμήμα της βιβλιοθήκης μας όπου θα υπάρχει πλήρης σειρά τόσο της Φωνής του Μεγάλου Χωριού, όσο και των άλλων μέχρι σήμερα εκδόσεών μας, που ΟΛΕΣ κατά αγαθή τύχη, γνώρισαν σπουδαία εκδοτική επιτυχία και πρέπει να υπάρχουν σε κάθε Μεγαλοχωρίτικο σπίτι.

Τέλος, κάναμε και μια κάπως τολμηρή θα λέγαμε σκέψη. Να οργανώσουμε εκδρομή-προσκύνημα στη «Βασιλίδα των πόλεων» την Κωσταντινούπολη. Συζητάμε για το Πάσχα του 1989. Είναι γνωστή η ευαισθησία μας όχι μόνο ως Ελήνων αλλά ειδικότερα ως Μεγαλοχωρίτων για την Πόλη, που κάθε παραπέρα ανάλυση είναι περιττή. Το γεγονός και μόνον ότι αυτός ο ίδιος ο Σύνδεσμός μας εκεί πρωτοιδρύθηκε και έδρασε τα λέει όλα. Περιμένουμε τη γνώμη σας για να προχωρήσουμε.

Σύντομα θα σας γνωστοποιήσουμε και άλλες δραστηριότητες. Το Δ.Σ. πιστεύει ότι ο Σύνδεσμος μπαίνει σε μια καινούρια εποχή. Σας θέλουμε όμως ΟΛΟΥΣ κοντά μας να προγραμματίσουμε και να πραγματοποιήσουμε από κοινού τις μελλοντικές δραστηριότητες. Το χρόνο θα τον βρούμε από τη στιγμή που θα το θελήσουμε. Και θα το θελήσουμε αν πιστέψουμε ότι αξίζει και πρέπει να δώσουμε νέα ζωή, νέα πνοή στο Σύνδεσμό μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Μεγαλοχωρίτων θα πραγματοποιεί τις τακτικές του συνεδριάσεις την πρώτη Δευτέρα κάθε μήνα και ώρα 8 το βράδυ στα ιδιόκτητα γραφεία του στην οδό Μαιροκορδάτου 6, 5ος όροφος.

Η παρουσία μελών του Συνδέσμου στις συνεδριάσεις θα είναι ιδιαίτερα ευχάριστη και χρήσιμη για το Δ.Σ..

Πληροφορίες από τον Γ. Γραμματέα κ. Κ. Δ. Πριτσιόλα, Τηλ. 36.19.861.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας έγινε φέτος με μεγάλη λαμπρότητα, διότι ο τόπος που πραγματοποιήθηκε ήταν η ιδιόκτητος Στέγη του Συνδέσμου στην Αθήνα, και μάλιστα στο κέντρο της πόλης, σε μια αίθουσα εξήντα τετραγωνικών μέτρων, διασκευασμένη θαυμάσια και επιπλωμένη κατάλληλα.

Με υπερηφάνεια το Διοικητικό Συμβούλιο υποδέχθηκε όλα τα μέλη του Συνδέσμου στις 17 Απριλίου 1988 ημέρα Κυριακή στις δέκα το πρώι με τη φωτεινότατη Στέγη του, όπου και άρχισαν οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης.

Προηγήθηκε ο επίσημος εγκαινιασμός και αγιασμός της αιθούσης, χοροστατούντος του πρωτοπρεσβύτερου πατρός κ. Κων/νου Βαστάκη. Ακολούθησαν ολιγόλεπτες ομιλίες του πατρός κ. Κων/νου Βαστάκη, του προέδρου του Διοικ. Συμβουλίου κ. Νικ. Καρβέλη, του προέδρου της κοινότητας του χωριού μας κ. Θεοδ. Γαθρίλη που παρευρέθη κοντά μας, καθώς και του παρευρισκομένου κ. Οικονόμου, προέδρου της εταιρείας Ευρυτάνων επιστημόνων. Στις ομιλίες τους όλοι τόνισαν την αξία που θα έχει για το Σύνδεσμο η Στέγη του, καθώς και για τις προοπτικές που διαγράφονται για την περαιτέρω χρήση της, και δεν παρέλειψαν να συγχαρούν θερμά το Διοικητικό Συμβούλιο που όπως τόνισαν επέτυχε τα μέγιστα.

Ακολούθως το Δ.Σ. εδεξιώθη όλα τα μέλη του Συνδέσμου με ποτά, αναψυκτικά και γλυκά, και αντηλλάγησαν πάρα πολύ θερμές ευχές για την περαιτέρω πρόοδο του Συνδέσμου.

Στις ένδεκα και μισή περίπου ώρες που αναπτύχθηκαν οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης που κάλυψαν όλα τα θέματα που απασχολούν το Σύνδεσμο και το Μεγάλο Χωριό. Το πρώτο μέρος των εργασιών της Γεν. Συνέλευσης κάλυψε η ομιλία του προέδρου του Συνδέσμου κ. Νικ. Καρβέλη, ο οποίος αναφέρθηκε στο έργο του παρελθόντος έτους, στον καθιερωμένο κατάλογο των αποβιωσάντων συγχωριανών μας που μας

εγκατέλειψαν, καθώς και στις πραγματοποιηθείσες εκδηλώσεις του Συνδέσμου, όπως το μνημόσυνο των εθνομαρτύρων, η γιορτή της πρωτοχρονιάτικης πίττας, η χορεοπερίδα, η γιορτή του Αγίου Γερασίμου, η γιορτή και το πανηγύρι της Καλιακούδας καθώς και στις καλοκαιρινές εκδηλώσεις στο χωριό μας.

Κατόπιν ο ταμίας του Συνδέσμου κ. Νικ. Σκλαβούνος διάβασε τον οικονομικό απολογισμό του 1987 καθώς και τον προϋπολογισμό του 1988.

Μετά ο πρόεδρος της εξελεγκτικής επιτροπής κ. Χρήστος Καραγιάννης διάβασε την έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής. Στη συνέχεια έγινε από το σώμα της Γεν. Συνελεύσεως η ομόφωνη έγκριση του οικονομικού απολογισμού και προϋπολογισμού του 1988.

Ακολούθησε συζήτηση για θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος τόσο του Συνδέσμου όσο και του Μεγάλου Χωριού, και υποβλήθησαν ερωτήσεις, ασκήθηκε κριτική και παράθεση γνωμών από πολλούς ομιλητάς.

Πρώτος έλαβε το λόγο ο πρόεδρος τής κοινότητας Μεγάλου Χωριού κ. Θεόδ. Γαθρίλης, ο οποίος χαιρέτησε τη Γενική Συνέλευση εκ μέρους των κατοίκων του χωριού μας και αναφέρθηκε στα έργα που έγιναν στο Μεγάλο Χωριό το 1987. Ανέφερε ότι αποπερατώθηκε το Ξενοδοχείο του χωριού μας, χωρίς όμως να λειτουργεί, και ανέφερε συγκεκριμένα ότι η μη λειτουργία του οφείλεται σε «παραδογοντες» που αντιμάχονται στο χωριό μας, και η κοινότητα προσπαθεί με όλα τα μέσα που διαθέτει να τους αντιπαρέλθει. Είπε ακόμη ότι αποπερατώθηκε το άνω υδραγωγείο και απομένει μόνον η εσωτερική ανανέωση των σωλήνων μέσα στο χωριό.

Οι κ.κ. Αθαν. Μητσόπουλος και Στεφ. Βασιλόπουλος πρότειναν το μνημόσυνο των Εθνομαρτύρων να γίνεται την πρώτη Κυριακή του Δεκεμβρίου, και μάλιστα ο κ. Βασιλόπουλος προχώρησε περαιτέρω και

είπε να γίνεται εάν είναι δυνατό στην Στέγη του Συνδέσμου.

Επ' αυτού ο πατέρης κ. Κων/νος Βαστάκης επιρότεινε να γίνεται το μνημόσυνο στη γειτονική εκκλησία της «Ζωοδόχου Πηγής» και κατόπιν η δεξιωση στη Στέγη του Συνδέσμου.

Ο κ. Ιωάννης Ν. Φλώρος συνεχάρη το Διοικ. Συμβούλιο για τα πεπραγμένα και τόνισε για το περιοδικό «Η.Φ.Τ.Μ.Χ.» ότι πρέπει η ύλη να ελέγχεται και ανεφέρθη συγκεκριμένα σε ένα σχόλιο ανώνυμο που όπως είπε ειρωνεύεται την Ένωση Ευρυτάνων Επιστημόνων.

Το Διοικ. Συμβούλιο απάντησε ότι δεν λογόκρινε κείμενα, αλλά και τα κείμενα αυτά δεν πρέπει να έρχονται σε αντίθεση με τη γραμμή του Συνδέσμου που προγάζει από το καταστατικό του.

Ο κ. Ιωάννης Κατσιγιάννης μίλησε κατόπιν και ζήτησε από το Δ.Σ. του Συνδέσμου να κάνει πρόταση στο κοινοτικό Συμβούλιο του Μεγάλου Χωριού για δύο πράγματα. Πρώτο: Να τιμήσει το Μεγάλο Χωριό την ηρωίδα «Σταθοπούλου» με την ονομασία πλατείας ή δρόμου στο όνομά της και δεύτερο: να ονομασθή μια πλατεία του χωριού, σε «πλατεία Εθνικής Αντίστασης».

Η κ. Μάρια Ν. Γιαννακά τόνισε ότι μάρτυρας της Εθνικής Αντίστασης είναι και κάποιος Χάσκος από τη Θεσ/κη ως και μερικοί άλλοι που πρέπει να τιμηθούν από το χωριό.

Ο πατέρης κ. Κων/νος Βαστάκης επανέφερε την πρότασή του που είχε κάνει και στο Δ.Σ. του Συνδέσμου για τοποθέτηση μαρμάρινης πλάκας στο μνημείο των εθνομαρτύρων, με τα ονόματα των υπολοίπων μαρτύρων της Εθνικής Αντίστασης της περιόδου 1941-44.

Ο κ. Βασιλόπουλος Στέφανος μάλιστα δευτερολόγων πρότεινε να γίνει γραπτή η αίτηση του Δ.Σ. προς την Κοινότητα. Ο κ. Χρήστος Καραγιάννης συμφώνησε με την πρόταση του διατρός Κων/νου Βαστάκη αλλά με τη διαφορά να συμπεριληφθούν στη μαρμάρινη πλάκα και οι φονευθέντες στο Αλβανικό μέτωπο συγχωριανοί μας.

Απαντώντας στα ανωτέρω ο πρόεδρος της κοινότητας κ. Θεοδ. Γαβρήλης είπε ότι η πρόταση του κ. Κατσιγιάννη για τη Σταθοπούλου είναι σωστή, αλλά συμπεριλαμβάνεται στο «γενικό ηρώω» του χωριού, και όσον αφορά για να ονομασθή

μια πλατεία του χωριού μας σε «πλατεία Εθνικής Αντίστασης» θα πρέπει πρώτα να ληφθεί απόφαση από το κοινοτικό Συμβούλιο.

Ακολούθως πήρε το λόγο ο κ. Γεώργιος Σταυράκης, ο οποίος αφού συνεχάρη το Δ.Σ. για το επιτελεσθέν έργο, καθώς και για την απόκτηση της Στέγης έκανε τις ακόλουθες προτάσεις.

- 1) Το περιοδικό «Φ.Τ.Μ.Χ» να αναβαθμισθεί ποιοτικά, να εκδίδεται δύο φορές το χρόνο και να καθιερωθεί σελίδα αποδήμων.
- 2) Το Δ.Σ. να καθιερώσει κατ' ιδίαν επαφές με τα μέλη του.
- 3) Να γίνεται μια κοινή σύσκεψη Συνδέσμου Κοινότητας.
- 4) Να βοηθηθούν οικονομικά 2-3 άποροι φοιτητές Μεγαλοχωρίτες με την προσφορά εργασίας στο Σύνδεσμο.
- 5) Να τιμώνται καταξιωμένα πρόσωπα του χωριού μας μια φορά το χρόνο.
- 6) Να τοποθετηθεί φωτισμός στην πλατεία του χωριού με φανοστάτες.
- 7) Να γίνει επιτροπή στην Αθήνα από νέους για πολιτιστικές εκδηλώσεις.
- 8) Να ονομασθεί κεντρικός δρόμος του χωριού σε «οδό αποδήμων».

Στη συνέχεια έγινε ευρεία συζήτηση για την καθαριότητα του χωριού μας και συγκεκριμένα για τα σκουπίδια που υπάρχουν παντού πεταμένα.

Ομίλησαν πολλά μέλη του Συνδέσμου που εξέφρασαν τις απόψεις τους επί του θέματος και ο κ. Αθαν. Μητσόπουλος πήρε το λόγο, και αφού συνεχάρη το Δ.Σ. που επί των ημερών του ο Σύλλογος απέκτησε την Στέγη του, επιθέτειν για τα σκουπίδια να συσταθεί επιτροπή για να λύσει το θέμα και να μη μολύνεται το περιβάλλον, και για το σκοπό αυτό διαθέτει 50.000 δρχ. στην επιτροπή που θα συσταθεί.

Απαντώντας επ' αυτών ο πρόεδρος της κοινότητας κ. Θεοδ. Γαβρήλης απάντησε ότι το κοινοτικό συμβούλιο δεν καθόρισε ακόμη το μέρος που θα καταστρέφονται τα σκουπίδια, διότι χρειάζεται σχετικά άδεια του Δασαρχείου. Για την υλοποίηση της πρότασης του κ. Μητσόπουλου, που έγινε ομόφωνα αποδεκτή, ορίσθηκε τριμελής επιτροπή από τους:

- α) Αθαν. Μητσόπουλο,
- β) Ανδριανή Δασκαλάκη,
- γ) Γεώργιο Δανίλη.

Στο σημείο αυτό το Δ.Σ. ευχαρίστησε δ-

λους τους παρισταμένους για τη συμμετοχή τους στις εργασίες της Γεν. Συνέλευσης και τόνισε ότι η συμμετοχή όλων μας στις εκδηλώσεις του Συνδέσμου είναι απαραίτητη.

Ο υπογράφων το κείμενο θα ήθελε να προσθέσει τα εξής: Να γίνεται πιό μαζική η συμμετοχή των νέων μας, τόσο στις εκδηλώσεις του Συνδέσμου, όσο και στις υποδείξεις που έχουν να κάνουν για την περαιτέρω δράση και να είναι θέβαιοι ότι το Διοικ. Συμβούλιο πάντα είναι στη διάθεσή τους, και με μια καλόπιστη κριτική από όλους δγαίνουμε όλοι κερδισμένοι. Πρέπει δε να καταλάβουμε και να συνειδητοποιήσουμε όλοι, ιδίως οι κάτοικοι του χωριού μας που δυστυχώς το λέωντεύθυνα θλέπουν κάθε ενέργεια του Συνδέσμου σαν εχθρική απέναντί τους, δεν προσφέρουν καμιά βοήθεια και διευκόλυνση για να έχουμε καλλίτερα αποτελέσματα, αλλά μόνο απαιτούν και κριτικάρουν ανεύθυνα τους πάντες, ενώ θα έπρεπε να παρευρίσκονται στις εκδηλώσεις και Γενικές Συνελεύσεις του Συνδέσμου και εκεί νόμιμα μπορούν να πουν ότι θέλουν για να έχουν και την ανάλογη ενημέρωση και απάντηση, ακόμη μπορούν και εγγράφως να ζητούν οποιαδήποτε πληροφορία από το Δ.Σ. Δεν πρέπει δύμας να ξεχνούν ότι και οι αποτελούντες το Διοικ. Συμβούλιο είναι Μεγαλοχωρίτες και σγωνιούν και προσπαθούν μαζί τους για ένα καλλίτερο Μεγάλο-Χωριό, και τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο που διαθέτουμε πολλές φορές εις βάρος της επαγγελ-

ματικής μας δραστηριότητας, με μεγάλη πρόθυμια και θέληση τον προσφέρουμε για να διατηρήσουμε το κύρος και την ενεργητικότητα του Συνδέσμου όσο μπορούμε πιό ψηλά και νομίζω ότι το πετυχαίνουμε.

Κώστας Δ. Πριτσιόλας

Η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας

Ομιλία του προέδρου του Συνδέσμου κ. Ν.Α. Καρθέλη

Αγαπητοί Συμπατριώτες,

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου σας καλωσορίζω στη Στέγη του Συνδέσμου μας που μόλις πριν λίγη ώρα εγκαινιάσαμε και σας ευχαριστούμε για τη μεγάλη προσέλευσή σας.

Οι εργασίες της ετήσιας τακτικής Γ. Σ. κάτω από τέτοιες προϋποθέσεις είναι βέβαιο ότι θα καταλήξουν σε επιτυχία και θα βγουν χρήσιμες αποφάσεις και συμπεράσματα.

Η παρουσία του προέδρου και του συμβούλου της κοινότητας Μεγάλου Χωριού κ.κ. Θ. Ν. Γαβρίλη και Δ.Φ. Βονόρτα δείχνει με τον καλύτερο τρόπο τους γερούς δεσμούς και την παραγωγική συνεργασία

ανάμεσα στην Κοινότητα και το Σύνδεσμο προς όφελος βέβαια της ιδιαίτερης πατρίδας, του Μεγάλου Χωριού, όπου δύλοι μας στρέφουμε το διαρκές ενδιαφέρον και την αγάπη μας.

Πριν εισέλθουμε στις καθαυτό εργασίες της Γ.Σ. είναι πρέπον να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή, τιμώντας έτσι τη μνήμη των συμπατριωτών μας που έφυγαν απ' τη ζωή αυτή τη χρονιά. Μαζί τους, ειδικά φέτος που για πρώτη φορά συγκεντρωνόμαστε στη δική μας Στέγη, ας αναθυμήθούμε και όλους όσους στα χρόνια που πέρασαν δούλεψαν και πρόσφεραν για την απόκτησή της.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ. Ο πατέρας.

Από τα εγκαίνια της Στέγης του Συνδέσμου.

του Γ. Γραμματέα μας κ. Κ. Πριτσίόλα. Ήταν ένα από τα πλέον εξέχοντα μέλη με πολύτιμη προσφορά, ξεχωριστό ήθος και περισσή ευγένεια.

ΔΗΜ. ΝΤΑΛΛΑΣ

ΑΓΓ. ΖΗΚΑ

ΔΗΜ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ (Θεο/ικη)

ΑΙΚ. ΛΩΛΟΥ

ΑΡΙΣΤ. ΛΑΪΟΣ

ΙΩΑΝ. ΔΟΥΛΑΒΕΡΗΣ

ΕΥΑΓΓ. ΑΠΟΚΟΡΙΤΗΣ

ΙΩΑΝ. ΜΑΛΙΚΟΥΤΗΣ

ΚΩΝ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΓΡΗΓ. ΠΕΞΑΣ

ΒΑΣ. ΠΕΡΙΔΑΣ

ΙΩΑΝ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΕΛΕΝΗ Φ. ΒΟΝΟΡΤΑ

ΑΘΑΝΑΣ. ΑΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Αυτραλία)

ΙΩΑΝ. ΑΝΔ. ΚΑΤΗΣ

ΧΑΡΑΛ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

ΒΑΣΙΛ. Β. ΜΠΟΥΡΛΟΥ

ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΟΪΔΑΜΗΣ

ΝΙΚ. Δ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ (σύζ. Ευθυμίας Σύψα)

Αιωνία τους η μνήμη

Το Διοικητικό Συμβούλιο στο χρόνο που πέρασε κατέβαλε κάθε δυνατή προσπά-

θεια να ανταποκριθεί τόσο στις βασικές του τακτικές υποχρεώσεις, όσο και στον εμπλουτισμό των δραστηριοτήτων του Συνδέσμου μας με νέα έργα και εκδηλώσεις. Αναλυτικότερα:

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ (200 χρόνια από τη γέννηση και 175 από το μαρτύριό του) και

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΜΟΣ Κοινοταφίου Εθνομαρτύρων (3 Ιουλίου 1987). Μεγάλη ημέρα για το Μεγάλο Χωριό και το Σύνδεσμό μας και λαμπρός ο διπλός εορτασμός. Σύσσωμο το Μεγάλο Χωριό παρόν, καθώς και πολλά μέλη του Συνδέσμου από την Αθήνα και άλλες πόλεις. Επίσης οι πολιτικές και θρησκευτικές αρχές του νομού και εκπρόσωποι των γειτονικών κοινοτήτων και πολιτιστικών Συλλόγων. Σε συνεργασία με την Ι.Μ. Καρπενησίου, το Κοινοτικό και Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, εκδόσαμε καλαίσθητο δίπτυχο που μοιράστηκε στους παραιρεθέντες και απεστάλη σε όλους τους παραλήπτες της «Φωνής του Μ.Χ.» (Σ.Σ. Σε άλλη στήλη του περιοδικού δημοσιεύεται εκτενές ρεπορτάζ).

Από την ομιλία του προέδρου. Διακρίνεται το Δ.Σ.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ. Διοργανώσαμε σε συνεργασία με την Κοινότητα και το Σύλλογο «Καλλιακούδα» το «Λαϊκό Πανηγύρι Καλλιακούδας» που για άλλη μια φορά γνώρισε ξεχωριστή επιτυχία. Επίσης διοργανώθηκαν δύο συνεστιάσεις, μια στον Άγιο Αθανάσιο και μία στην πνευματική Στέγη με εξαιρετική επιτυχία. Αναζητούμε τις καταλληλότερες συνθήκες και προτάσεις για την καθιέρωση ενός εβδομαδιαίου προγράμματος πολλαπλών πολιτιστικών εκδηλώσεων το καλοκαίρι στο Μεγάλο Χωριό. Δόθηκε αικόμη μια θεατρική παράσταση στην πλατεία του Χωριού από το θεατρικό τμήμα των Ευρυτάνων Σπουδαστών (προσφορά του Συνδέσμου στους κατοίκους του Μ. Χωριού), ενώ ξεκίνησε η αξιοποίηση της Πνευματικής Στέγης.

Συγκεκριμένα άρχισε από το περασμένο καλοκαίρι μια σειρά εκδηλώσεων και συγκεντρώσεων με πρωτοβουλία γυναικών του Χωριού μας, που σημείωσαν και σημειώνουν μεγάλη επιτυχία. Μάλιστα τα χρήματα που συγκεντρώθηκαν προσφέρθηκαν για κοινωφελείς σκοπούς, καθώς και για αγορά Χριστουγεννιάτικων δώρων που μοιράστηκαν σε παιδάκια του Χωριού. Το συντονισμό των εκδηλώσεων από πλευράς Δ.Σ. είχε η δραστηρία και ακούραστη Σύμβουλος κ. Μαίρη Φ. Καλλιάνη.

Στην Πνευματική Στέγη επίσης έγιναν και πολλές εργασίες αυτό το χρόνο με την επιβλεψη, καθοδήγηση αλλά, και προσωπική συμμετοχή του Αντιπροέδρου του Συνδέσμου κ. Ηλία Καρίπη, ο οποίος σημειωτέον έχει την όλη ευθύνη για την εκπροσώπηση του Συνδέσμου στο Μ. Χωριό. Διαμορφώθηκε η αίθουσα πολλαπλών εκδηλώσεων στο ισόγειο, ενώ μεταφέρθηκε και αναπτύχθηκε η λαϊκή βιβλιοθήκη στον 1ο όροφο. Έγιναν επίσης εργασίες συντήρησης του κτιρίου, της αυλής και της παιδικής χαράς. Παραχωρήθηκε χώρος για την εγκατάσταση του Νηπιαγωγείου του Χωριού μας, αλλά και για τη διαμονή των δύο δασκαλισσών και της Νηπιαγωγού. Θεωρούμε αυτές τις προσφορές του Συνδέσμου ως σημαντικές και πιστεύουμε ότι ανάλογα θα εκτιμηθούν από την κοινότητα και την πολιτεία. Τελειώνοντας με την Π.Σ. θα πρέπει

μια άλλη φορά να αναφερθώ στη μεγάλη συνεισφορά του κ. Νικ. Δ. Πουρνάρα χάρη στην οποία και ξεκίνησε η πολλαπλή δραστηριοποίησή της. Το κτίριο έχει πολλές ανάγκες συντήρησης και επισκευής. Περιμένουμε τη συνδρομή σας μαζί με προτάσεις για καλύτερη αξιοποίηση μέσα στα πλαίσια της πολιτιστικής του αποστολής

Της «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» εκδώσαμε ένα τεύχος και ήδη είναι έτοιμο το δεύτερο. Θα θέλαμε να είχαμε εκδώσει περισσότερα, πλην όμως τα οικονομικά μας δεν επέτρεπαν κάτι τέτοιο. Ισως (και με τη δική σας συνεισφορά) γίνει κατορθωτό στο μέλλον. Με την ευκαιρία μην παραλείπετε να μας στέλνετε τις ειδήσεις σας καθώς και άλλες συνεργασίες σας. Η καταχώρηση των συμβάντων, αλλά και άλλων δραστηριοτήτων που αφορούν τους απανταχού Μεγαλοχωρίτες πλουτίζει το ενδιαφέρον μας για τη «Φωνή» και μη ξεχνάτε ότι αποτελεί το βασικό κρίκο επικοινωνίας μεταξύ των Μεγαλοχωριτών απανταχού της γης.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ και αποθισάντων μελών του Συνδέσμου έγινε και φέτος κατά τα καθιερωμένα στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κυψέλης. Μικρή όμως η συμμετοχή συμπατριώτων μας, ενώ είναι μεγάλο το χρέος προς αυτούς.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ και Η ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ σημείωσαν εξαιρετική επιτυχία και η προσέλευση Μεγαλοχωριτών ξεπέρασε κάθε προηγούμενη (Σ.Σ. ρεπορτάζ σε άλλη στήλη).

Τελειώνω με μια αναφορά μόνο στη ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ που σήμερα μας φιλοξενεί με τη μορφή που όλοι σας θέλετε. Έγινε μεγάλος αγώνας για να φτάσουμε στη σημερινή ημέρα. Φτάσαμε όμως. Πολλοί βοήθησαν, ο καθένας στο μέτρο των δυνατοτήτων του. Ανάγκες υπάρχουν και θα υπάρχουν. Εκείνο όμως που από εδώ και πέρα προέχει είναι η αξιοποίηση του χώρου. Έχουμε ιδέες, περιμένουμε και τις δικές σας.

Κλείνω τον απολογισμό των πεπραγμένων με ένα εγκάρδιο χαιρετισμό εκ μέρους των μελών του Δ.Σ. προς όλα τα μέλη του Συνδέσμου μας και ιδιαίτερα προς τους ξενιτεμένους μας.

Σας ευχαριστώ

Χαιρετισμός του Προέδρου του Δ.Σ. της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων κ. Ευαγγέλου Οικονόμου, επιτ. Γεν. Επιθ/του Μ.Ε., στα εγκαίνια του Εντευκτηρίου του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», την Κυριακή, 17 Απριλίου 1988, ώρα 11 π.μ.

Αιδεσμολογιώτατε,
Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε του Συνδέσμου,
Αγαπητοί συμπατριώτες Μεγαλοχωρίτες,
Η Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων, την οποίαν ως Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου της εκπροσωπώ μετά του Εφόρου αυτής κ. Λάμπρου Γεωργίου, εθεώρησε εδόχως τιμητικήν την πρόσκλησίν σας και επιθεβλημένην την παρουσία της εις τα σημερινά εγκαίνια του λαμπρού τούτου Εντευκτηρίου του Συνδέσμου σας και δι' αυτό θερμώς σας ευχαριστούμεν.

Και είναι μεν τιμητική δια την Εταιρείαν μας η πρόσκλησή σας, διόπι της δίδεται η εξαιρετική ευκαιρία να εξάρει την έντονη δραστηριότητα και την πολυσχιδή προσφορά ενός αιωνοβίου Ευρυτανικού Σωματείου των Αθηνών, το οποίον έχει μεν τις ιδρυτικές του ρίζες στη

Ο Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου με τον π. Κ.Δ. Βαστάκη και τον κ. Ε. Οικονόμου πρόεδρο της Εταιρίας Ευρυτάνων Επιστημόνων.

Βασιλίδα των πόλεων του Ελληνισμού, την ξακουστή Πόλη, τη μαρτυρική αλλά και τόσο φιλόξενη τότε Κωνσταντινούπολη, ανάπτυξε δε την πολύμορφη δράση του στην πρωτεύουσα του Νέου Ελληνισμού, την Αθήνα, με ζωηρή την επιρροή του την ευεργετική στη γενέτειρά σας, το Μεγάλο Χωριό της Ευρυτανίας.

Στην Κων/πολη, που ήταν τότε το καταφύγιο και η απαντοχή πολλών ανήσυχων και δημιουργικών Ευρυτάνων, μάλιστα εκ των χωρίων της περιοχής του Καρπενησίου, και που παρείχε κατά τους τελευταίους ιδίως χρόνους της τουρκοκρατίας τη δυνατότητα να ικανοποιεί την ευφυΐα και τη δημιουργικότητα των φτωχών και κατατρεγμένων Ελλήνων, οι φιλογενείς πρόγονοί σας, διακρίθηκαν στο εμπόριο, τα γράμματα και τις τέχνες, αλλά και την εμμονή τους στις θρησκευτικές και εθνικές τους παραδόσεις, και αποφάσισαν, προ εκατό και πλέον ετών, να συγκροτήσουν εκεί Σωματείο, που να εκφράζει τη νοσταλγία για την ιδιαίτερη πατρίδα τους και τη σφοδρή επιθυμία τους να τη βοηθήσουν όσο μπορούσαν στην πρόοδό της και την προαγωγή των κατοίκων της. Αργότερα την ευγενική τους αυτή φιλοδοξία την μετέφεραν στην Αθήνα, όπου ο αριθμός των μελών αυξήθηκε περισσότερο, συσπείρωσε δε και συνέδεσε όλους τους απόδημους Μεγαλοχωρίτες το θαυμάσιο περιοδικό, που επί δεκαετίες τώρα εκδίδει.

Ήταν δε και αναγκαία και επιβεβλημένη η παρουσία της Εταιρείας μας σήμερα εδώ, γιατί ο εγκαινιασμός αυτού του εξαίρετου Εντευκτηρίου σας, αποτελούσε πολυχρόνια επιθυμία και προσδοκία πολλών Δ/κών Συμβουλίων, του οποίου η πραγματοποίηση συνέπεσε με την προεδρία του εξαίρετου συγχωριανού σας Ιατρού κ. Νικ. Καρθέλη, ο οποίος είναι συγχρόνως ιδρυτικό και επίλεκτο μέλος της Εταιρείας μας και έχει κατακτήσει την βαθύτατη εκτίμηση όλων μας για την επιστημονική του κατάρτιση, το υψηλό κοινωνικό και φιλάνθρωπο ήθος του, την ανδιοτελή και μετριόφρονα συμπεριφορά και συμμετοχή του στα κοινά και προ παντός για την ανεκτίμητη συμβολή και τροσφορά του ως ιατρού στην Ευρυτανία κατά τα πρώτα χρόνια της επιστημονικής του σταδιοδρομίας.

Ορθώς εστημείωσεν ο Αιδεσιμ/τος π. Κων/νος Βαστάκης εις την σύντομον αλλά και τόσον περιεκτικήν και βαθυστόχαστον προσφώνησίν του ότι πόθος όλων των ενταύθα Μεγαλοχωριτών ήταν ν' αποκτήσουν ιδιόκτητον στέγην για τις δραστηριότητες του Συνδέσμου των, η υλοποίηση του οποίου διανοίγει ευρύτερες προοπτικές και ευοίωνες κατακτήσεις για τον Σύνδεσμό σας.

Γιατί πράγματι το ιδιόκτητο αυτό Εντευκτήριο, ευρύχωρο, φωτεινό, άριστα εξοπλισμένο και επιπλωμένο σε νεόδμητο κτήριο του κέντρου των Αθηνών, θα ικανοποιήσει όλες τις ανάγκες του Συνδέσμου και θα γίνει πνευματική κυψέλη πολιτιστικών και κοινωνικών εκδηλώσεων.

Θα μου επιτρέψετε και μιαν προσωπική εικυμεστήρευσιν. Η σεμνή σημερινή τελετή του Συνδέσμου σας μου υπέμνησε τους δεσμούς αγάπης και βαθειάς εκτιμήσεως με πολλούς συγχωριανούς σας, όπως τον παριστάμενο εδώ Κοινοτάρχη σας, με τους οποίους στενά συνέδεθην κατά τη διάρκεια της μακράς εκπαιδευτικής μου υπηρε-

σίας στην Ευρυτανία, ως φιλολόγου Καθηγητού του Γυμνασίου Καρπενησίου και εν συνεχείᾳ ως Γυμνασιάρχου και Γενικού Επιθεωρητού Μέσης Εκπ/σεως. Με συγκινεί ιδιαίτερα η προσφιλής για μένα παρουσία τους εδώ γιατί μου επιθεβαιώνει τη διδασκαλία μου ότι ο καλός και συνεπής πολίτης πρέπει να διαθέτει και χρόνο και μέσα για τα κοινά και προ παντός για την ηθική και πολιτιστική προαγωγή της αγαπημένης μας Ευρυτανίας, που, ασφαλώς αποτελεί και πάγια επιδίωξη και μόνιμο στόχο του Συνδέσμου σας.

Παρακαλώ, Κύριε Πρόεδρε, να δεχθήτε τα θερμά μας συγχαρητήρια δχι μόνο για την απόκτηση του ωραίου αυτού Εντευκτηρίου σας, αλλά και για τη θαυμάσια διακόσμηση και τον κατάλληλο εξοπλισμό του.

Εγκαρδίως ευχόμεθα η πνευματική αυτή εστία του Συνδέσμου σας να γνωρίσει επί μακράν σειράν ετών ευχάριστες ειδηλώσεις και πολιτιστικά επιτεύγματα, να συντελέσει στην υλοποίηση όλων των ευγενών επιδιώξεών σας και ν' αποτελέσει οδηγό και παράδειγμα προς μίμηση στα άλλα Ευρυτανικά Σωματεία. Είμαι θέβαιος ότι η κυψέλη αυτή επαξίως θα τιμά την ιδιαίτερη Πατρίδα σας, το Μεγάλο Χωριό, γενέτειρα του Νεομάρτυρα Γερασίμου και τόσων άλλων ευγενικών μαρτυρικών μορφών του νεώτερου εθνικού μας θίου αλλά και πολλών εγκρίτων συμπατριωτών σας, την οποία διακρίνει φιλοπρόοδη διάθεση, πίστη στις πατροπαράδοτες αξίες και αφοσίωση στις εθνικές μας παραδόσεις των παιδιών της.

Η Παναγία η Προυσιώτισσα και η Μεγαλομάρτυρις Αγία Γερασκευή ας ενισχύουν και ας ευλογούν το έργο του Συνδέσμου σας χαρίζοντας υγεία, ψυχική αντοχή και δημιουργική δύναμη στο Διοικητικό του Συμβούλιο και σ' όλα τα Μέλη του.

Από τα εγκαίνια της Στέγης του Συνδέσμου. Στην πρώτη σειρά διακρίνονται οι πρόεδροι Συνδέσμου και Κοινότητας, ο έφορος της Ε.Ε.Ε. κ. Λάμπρος Γεωργίου και ο πρόεδρος κ. Ευάγγελος Οικονόμου έχοντας ανάμεσά τουν π. Κ.Δ. Βαστάκη.

ΕΚΘΕΣΗ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

Μετά από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι 1) Χρήστος Καραγιάννης, 2) Ελένη Παΐδα, 3) Μαργαρίτα Βονόρτα, αποτελούντες την Εξελεγκτική Επιτροπή, συγκεντρωθήκαμε στις 3 Απριλίου 1988, ημέρα Κυριακή και ώρα 8μ.μ., στην οικία του ταμία Ν. Σκλαβούνου - οδός Δαμαγίτου 5, Αθήνα - για να κάνουμε τον έλεγχο της Διαχείρισης του Διοικητικού Συμβουλίου.

Στη διάθεσή μας είχαμε όλα τα διαχειριστικά βιβλία και λοιπά στοιχεία του Συνδέσμου. Ο έλεγχος αφορούσε την περίοδο από 1-1-1987 έως 31-12-1987.

Από το έλεγχο διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

1. ΕΣΟΔΑ

Οι εισπράξεις από νέες εγγραφές, συνδρομές, τόκους και διάφορες προσφορές για τους σκοπούς του Συνδέσμου έφτασαν το ποσό του 1.614.557. Υπόλοιπο οικονομικής χρήσης 1986 δρχ. 260.852. Σύνολο δρχ. 1.875.409.

2. ΕΞΟΔΑ

Έξοδα έγιναν:

α) Για εργασίες αποπεράτωσης τής αίθουσας του Συνδέσμου στην Αθήνα, εξοπλισμός της σε ντουλάπες, καθίσματα, δάπεδο, φωτιστικά. Επίσης κοινόχρηστα, ταχυδρομικά τέλη, γραφική ύλη και φωτοτυπίες, έξοδα του περιοδικού «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ», κ.λ.π.

β) Για έργα του χωριού, όπως αποπεράτωση οστεοφυλακίου, διάφορες εργασίες πνευματικής στέγης, συμμετοχή στις εργασίες της Εκκλησίας Καλλιακούδας, ενίσχυση απόδρων, κ.λ.π.

Το συνολικό ποσό των εξόδων ανήλθε σε δρχ. 1.776.923

Υπόλοιπο για νέα χρήση: (98.486)

Στην Τράπεζα δρχ. 85.720

Στο Ταμείο του Συνδέσμου δρχ. 12.766

ΣΥΝΟΛΟ: 1.875.409

Για τα έσοδα και έξοδα χρησιμοποιήθηκαν αντίστοιχες αποδείξεις εισπράξεως και πληρωμής.

Διαπιστώθηκε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο αφιέρωσε αρκετό χρόνο για Συνεδριάσεις που αφορούσαν την καλή λειτουργία του Συνδέσμου, καθώς και πρωτική εργασία και επιστασία για την περάτωση της αιθουσας.

Για όλα αυτά, ευχαριστούμε θερμά, συγχαίρουμε το Διοικητικό Συμβούλιο και ευχόμεθα πάντα καλά έργα.

Η Εξελεγκτική Επιτροπή

Χρήστος Καραγιάννης

Ελένη Παΐδα

Μαργαρίτα Βονόρτα

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούμε τους συνδρομητές και φίλους του περιοδικού μας να στέλνουν έγκαιρα φωτογραφίες από όλα τα συμβάντα (χαρούμενα και πένθιμα) των οικογενειών τους να τα δημοσιεύουμε.

Με αυτό τον τρόπο διευκολύνουμε όλους τους αναγνώστες μας και διατηρούμε ζωντανή την ανάμνηση για τις μελλοντικές γενεές.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1987

ΕΣΟΔΑ

1. Εκ προηγούμενης χρήσεως 1986
 2. Χορηγία Εθνικής Τραπέζης
 3. Άπο εισπράξεις χροεσπερίδας
 4. Από συνδρομάς διά την αποπεράτωσιν
 Οστεοφ. Εθνομαρτ.
 5. Από συνδρομάς διά την Στέγην Συνδέσμου
 6. Από συνδρομάς διά τους σκοπούς του
 Συνδέσμου
 7. Από Εισπράξεις εκδόσεως Περιοδικού
 8. Από συνδρομάς διά το φιλόπιτωχον ταμείον
 9. Από συνδρομάς μελών του Συνδέσμου
 10. Από συνεπιτάσιν/καφέ εις χωρίον
 11. Από Εκκλησίαν Γαύρου
 12. Από Εκκλησίαν Αγίου Δημητρίου
 13. Από Εκκλησίαν Αγίου Φανουρίου
 14. Εισπραχθέν δάνειον διά τας ανάγκας
 του Συνδέσμου
 Σύνολον

ΕΞΟΔΑ

87.952	1. Διά την κοπήν της Βασιλόπιττας 1987	44.550
20.000	2. Διά την εξόφλησιν αγοράς στεγάστρου	40.000
243.909	3. Διά την εξόφλησιν λογ/σμού Κ. Ματζούτα δι' Οικοδομικάς εργασίας	130.000
211.500	4. Διά έξοδα κηδείας Αγγελ. Ζίκα	60.250
472.000	5. Διά έξοδα Γενικής Συνελεύσεως	8.000
37.000	6. Διά την ενίσχυσιν φαλτών Εκκλ. και απορ. Χωρίου	60.000
22.000	7. Διά το γεύμα των αποδήμων	31.565
30.000	8. Διά την επισκευήν της Εκκλησ. Καλακούδας	50.000
246.448	9. Διά την έκδοσιν του περιοδικού	135.050
32.600	10. Διά τηγ εξόφλησιν κατασκευής οστεοφυλακίου	218.000
116.000	11. Διά την ενίσχυσιν εκδρομής μαθητών Χωρίου	10.000
350.000	12. Διά τα κοινόχρηστα του Γραφείου του Συνδέσμου	139.397
<u>1.875.409</u>	13. Διά τας εργασίας Στέγης Συνδέσμου	245.000
	14. Διά έξοδα επισκευής Στέγης Χωρίου	469.156
	15. Διά δακτυλογραφήσεις και ταχυδρομικά	82.455
	16. Διά συνδρομήν εις Περιοδικόν «Στερεά Ελλάς»	1.500
	17. Διά την έκδοσιν σχεδίων Ξενοδ. Χωριού	32.000
	18. Διά την θεατρικήν παράστασιν εις Χωρίον	20.000
	Σύνολον	1.776.923
		98.486
		<u>1.875.409</u>

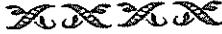
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1988

ΕΣΟΔΑ

1. Υπόλοιπο Χρήσεως 1987
 2. Συνδρομή εγγραφ.
 3. Εισφορά υπέρ Συνδέσμου
 4. Ενίσχυση από κρατικούς φορείς
 5. Έσοδα από Εκδηλώσεις του Συνδέσμου
 Σύνολο

ΕΞΟΔΑ

98.486	1. Επιστροφή Δανείου	350.000
300.000	2. Αποπεράτωση Εργασιών Στέγης	350.000
2.000.000	3. Εργασίες Στέγης Χωριού	1.000.000
500.000	4. Έξοδα, κοινόχρηστα, δακτυλογραφήσεις	
<u>401.514</u>	Τηλέφωνα	300.000
<u>3.300.000</u>	5. Εκδόσεις 2τ. περιοδικού	300.000
	6. Απρόβλεπτα	200.000
	7. Απόδοση εισφορών Κοινωνικών σκοπών	800.000
		<u>3.300.000</u>

ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΑΣ

Οι συνδρομητές μας του εσωτερικού και εξωτερικού
 παρακαλούνται να αλληλογραφούν στη νέα μας διεύθυνση:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
 «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

Οδός Μαιροκορδάτου 6, 5ος όροφος - 106 78 - Αθήνα

Εορταστικές Εκδηλώσεις στο Μεγάλο Χωριό

Γράφει ο Γιώργος Κ. Σταυράκης

Οι εκδηλώσεις που έγιναν στο Μεγάλο Χωριό για την επέτειο των 200 χρόνων από τη γέννηση του Οσιομάρτυρα του Χωριού μας Αγίου Γερασίμου του νέου, ήτανε πέρισσα στις 3 Ιουλίου 1987 ιδιαίτερα πανηγυρικές.

Αυτό γιατί την ημέρα εικείνη γιορτάστηκαν δύο σημαντικά γεγονότα. Ήταν διπλή γιορτή. Πέρα από την καθιερωμένη επήσια αρχιερατική λειτουργία για την επέτειο του μαρτυρικού θανάτου του Αγίου την οποία τιμά ο Σύνδεσμος, η Κοινότητα, και οι Χωριανοί στο σύνολό τους, είχαμε την ευτυχία να παρακολουθήσουμε και την τελετή των εγκαινίων του Κοινοταφίου που διεξήχθη στον αυλόγυρο της Μητρόπολης του Χωριού μας Αγίας Παρασκευής.

Το περίλαμπρο αυτό αρχιτεκτόνημα εκπόνησε ο αρχιτέκτων-μηχανικός κ. Φαίδων Κυδωνιάτης, γνωστός λάτρης του Μεγάλου Χωριού, του οποίου η προσφορά αποτελεί παράδοση πολλών δεκαετιών και δεν μπορεί να προσμετρηθεί έτσι πρόχειρα.

Η τελετή του εγκαινιασμού του Κοινοταφίου έγινε μετά το πέρας της λειτουργίας στην εκκλησία του Αγίου Γερασίμου όπου όλο το εκκλησίασμα εν πομπῇ πήγε στο χώρο του Κοινοταφίου.

Ήταν σεμνή και συγκινητική ώρα.

Ήταν στιγμές εθνικής έπαρσης. Ήταν στιγμές μεγαλείου για εκείνους τους χωριανούς που έπεσαν σαν ήρωες από τις σφαίρες των εισβολέων του Άξονα στο Β' παγκόσμιο πόλεμο. Τιμή και Δόξα ανήκει στους νεκρούς χωριανούς μας.

Ο πόλεμος δυστυχώς δεν τελειώνει μετά τη λήξη των εχθροπραξιών. Έχει συνέχεια και συνέπειες. Αφήνει πίσω του ερείπια, πόνο και συμφορά. Αφήνει τραύματα σωματικά και ψυχικά που χρειάζονται δεκαετίες για να επουλωθούν.

Κατά τη διάρκεια των εγκαινίων φάλληκε ειδική τελετή από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ευρυτανίας κ. Νικόλαο του οποίου η παρουσία προσέδωσε μεγάλη χαρά και τιμή στους παρευρεθέντας.

Ο κ. Νικόλαος εξήρε τη σπουδαιότητα και τη σημασία της τελετής με την τόσο έντονη και επιβλητική παρουσία του. Τον κ. Νικόλαο πλαισίωναν ο πρωτοπρεσβύτερος Κων. Δ. Βαστάκης, ο αγαπητός όλων μας αδελφός του ιερέας Μιχαήλ Δ. Βαστάκης, ο οποίος ήλθε από τις Η.Π.Α. ειδικά για το διπλό εορτασμό, ο εφημέριος του Χωριού μας Κων. Λαμπαδάρης και ο ιερέας του Μικρού Χωριού κ. Αγακάς. Ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση για μας τους Μεγαλοχωρίτες έφερε ο ερχομός του Μιχαήλ Δ. Βαστάκη. Γόνος και αυτός της οικογενείας του ιερέα - Δάσκαλου και τέλος Εθνομάρτυρα της 24ης Δεκεμβρίου 1942 Δημ. Βαστάκη. Κύριος ομιλητής της ημέρας στον Άγιο Γεράσιμο ήταν ο πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Βαστάκης του οποίου η τόσο εμπνευσμένη ομιλία του δεν χρειάζεται σχόλια. Την παραθέτουμε εδώ αυτούσια σαν Ιστορικό ντοκουμέντο.

Σεβασμιώτατε άγιε Πάτερ
και αγαπητοί μου αδελφοί

Σήμερα, στην ξεχωριστή και ανεπανάληπτη ημέρα-επέτειο των 200 χρόνων από τη γέννηση και των 175 χρόνων από το ένδοξο μαρτύριο του Νεομάρτυρα και Οσιομάρτυρα του χωριού μας Αγίου Γερασίμου του νέου († 3 Ιουλίου 1812) με τη χάρη του Θεού εγκαινιάζουμε και το Ιερό τούτο Κοινοτάφιο των Εθνομαρτύρων μας της 24ης Δεκεμβρίου 1942.

Λαμπρή πράγματι, η σημερινή ημέρα και για τα δύο γεγονότα. Άλλωστε και οι Εθνομάρτυρες μας είναι κι αυτοί, όχι μόνον κατά σάρκα, αλλά και κατά το τρόο του μαρτυρίου τους συγγενείς του Οσιομάρτυρα. Για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδας την ελευθερία στο καιρό της τουρκικής δουλείας πρόσφερε τη ζωή του ο δοξασμένος Νεομάρτυρας... Το ίδιο και οι νεώτεροι συγχωριανοί του, οι Εθνομάρτυρές μας πρόσφεραν κι αυτοί τη ζωή τους ομαδικά και εθελούσια για τα ίδια ιδανικά στον καιρό του Β' παγκοσμίου πολέμου από τους απαισίας μνήμης δυνάστες του ιταλογερμανικού φασισμού. Και ούτοι αντιμετώπισαν τον παράφρονα εχθρό και δυνάστη με θρησκευτικό ζήλο, με εθνικό ενθουσιασμό και φιλοπατρία, με θάρρος απαράμιλλο και με καρτερία απροσμέτρητη. Και ίδού η αλήθεια: «...Ημείς όλοι οι μελλοθάνατοι –διαμήνυσε κι έγραψε ο εκ των εθνομαρτύρων μας αείμνηστος Αρχιάτρος Χρήστος Μέρμηγκας– μετά ψυχραιμίας αντιμετωπίζομεν τον θανάτον, όστις δεν είναι ατιμωτικός». Παρομοίως και ο αείμνηστος και γενναίος Διδάσκαλός μας Ιωάννης Καρυοφύλλης μεταξύ άλλων έγραψε: «...Αντιμετωπίζω τον θάνατον με θάρρος πρωτοφανές που ποτέ δεν το ήλπιζα». Ο ίδιος, επίσης και προς τις γυναίκες που τον συνώδευαν στον τόπο της εκτελέσεως κλαίουσες είπε: «Γυναίκες. Μη κλαίτε. Δεν ταιριάζουν σε ελληνίδες τα κλάμματα για θάνατο σαν τον δικό μας». Όλοι τους (οι εθνομάρτυρές μας) άφησαν παρδομοία μηνύματα. Θα παραθέσω όμως, ένα ακόμα. Το παρήγγειλε μεταξύ άλλων ο πολυσέβαστος Ιερομάρτυρας πατέρας μου και το αναφέρω επειδή, υπενθυμίζει εν ουσιαστικό μαρτυρικό μήνυμα. Παρήγγειλε σε μας την οικογένειά του να μη φορέσουμε μαύρα για τον μαρτυρικό θάνατό του, αλλά κόκκινα-πασχαλινά. Έτοι, λοιπόν, η μία γιορτή, η γιορτή του Οσιομάρτυρά μας και το εγκαινιαζόμενο Μνημείο των Εθνομαρτύρων μας περιχορεύεται στην άλλη. Γ' αυτό θεωρούμε δώρο της Προνοίας του Θεού τον πραγματοποιηθέντα σ' αυτή την ημέρα εγκαινιασμό του Κοινοταφίου τούτου, το οποίον με τον πολύτιμο θησαυρό του θα είναι του λοιπού χριστιανικό και εθνικό Μνημείο-Μαρτύριο.

'Οχι αδελφοί μου απλώς Μνημείο ή Κοινοτάφιο, αλλά MARTYRIO!

Μαρτύριο που σημαίνει ότι σ' αυτό φυλάσσονται και αναπαύονται λείψανα Μαρτύρων. Και το Μαρτύριο τούτο γι' αυτό το σκοπό καθιερώνεται. Για να φυλάσσει τα ιερά λείψανα των Εθνομαρτύρων μας. Έτοι πραγματοποιήθηκε η τιμή και ο σεβασμός μας προς αυτά, αλλά και με την παντοτινή παρουσία τους θα μας υπενθυμίζουν τις αρετές τους και τα ιδανικά τους για μίμηση. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος πολύ εύστοχα για τον προορισμό του Μαρτυρίου λέγει τα εξής: «Και γαρ εμερίσατο ο Θεός προς ημάς τους Μάρτυρας. Τας ψυχάς λαθών αυτός. Τα σώματα πως (όμως) ημίν έδωκεν, ίνα έχωμεν υπόμνησιν αρετής διηνεκώς τα άγια τούτων οστέα».

Η ιστορία του εθνικοχριστιανικού τούτου Μαρτυρίου αριθμεί 45 χρόνια, όσα δηλαδή και τα χρόνια από την τετιμημένη μαρτυρική θυσία των εθνομαρτύρων μας. Μέχρι σήμερα σαν Κοινοτάφιο-Μαρτύριο χρησίμευσε ο διπλανός τούτος παλαιό-

τατος ιερός Ναός του Αγίου Χαραλάμπους και το αντικατασταθέν απέριττο και ετοιμόρροπο προγενέστερο, με το νέο τούτο καλλιτέχνημα που εγκαινιάζουμε.

Με τη χάρη, λοιπόν, του Θεού έπειτα από πολλούς κόπους πραγματοποιήθηκε και το εγκαινιαζόμενο στη σημερινή λαμπτήρι ημέρα τούτο έργο. Είναι έργο για το οποίο εκφράζω δημοσίᾳ τη χαρά και ικανοποίηση όλων των αδελφών οικογενειών των Εθνομαρτύρων μας, καθώς και όλων εκείνων που με κάθε τρόπο συνέβαλαν για την πραγματοποίησή του και ιδιαίτερα για την πρωτοβουλία και οικονομική χορηγία του υπεραιωνοβίου Συνδέσμου μας των Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ».

Μετά την τιμή που έγινε στους Εθνομάρτυρές μας στον τόπο της θυσίας τους, Μικρό Χωριό 21.8.1983, και την τιμή που τους έγινε και στο χωριό μας στον τόπο της καταγωγής τους 19.8.1984, ολοκληρώθηκε αυτή με την κατασκευή του Μνημείου τούτου. Είναι το έργο που τους έλειπε. Το έργο που θα εστέγαζε, κατά την επιθυμία τους, τον πολυτιμότατο θησαυρό τους που μας άφησαν. Κι ακόμη έργο-καλλιτέχνημα που θα κοσμεί κι αυτό το χωριό μας.

Το έργο τούτο το οραματίστηκε, το μελέτησε, το σχεδίασε και μετά ζήλου και πολλής αγάπης επί τόπου το επέβλεψε για να φθάσει στο κάλλος «εν ω οράται» το Αθηναϊκό Αρχιτεκτονικό Γραφείο «ΦΑΙΔΩΝ - ΕΘΕΛ - ΛΙΝΟΣ - ΦΟΙΒΟΣ ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ». Χαίρω ιδιαιτέρως και εκφράζω την ίδια χαρά και των άλλων οικογενειών των Εθνομαρτύρων μας και του Συνδέσμου μας γιατί ανέλπιστα ο κ. Κυδωνιάτης ο εξαίρετος αυτός άνθρωπος και διακεκριμένος επιστήμων, ο σεβαστός παπούς, ο περισσότερον κοπιάσας στο έργο αυτό και Μέγας Ευεργέτης του Συνδέσμου μας είναι αυτήν την ώρα κοντά μας. Γνωρίζω ότι προσκρούω στην ευγενική σεμνότητά του αποκαλύπτων αυτά, αλλά την αλήθεια λέγω. Τον παρακαλώ λοιπόν να δεχθή σαν ελάχιστο αντίδωρο και για το έργο τούτο το ταπεινό μου ευχαριστώ, καθώς και δι' εμού όλων των συγχωριανών μου και ιδιαίτερα του Συνδέσμου μας.

Δίκαιο είναι κοντά στον κ. Κυδωνιάτη να θυμηθούμε και όλοι τους εργασθέντες στο έργο αυτό. Τους αδελφούς Κώστα, Αλέκο και Βασίλη Ι. Μαντζιούτα και τον παριστάμενο Αθηναίο καλλιτέχνη σιδηρουργό κ. Σπύρο Παπαγεωργόπουλο.

Έτσι λοιπόν, πραγματοποιήθηκε η επιθυμία-Διαθήκη των Εθνομαρτύρων μας, που ζήτησαν ως μελλοθάνατοι, προ της μαρτυρικής θυσίας τους, να είναι πάντοτε μαζί.

Και ίδού είναι!

Πραγματικά είναι. Και είναι και μαζί μας. Γιατί τα πνεύματά τους αυτή τη στιγμή -και πάντοτε- «... ως νέφος ὡδε περίκεινται». Τα δε μαρτυρικά τους λείψανα, που είναι οι οικήτορες του Μαρτυρίου τούτου «τά όρια της πατρίδος γης θα διαφυλάττουν».

Δεηθήτε Σεβασμιώτατε άγιε Πάτερ να μείνει το ιερό τούτο Μνημείο και Μαρτύριο με τον φυλασσόμενο εις αυτό πολύτιμο θησαυρό του εις τον αιώνα. Δεηθείτε να είναι φάρος φωτεινός για να υπενθυμίζει πάντοτε την πίστη και τη φιλοπατρία

των οικητέρων του, ιδανικά που θα εμπνέουν τη διάθεση της θυσίας σε όλους μας στις ώρες των εθνικών μας αγώνων.

Τέλος και από τη θέση αυτή εκφράζουμε θερμές ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη σε όλους που συνέδραμαν για να πραγματοποιηθεί το έργον.

Και πρώτον, προς εσάς Σεβασμιώτατε στρέφεται η ευγνωμοσύνη μας για όσα η αγαπώσα Αρχιερατική καρδιά σας έκαμε μέχρι σήμερα για τους Εθνομάρτυρές μας.

Επίσης στο σεμνό Λευίτη με το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του χωριού μας.

Στις πολιτικές και τις άλλες αρχές του τόπου μας.

Στους ανώνυμους και επώνυμους συνδρομητές μας και ιδιαίτερα στον αγαπητό μας Πάνο Ι. Καραγιάννη για την αγάπη που του υπέδειξε η σεβαστή και αείμνηστη μανούλα του από τη χώρα του φωτός κι άκουσε...

Επίσης και στους άλλους ξενιτεμένους μας, μεταξύ των οπίων και στον Αιδεσιμώτατο Ιερέα αδελφό μου πατέρα Μιχαήλ που ήρθε και παρίσταται επί τούτου.

Στον Σύνδεσμό μας, του οποίου όπως προαναφέρθηκε επίτευγμα είναι και το έργο τούτο.

Και στον ευσεβή λαό: τους ξένους προσκυνητές και τους εντοπίους που ευλαβικά και ευγενικά παρίστανται, συμμετέχουν και συγχαίρουν.

Για όλους αυτούς και για κάθε άλλον που αθόρυβα συνέδραμε το έργο επικαλούμαι, διά πρεσβειών του Ενδόξου Οσιομάρτυρος Αγίου Γερασίμου, των σεμνών Εθνομαρτύρων μας, και του Σεβασμιώτατου Πατρός και Μητροπολίτου μας κ. Νικολάου την ευλογία του Θεού, την υγεία και κάθε ανταπόδοση.

Το δε εγκαινιασθέν τούτο Μαρτύριο με τον πολύτιμο θησαυρό του να παραμένει ασάλευτο και αρραγές εις τον αιώνα.

Αιωνία η μνήμη των ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ μας.

† π.Κ.Δ.Β.
Μεγάλο Χωριό 3.7.'87

Μετά το τέλος των εγκαινίων επακολούθησε πλούσιο γεύμα στο οποίο παρέθεσε ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών στο Ξενοδοχείο «ΑΝΤΙΓΟΝΗ».

Παρεκάθησαν ο Μητροπολίτης Ευρυτανίας κ. Νικόλαος, ιερείς, μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, εκπρόσωπος του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών και πλήθος κόσμου.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Νικόλαος προσφώνησε το πανηγυρικό της ημέρας συνοψίζοντας το έργο του Συνδέσμου και ευχήθηκε στους παρισταμένους την ευόδωση και άλλων τέτοιων πολιτιστικών και θρησκευτικών δραστηριοτήτων.

Τον κ. Νικόλαο αντιφώνησε ο Γιατρός και Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Νικ. Καρβέλης και ο Πρόεδρος της Κοινότητας Μεγάλου Χωριού κ. Θεόδωρος Γαθρίλης εκφράζοντας ευχαριστίες και ενθουσιασμό για τα επιτελεσθέντα.

Δεν πρέπει εδώ να μας διαφύγει η παρουσία ομάδας Κυριών από την ενορία του Αγίου Γεωργίου Κυψέλης της οποίας ως γνωστόν εφημέριος είναι ο σεβαστός Κων. Δ. Βαστάκης.

Οι Γυναίκες αυτές αποτελούσαν χορωδία και έψαλαν σειρά από άσματα θρησκευτικού περιεχομένου δίνοντας έτσι πολύ χαρά σε όλους.

Ο κύκλος των εκδηλώσεων έκλεισε περί τις 3 το απόγευμα αφήνοντας τις καλύτερες εντυπώσεις και αναμνήσεις.

Γ.Κ.Σ

3 Ιουλίου 1987

Μοναχική εκεί στην είσοδο του χωριού μας η εκκλησία του Αγίου Γερασίμου, κάπου κάπου δέχεται την επίσκεψη κάποιου ξομάχου πιστού, που αναίγει την πόρτα της για ένα κέρι και μιας στιγμής περισυλλογή.

Απόψε όμως λάμπει από καθαριότητα, φόρεσε τα γιορτινά της και περιμένει τα σκόρπια πουλιά να μαζευτούν κοντά της, μοιάζει σαν ανοικτή αγκαλιά.

Κι εγώ ταπεινός προσκυνητής της θείας Χάριτος βρέθηκα κουρασμένη αποκαμωμένη από το τρέξιμο της ζωής, σε μια γωνιά της εκκλησίας στην δική μου περισυλλογή.

Πριν να αρχίσει ακόμη ο μεγάλος επιπερινός γιά την εορτή του Αγίου άρχισαν να μαζεύονται ένας ένας πρόσωπα γνωστά, ο χρόνος κάνει την μνήμη να παλεύει να θρεπεί πως λέγεται ο κύριος, ποιά είναι η κυρία, μα αφήνεις την μνήμη στο ψάξιμό της και χαμογελάς και ανταλλάσσεις ευχές, γιατί όλα τα πρόσωπα είναι τόσο γνωστά που είναι δικά σου, κάθε τους θέλεια κάθε λόγος τους σου αναταράσσει τα παιδικά, γεανικά χρόνια γι' αυτό και νιώθεις πως βρίσκονται στην ευρύτερη οικογένεια του χωριού σου.

Το πέρασμα του χρόνου δεν ξεθώριασε μόνο τη μνήμη μας άλλαξε όλους ευτυχώς μόνον οπτικά, στο βάθος η καρδιά μας είναι ζεστή και στο περιθάλλον του χωριού μας κάπου νιώθουμε παιδιά και αυτό το καταφέρνει ακόμα πιο έντονα όποιος κατορθώσει ανεβαίνοντας τον Τυμφρηστό εκεί στις πλαγιές του να αφήσει λίγες από τις έννοιες του και τις αγωνίες του, σε ένα σημείο όπου όταν ξαναπεράσει κατηφορίζοντας να τις μαζεύει ξανά, κάπως ανάλαφρος λοιπόν νιώθει την καρδιά του χαρούμενη και αντικρίζοντας όλα τα γνωστά του πρόσωπα μιλώντας μαζί τους γελά σαν παιδί και ξεκουράζεται λίγο.

Μα ας αφήσω τις περιγλανήσεις στο παρελθόν γιατί ο επιπερινός αρχίζει, η εκκλησία γέμισε κόσμο, οι κυρίες που ήλθαν με τον Πάτερ Βαστάκη για ένα προσκύνημα και την περισυλλογή τους, το θλέπεις στα πρόσωπά τους γι' αυτό και ψέλνουν μαζί με τον ψάλτη του χωριού μας και γεμίζει η εκκλησία μια μελωδία ουράνια και νιώθεις να φεύγης από τα γήινα, να πετάς κοντά στο Θεό. Εκεί καταλαβαίνεις τα υπέροχα γράμματα του επιπερινού. Σαν τέλειωσε η θραδινή αυτή τελετή γαληνεμένος θγαίνεις από το περιθάλλον της προσευχής και αντικρίζεις την επιπερινή ομορφιά του χωριού.

Το πρώι της εορτής δεν άργησε να φθάσει ο πάτερ Κων/νος που είναι και νοικοκύρης στις εκκλησίες του χωριού. Έχει τον Άγιο Γεράσιμο πανέτοιμο τόσο που μπορεί να δεχθεί τον Δεσπότη και την συνοδεία του από το Καρπενήσι.

Αρχίζει η πανηγυρική λειτουργία, κόσμος κατακλύζει την εκκλησία ο πρόεδρος του χωριού, ο πρόεδρός του συνδέσμου, όλοι μαζί παρακολουθούμε την κατανυκτική και μεγαλόπρεπη τελετή και ο κάθε ένας έχει την δική του περισυλλογή. Σαν τέλειωσε η μαζική αυτή προσευχή δεν ένιωθε κανείς κουρασμένος και ακολουθώντας την εικόνα του Αγίου μια μεγάλη πομπή, φθάσαμε στην άλλη άκρη του χωριού στην Αγία Παρασκευή που στον περίβολό της εφτιάχτηκε το μνημείο των ηρώων της κατοχής για τα εγκαίνια και την επιμνημόσυνο δέηση.

Εκεί έχω κάτω από τα κυπαρίσια ανάμεσα από τις λαμπτερές πλιαχτίδες που ευγενικά στρώχνουν τα φυλώματα των δένδρων για να φθάσουν τα πρόσωπά μας ψαλμωδίες έφτιαξαν μια σκάλα για να ανέθουν όλων μας οι καρδιές και να φθάσουν κοντά στον Θεό και να τον παρακαλέσουν θερμά «ποτέ πια πόλεμος, ποτέ πια τόσο αδικοχαμένοι άνθρωποι», όλων τα χείλη ψιθυρίζουν αιωνία η μνήμη αυτών.

Κοιτάζοντας ψηλά θλέπουμε τις κορυφές από τα κυπαρίσια να αγκαλιάζουν τον γαλανό ουρανό και τότε κάνουμε μια ακόμη προσευχή να μας αξιώνει ο κύριος όλα τα σκόρπια πουλιά να ανταμώνουμε κάθε χρόνο στις 3 Ιουλίου με την χάρη του Αγίου Γερασίμου να μας ακολουθούν και τα νιάτα, τα παιδιά μας, κατά το δυνατόν γιατί η απουσία τους έγινε αισθητή. Και τελειώνοντας θλέπω πως αξίζει τον κόπο για να κλείσεις όλη αυτή την ομορφιά μέσα σου πάρνεις μια άλλη δύναμη νιώθεις μια διαφορετικά γαλήνη.

Τσία Ε. Καραγιάννη

Για να λάμψει το Μεγάλο Χωριό από καθαριότητα

Συζητήσεις, συγκεντρώσεις, συνελεύσεις των κατοίκων του Μεγάλου Χωριού για το επίμαχο θέμα των απορριμμάτων (σκουπιδιών) έγιναν απανωτές τα τελευταία χρόνια και σε αυτές υποδείχτηκαν πολλές λύσεις. Το γεγονός όμως ότι ακόμα δε δόθηκε λύση στο πρόβλημα δεν οφείλεται μόνο στην αδράνεια ή αμέλεια του κοινοτικού Συμβουλίου που είναι το μόνο αρμόδιο. Λίγο - πολύ έχουμε όλοι την ευθύνη μας.

Αλλά ο κόμπος έφτασε στο χτένι, δεν πάει άλλο. Δεν αρκεί να λέμε ότι το θέμα απασχολεί σήμερα όλα τα χωριά και όλες τις πόλεις της χώρας, για να μην πει κανείς όλο τον κόσμο. Οι έχοντες την εξουσία όφειλαν από καιρό να δώσουν κεντρική κατεύθυνση και οικονομικά μέσα για τη σωστή και οικονομικότερη λύση. Από ότι γνωρίζω όμως μια σειρά διαβήματα της Κοινότητας, συνάντησαν την αναρμοδιότητα και αδιαφορία των διοικούντων.

Έτοι το Μεγάλο Χωριό, που δεν έχει τίποτε να ζηλέψει από τις ξακουστές περιοχές των Άλπεων, της Ελβετίας, της Αυστρίας και της Ιταλίας, είναι καταδικασμένο να μείνει μέσα στη βρωμιά; Να μείνουν οι ρεματιές και τα ποτάμια του γεμάτα σκουπίδια; Να μη μπορεί ο επισκέπτης αλλά και ο ντόπιος να βρει καθαρή προσπέλαση προς τον ωραιότατο λόφο του Άη Λιά, του Κούτουπα και των άλλων λόφων που το περιβάλλουν; Γνωρίζουμε βέβαια πως όταν πετάμε σκουπίδια στα ρέματα και μολύνουμε τα καθαρά νερά τους, αυτά με τη σειρά τους μολύνουν τα ποτάμια και σε συνέχεια τα ποτάμια τη θάλασσα. Έτοι μολύνονται τα πάντα.

Σε αυτή την κατάσταση βρισκόμαστε όταν στην τελευταία Συνέλευση του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών, θίγτηκε για πολλοστή φορά το θέμα. Και αποτελεί εξαιρετική τιμή στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου που στη συνεδρίασή του στις 13/6/1988 πήρε την ιστορική απόφαση να κυκλοφορήσει λαχείο που τα έσοδά του θα διατεθούν για τα πρώτα έξοδα που θα χρειαστούν για την οριστική λύση του προβλήματος της καθαριότητας του Μεγάλου Χωριού.

Εμπρός λοιπόν συγχωριανοί, όλοι μαζί σαν ένας όνθρωπος, που μας ενώνει η αγάπη μας για την πατρώα γη μας, και ο καθένας χωριστά, ας ξεκινήσουμε μια αληθινή σταυροφορία για τη διάθεση και του τελευταίου λαχνού που θα κυκλοφορήσει ο

Σύνδεσμος, αφού τα έσοδά του προορίζονται για αυτόν τον πολύτιμο σκοπό, την αποτελεσματική καθαριότητα και την εξαφάνιση των σκουπιδιών από το χωριό μας. Σύνθημά μας ας γίνει: «Κανένας λοχνός αδιάθετος».

Με την ευκαιρία καλώ τη νεολαία, αγόρια και κορίτσια, αλλά και τους συνομηλίκους μου, να ξεσηκωθούμε μια μέρα για να λάμψουν οι δρόμοι στο Μεγάλο Χωριό από καθαριότητα και απολύμανση. Γιατί, όπως γνωρίζετε, η καθαριότητα αποτελεί μισή αρχοντιά.

Με την ελπίδα ότι, χάρη στην πρωτοβουλία του Συνδέσμου μας, που τόσα έργα έχει επιτελέσει στο παρελθόν κατά την υπερεκατονταετή δραστηριότητά του και συνεχίζει σήμερα με αμείωτο ενδιαφέρον για το Μεγάλο Χωριό, θα δοθεί λύση και στο θέμα των απορριμμάτων, καλώ από τη σήλη αυτή το Σύνδεσμο Μεγαλοχωριτών, αμέσως μετά, να αντικαταστήσει την πινακίδα που υπάρχει στη διασταύρωση του Άγιο Γιώργη με την ακόλουθη: «ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΑΤΕ ΣΤΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ».

ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ Τ.Μ.Χ.

Ένα ενδιαφέρον ιστορικό και λαογραφικό άρθρο για την όμορφη συνοικία του Χωριού μας, το ΓΑΥΡΟ.

Το γραφικό «επίνειο» του Μεγάλου Χωριού με τις γέφυρες, τα άφθονα πηγαία νερά, τα καρποφόρα χωράφια, τα Χάνια, το τριήμερο πανηγύρι στις 23 Αυγούστου και το πρώτο αυτοκίνητο που πάτησε στο χωριό μας θα σκιαγραφηθεί με περιγραφές και λεπτομέρειες κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Θα υπάρχουν φωτογραφίες και αναφορές σε πρόσωπα και γεγονότα που ήταν πρωτοπόροι στην ανάπτυξη και την Ιστορία του.

Ο ΓΑΥΡΟΣ, το σταυροδρόμι και το απάγκιο των γύρων χωριών έχει μια πρώτη θέση στην παράδοση του χωριού μας. Αναμφισθήτητα του αξίζει μια έρευνα-ανάλυση σε πρώτο πλάνο για να μαθαίνουν οι νέοι και να θυμούνται οι παλαιότεροι τα δύσκολα, αλλά ρομαντικά χρόνια του μεσοπολέμου και αμέσως μετά.

Γ.Κ.Σ.

Τα ψηλά βουνά κι εμείς

(Σ.Σ. Το παρακάτω κείμενο του κ. Μποσινάκη είναι το τρίτο, κατά σειρά που δημοσιεύεται στη «Φωνή...» με το ίδιο αντικείμενο και είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που παρουσιάσαμε την ωραία αυτή ενότητα).

Κοινός τόπος είναι θέβαια να λέμε πως η ρεματιά του Καρπενησιού με τα τρία ψηλά βουνά (Βελούχι-Καλιακούδα-Χελιδώνα), ήσαμε κάτω τον Προυσσό και τ' Αραποκέφαλα είναι ένα απ' τα πιο εντυπωσιακά τοπία, όχι μόνο της Ελλάδας. Όποιος έχει δει την αυγουστιάτικη ανθοφορία στο πλάτωμα της κορυφής του Βελουχιού κι έχει μαζέψει κρινάκια και τσάι στην Καλιακούδα κι έχει αγναντέψει τον ήλιο απ' τη Χελιδώνα ή έχει άλλες εμπειρίες αποκτήσει, όπως το δέος που του προσφέρουν τα κακοτράχαλα βουνά, οι σάρρες, οι βαθιές ρεματιές απ' το φοβερό κλειδί ως τον ιερό Προυσσό, πάντα θα τις θυμάται με αγάπη και συγκίνηση.

Όμως αυτά όλα επιφορτίζουν όλους εμάς, που λέμε πως αγαπάμε τον τόπο με πρόσθετες ευθύνες. Και για να μη μείνουμε στις θεωρητικές μόνο εντοπίσεις κι ευχολόγια, προσπαθούμε εδώ με λίγα λόγια, να προβάλουμε συγκεκριμένα αιτήματα κι ανάγκες:

α) Όλες οι συμπεριφορές διδάσκονται και μαθαίνονται. Ακόμη κι η αγάπη και το μίσος. Γ' αυτό ν' αγαπάμε στην πράξη και κυρίως να μεταφυτεύουμε την αγάπη μας για τα βουνά και τον τόπο, γενικότερα, σ' όλους.

β) Αφού η αγάπη αυτή καλλιεργείται, μπορούμε να εντοπίσουμε και παράγοντες που βοηθούν σ' αυτό. Και επειδή, όπως μας λέει ο ποιητής «όσο γνωρίζεις πιο καλά, τόσο αγαπάς πιο πλέρια» (Κ. Παλαμάς), είναι ανάγκη να γνωρίσουμε τον τόπο μας. Κι η γνωριμία αυτή μπορεί να είναι:

I. Η γνωριμία του φυσικού τοπίου, η ομορφιά του, η σημασία του για τη σωματική, αλλά και ψυχική μας υγεία.

Γνωριμία από κοντά με θαυμασμό, με πρωτόγνωρο μάτι, λαχτάρα μικρού παιδιού, που ξαφνιάζεται από τη φυσική ομορφιά.

II. Η ιστορική γνωριμία του τόπου. Ανάγκη να μάθουμε από κοντά τον τόπο μας, που κάθε του πέτρα έχει κάτι να μας διηγηθεί. Να μην είμαστε τουρίστες με την τρέχουσα σημασία, αλλά περιηγητές, που ταξιδεύουμε «θεωρής ένεκεν» κατά την αρχαία ρήση. Εδώ η σύζευξη του τερπνού με το ωφέλιμο, δεν είναι κενός λόγος (π.χ. δεν μπορούμε να πάμε στο Κεφαλόβρυσο, στο Μεγάλο και Μικρό Χωριό μόνο για κρύο νερό και κοντοσούβλι).

γ) Χρειάζεται μια καλώς εννοούμενη πληροφόρηση, αν δεν ενοχλείστε, διαφήμιση, προπαγάνδα. Οι άλλοι Ευρωπαίοι διαφημίζουν τοπία, περιοχές, παραδόσεις σαφώς μικρότερης σημασίας και αξίας. Η πληροφόρηση αυτή πρέπει να αναφέρεται, όπως προείπαμε, στις ωφέλειες απ' τα βουνά και τα δάση, στην υγεία, στην ομορφιά, στα οικονομικά οφέλη (ξυλεία, κτηνοτροφία, τουρισμός), στη γνώση και προστασία των θηραμάτων, στην τήρηση των δρων του κυνηγίου.

δ) Το βουνό και το δάσος έχει ανάγκη από το σεβασμό μας: στη διάνοιξη των δασικών δρόμων χρειάζεται σεβασμός του χώρου και του περιβάλλοντος. Προφύλαξη από άσχετους που παρεμβαίνουν, διατήρηση του χώρου. Να συντηρούμε τα πεζούλια, τις βρυσούλες, τις κάνουλες. Εδώ ας θυμηθούμε τον αξέχαστο Μπαρμπα-Θανάση το Χάσκο. Χρειάζεται λαχτάρα και μεράκι.

ε) Συνειδητά να προστατεύουμε το δάσος, που συγκρατεί το νερό, το χιόνι, από φθορές, απρογραμμάτιστες, άκαιρες ξυλεύσεις, από φωτιές, πυρκαϊές. Υπάρ-

χουν πυρομανείς ασυνείδητοι ή από συμφέρον. Ιδιαίτερα να προσέξουμε τη μόλυνση από σκουπίδια εκδρομέων, κυρίως τα πλαστικά και τα μεταλλικά, αλλά και μόλυνση του περιβάλλοντος από άλλες τοξικές ουσίες. Διαφορετικά θα μας κυνηγάνε οι ερινύες, αν θέβαια μας έμεινε λίγη συνείδηση.

«Γιάννη, Γιάννη, γιατί έκοψες το Δέντρο;
Γιατί, γιατί;
Αγέρας θάναι λέει ο Γιάννης
και περπατεί!» (Ζαχαρίας Παπαντωνίου)

Θα στοιχειώσουν τότε τα θουνά, τα δάση, τα δέντρα (Βλέπε και «Υπό την θασιλικήν Δρυν» του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη) και θα μας κυνηγάνε. Θα σέρνουμε την κατάρα τους.

Δημήτρης Χρ. Μποσινάκης

Το αρχοντικό που έγινε η Πνευματική Στέγη του Μεγ. Χωριού

Η πνευματική Στέγη του χωριού μας είναι όπως έρουμε όλοι ένα ακόμα απόκτημα των απανταχού Μεγαλοχωριτών μέσα στην ιστορική πορεία του χωριού μας για εξωραϊσμό και πολιτιστική αναβάθμιση.

Η παρουσία του και η δεσπόζουσα θέση που έχει μαρτυρούν αναντίρρητα το μεγάλο και ποικιλό έργο του Σύνδεσμου. Μέσα στα χρόνια της υπαρξής του γνώρισε διάφορες ανακαινίσεις, προεκτάσεις και μεταρρυθμίσεις ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες. Έγινε φιλοξενη στέγη κατά περιόδους για Σχολές λαϊκής τέχνης, ταπητουργίας κ.λ.π. Φιλοξένησε αγροτικούς γιατρούς τους οποίους η πολιτεία διορίζει στο Μεγ. Χωριό σαν έδρα για να εξυπηρετήσουν και τα γύρω χωριά.

Στεγάζει σήμερα την πλουσιότατη βιβλιοθήκη του Χωριού. Έγινε κατοικία για τις διδασκαλίσσες του διθεσίου Δημ. Σχολείου. Οι μεγάλες και ευρύχωρες αίθουσες που διαθέτει γίνονται τα τελευταία χρόνια ο πλέον κατάλληλος χώρος για πολιτιστικές εκδηλώσεις των νέων του χωριού μας.

Αυτά είναι περιληπτικά και πολύ σύντομα αν λέθει κανείς υπ' όψη τις μεγάλες δυνατότητες που έχει το κτίριο αυτό. Δυνατότητες οι οποίες με μεράκι και φαντασία κυρίως από τους νέους(ες) μας μπορούν να το μεταβάλλουν γρήγορα σε ένα υποδειγματικό πνευματικό κέντρο για την περιοχή της ποταμιάς.

Η Φωνή του Μεγάλου Χωριού φιλοδοξεί να

κάνει μια έρευνα σε βάθος και να συγκεντρώσει όσο γίνεται περισσότερα στοιχεία για το πρώην αρχοντικό αυτό σπίτι του χωριού μας και τη μετέπειτα ανέλιξή του στη σημερινή του μορφή.

Για το λόγο αυτό όσοι Μεγαλοχωρίτες έχουν όποια ιστορικά στοιχεία, φωτογραφίες ή άλλο χρήσιμο υλικό ο Σύνδεσμος τους παρακαλεί να το δώσουν στα μέλη του Δ.Σ. κατά προτίμηση γραπτώς. Το περιοδικό θα συγκεντρώσει όλη την ύλη και θα δημοσιεύσει στο επόμενο τεύχος την ιστορική διαδρομή του κτιρίου αυτού από τότε που πρωτοχτίστηκε από τον πλούσιο επιχειρηματία στην Κωνσταντινούπολη Μπαρτσιώκα ως τις μέρες μας.

Γ.Κ.Σ

Οσοι δεν παίρνουν το περιοδικό παρακαλούνται να μας ενημερώσουν για να συμπληρώσουμε τον κατάλογο με τις διευθύνσεις.

Το Σχολείο του Γαύρου και ο αείμνηστος δάσκαλός του

Αναμνήσεις ενός μαθητή

Σκοπός του παρόντος δημοσιεύματος είναι να θυμίσει στους παλαιότερους και να γνωστοποιήσει στους νεώτερους Μεγαλοχωρίτες την ύπαρξη και τη λειτουργία του Δημοσίου μονοτάξιου Δημοτικού Σχολείου του Γαύρου καθώς και τη δημιουργική εκπαιδευτική προσφορά του αέχαστου θείου μου, ιερέα-διδασκάλου Δημ. Βαστάκη.

Οι πληροφορίες που ακολουθούν είναι θασισμένες σε προσωπικές αναμνήσεις του γράφοντος, που υπήρξε μαθητής του για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Το μονοτάξιο Δημοτικό σχολείο του Γαύρου ιδρύθηκε το 1937. Για να λειτουργήσει ίδιας, σύμφωνα με τα τότε ισχύοντα, έπρεπε να εγγραφούν πλέον των τριάντα μάθητών. Επειδή τα παιδιά της σχολικής ηλικίας του Γαύρου δεν υπερβαίναν τα 25 αποφασίστηκε συμπληρωματικά να φοιτήσουν και 6-7 παιδιά από το χωρίο. Ζωή και πνοή του νέου σχολείου υπήρξε ο δάσκαλός του, ιερέας Δ. Βαστάκης. Τι να πρωτοθυμηθώ από τις ημέρες εκείνες, από το θαυμαστό εκείνο τρόπο διδασκαλίας και τον καινούργιο κόσμο γνώσεως που ξανοιγόταν μπροστά μας.

Το μάθημα άρχιζε με την προσευχή και απαραιτήτως με μια καραμέλλα που μοιραζόταν σε όλους ή κάποιο άλλο γλύκισμα σε πιο επίσημη ημέρα.

Σε κάποιο σημείο του μαθήματος ή του διαλείμματος συνήθιζε να παρεμβάλλει και κάποιο χαριτωμένο αστείο και ίσως αυτό μας ενδιέφερε πιο πολύ από το μάθημα και κρατούσε ζωντανή την προσοχή μας.

Κεντρική θέση κατείχε το λεγόμενο μά-

θημα Γεωπονίας: Ο δάσκαλος έδινε πρώτος το παράδειγμα: Μάζευε τα ράσα στη μέση του, μας έλεγε ότι είναι ώρα για Γυμναστική και τρέχοντας, με δύο-τρεις στάσεις στο μεταξύ, φτάναμε στο Καλιτρούμι, το ιδιόκτητο χωράφι του. Στο χωράφι αυτό κάναμε πρακτική εξάσκηση σε όλα που έχουν σχέση με δενδρόκομία, καλλιέργεια, μελισσοκομία (στο παλιό καλύβι είχε φτιάξει παραθύρες στους τοίχους και τοποθέτησε μελισσοσμήνη).

Μέσα σε αυτό το πρόγραμμα απόκτησης γνώσεων που να σχετίζονται με τη ζωή της υπαίθρου ήταν που μάθαμε τη διδακτικά του μπολιάσματος των αγρίων δέντρων, του φυτέματος, κλαδέματος και όλων των γεωργικών εργασιών. Δεν έφτανε όμως μόνο αυτό. Είμασταν όλοι υποχρεωμένοι να έχουμε σε κάποιο τμήμα του περίβολου του σπιτιού μας έναν κήπο, μαθητικό ας τον πούμε, που ο καθένας φρόντιζε μόνος του. Μας ενέπινε ακόμη αγάπη για τα ζώα. Μας έλεγε με τι τρόπο να τα φροντίζουμε και την ωφέλεια καθενός. Ο ίδιος, αν και κατεξοχήν χορτοφάγος, συντηρούσε πολλά κατοικίδια ζώα που, σημειωτέον, ήταν όλα μαύρα. «Αφού εγώ φορώ μαύρα γιατί όχι και αυτά» έλεγε. Μεταξύ των άλλων είχε και τον, Κίτσο, ένα μουλάρι που δεν προχωρούσε προς Καρίτσα πέρα από του Καρδαρά, αν δεν έτρωγε πρώτα το λουκούμι του.

Πέρα από αυτό οι σχολικές μας γνώσεις περιλάμβαναν μουσική, βιζαντική και πενταγράμμου καθώς και εκείνα τα περίφημα Αρχαία (Μύθοι του Αισώπου) από την Τετάρτη Δημοτικού που έχουν χαραχτεί ανεξίτηλα στη μνήμη μας.

Σημαντικό ήταν και το μάθημα Χειροτεχνίας. Συμπεριλάμβανε κέντημα με μάλλινη κλωστή σε τελάρο, καλαθοπλεκτική με χόρτο, κατασκευές με κόντρα-πλακέ. Κάποτε πλέκαμε και καλάθια πραγματικά από βέργες ιτιάς του ποταμού.

Το μάθημα της Αριθμητικής είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθώς ο δάσκαλός μας εκτός των συνηθισμένων Μαθηματικών κατείχε και ασυνήθιστες γνώσεις. Για παράδειγμα, με μια μόνο μαθηματική πράξη μπορούσαμε να υπολογίσουμε τι μέρα της εθδομάδας θα έχουμε στις 13 Ιουνίου του 2003 ή τι μέρα ήταν στις 10 Μαρτίου του 1754.

Καθόλου κατώτερη όμως δεν ήταν και η κατάρτισή μας σε θέματα Κοσμογραφίας. Ο δάσκαλος ζωγράφιζε παραστατικότατα στον πίνακα το ηλιακό σύστημα, και εξηγούσε την εναλλαγή των εποχών, την περιστροφή Γης και Σελήνης, την άμπωτη και την παλιρροια, τις εκλείψεις Ήλιου και Σελήνης, τις ζώνες και τους πόλους της Γης όλα αυτά εκτός του κυρίως μαθήματος του Δημοτικού που ήταν η Γεωγραφία.

Για τη μελέτη του ανθρωπίνου σώματος χρησιμοποιούσε δύο μεγάλους χάρτες που παρουσίαζαν σε φυσικό μέγεθος το ανθρώπινο σώμα και τα διάφορα συστήματά του, τη λειτουργία των οποίων και μας εξηγούσε. Όταν έφτανε στη σκωληκοειδή απόφυση μας έλεγε: «Αυτό δεν ξέρω τι χρειάζεται ίσως για να μας παιδεύει ο Θεός που κανείς δεν ξέρει τη σοφία Του».

Πολύ χαρακτηριστική είναι, πιστεύω, για τις εκπαιδευτικές του θέσεις η στάση του απέναντι στο ζήτημα της τιμωρίας, πάντα ανάλογης προς το μέγεθος της αταξίας. Συνήθιζε να στέλνει τον άτακτο να φέρει μόνος του τη βέργα για να διαλέξει μια που να μην πονάει όπως έλεγε. Έθρισκε δηλαδή και σ' αυτήν ακόμα την περίπτωση την ευκαιρία να μας «γυμνάσει» όπως η αλεπού του μύθου το μικρό της.

Θα παρεμβάλλω εδώ ένα περιστατικό που αποδεικνύει το συνειδητό τρόπο με τον οποίο ανταποκρινόταν στις υποχρεώσεις του προς το σχολείο που θεωρούσε τμήμα του εαυτού του και επιχειρούσε διαρκώς να θελτιώνει.

Κάποια μέρα είπε στα παιδιά του Γαύρου να φέρουν κασμάδες, φτυάρια και άλλα εργαλεία. Το επόμενο πρωί μετά την προσευχή ζήτησε την συγκατάθεσή μας «να χαλάσουμε το σχολείο». Τελικά καταλάθαμε ότι δεν αστειευόταν με αποτέλεσμα σε δέκα λεπτά να έχει καταστραφεί η διάρεση που χώριζε το σχολείο στα δύο. Ο λόγος γι' αυτή την καταστροφή ήταν πως υπήρχε η εντολή να επεκταθεί η αίθουσα και μάλιστα δόθηκε και η σχετική δαπάνη. Κάνοντας λοιπόν μόνοι μας το έργο, αγοράσαμε με τα χρήματα που δεν δαπανήθηκαν στην κατεδάφιση δργανα σχολικά, πράγμα που οι μαθητές, θέβαια, δεν έφεραν όταν λάθαμε εντολή να χαλάσουμε το σχολείο.

Άλλοτε πάλι μας επρότεινε να μαζέψουμε τα σκεπάσματα από τα πεταμένα κουτιά ταιγάρων «ΚΕΡΑΝΗ». (Τότε όποιος έστελνε στις καπνοβιομηχανίες ένα αριθμό καπακιών έπαιρνε κάποιο δώρο). Σαν σπουργίτια ξεχυθήκαμε στους δρόμους του χωριού και μαζεύαμε καπάκια, τα οποία στέλαμε στον Κεράνη και κερδίσαμε ένα γραμμόφωνο για να μαθαίνουμε χορό.

Εκείνο που ιδιαίτερα θυμάμαι είναι ότι πίστευε πολύ στη δύναμη του «λευκού άνθρακα» (νερό) και της αιολικής ενέργειας και φρόντιζε να μεταδώσει και σε μας αυτόν το δικαιολογημένο ενθουσιασμό του.

Εδώ θα πρέπει σχετικά να αναφερθώ σε ένα δυσάρεστο καθεαυτό γεγονός που ωστόσο αποδεικνύει το μέγεθος της διορατικότητας και της εφευρετικότητας του πνεύματός του και που έγινε γνωστό σε μας του μαθητές του με τη μορφή συγκαλημένου πάραπόνου.

Εκείνη την εποχή σε διάφορα σημεία των δρόμων του χωριού υπήρχαν φανάρια πετρελαίου που τα άναβαν τη νύχτα για να βλέπουν οι περαστικοί. Ο ίδιος επρότεινε να προμηθευτούν γεννήτρια ρεύματος που να κινεί ο ιδιόκτητος μύλος του ή ο κοινοτικός ή και για περισσότερο ρεύμα το αυλάκι το αμπελιώτικο (όταν το νερό δεν χρειαζόταν για άρδευση) το οποίο με σχετική εγκατάσταση θα έπεφτε δίπλα στη γέφυρα του Γαύρου από πολύ ύψος με τεράστια δύναμη. Κάποιος απερίσκεπτος όμως ειρωνεύτηκε την πρότα-

σή του δείχνοντας αδικαιολόγητη κακία. Τελικά το σχέδιο ηλεκτροδότησης εφαρμόστηκε στην Κατοχή σε μικροτεχνική εφαρμογή από τον ίδιο, τον Ι. Καναρά και το θείο μου Αθ. Καρβέλη: Η μυλόπετρα του άνω μύλου έδινε κίνηση σε δυναμό ώστε να γεμίζουν μπαταρίες, με τη βοήθεια των οποίων λειτουργούσε ραδιόφωνο και ηλεκτροφωτίστηκε ο μύλος και το σπίτι του παπα-Βαστάκη αλλά και το iερό της Αγίας Παρασκευής για κάποιο διάστημα.

Παράλληλα, ο γιός του Μιχάλης με βοηθό το γράφοντα συμβουλευόμενοι ένα βιβλίο Πρακτικού Ηλεκτρολόγου συνεχίσαμε την προσπάθειά του. Τοποθετώντας καταλλήλως στη μυλόπετρα του Κάτω μύλου ένα κόσκινο για τροχαλία και τριχιά αντί ιμάντα δίναμε κίνηση σε δυναμό και φορτίζαμε μπαταρία. Κατώτερη φιλοδοξία μας ήταν να ηλεκτροφωτίσουμε την πλατεία, κάτι που τελικά στάθηκε αδύνατο λόγω έλλειψης κατάλληλων υλικών.

Παρ' όλα αυτά κατασκευάσαμε για το μύλο ηλεκτρικό κουδούνι και τελειοποιήσαμε το σύστημα παραγωγής ενέργειας με ειδική υδατόπιπωση που χρησιμευει και ως νερορουσθιά. Εδώ προστέθηκε και νέος βοηθός, ο Τάκης Μπουρνάζος.

Όλες οι παραπάνω εφαρμογές σε συνδυασμό με την ηλεκτροπαραγωγική εγκατάσταση που έγινε στο ρέμα κάτω από το σχολείο από τον ακούραστο με τα πλούσια ιδανικά Αυγέρη Αυγερόπουλο για την εξυπηρέτηση του Νοσοκομείου των ανταρτών σε ηλεκτρική ενέργεια, επαλήθευσαν την εμπιστούνη του δασκάλου στην πολύτλευρη αφέλεια του νερού μέσω της κατάλληλης αξιοποίησης της ενέργειάς του και ακόμη απέδειξαν

το δυνατό των πρωτοπόρων ιδεών του. Στα δύσκολα χρόνια της Ιταλικής Κατοχής, ο δάσκαλος συνελήφθη κατά την μάχη του Μικρού Χωριού μαζί με άλλους ογδόντα Μεγαλοχωρίτες (μεταξύ των οποίων και ο πατέρας μου Χαρ. Αραπογιάννης). Όλοι τους απειλήθηκαν, άλλοι κακοποιήθηκαν, δεκατρείς εκτελέστηκαν. Ο ιερέας βασανίστηκε απάνθρωπα και μαζί με τον Ενωμοτάρχη Χαρλαο Κατσίμπα κάηκε ζωντανός για να ποτίσει με το αίμα και τα ιδανικά του το Δέντρο της Ελευθερίας.

Ο κάθε ένας από τους συλληφθέντες κρίθηκε και κακοποιήθηκε ανάλογα με το βαθμό της «ενοχής» του. «Ενοχή» στη γλώσσα των κατακτητών σήμαινε τεκμηριωμένη με αξιόπιστα στοιχεία και καταξιωμένη, αντιστασιακή δράση. Ο μαρτυρικός θάνατος στάθηκε η υψηστή των ποινών για μια τέτοια «ενοχή».

Γεγονός είναι ακόμα ότι μετά τον ηρωικό θάνατο του Εθνομάρτυρα πρωτεργάτη του το σχολείο του Γαύρου έπαιψε να λειτουργεί και ποτέ πια η γέρικη γέφυρα δεν θα κρατήσει στην πλάτη της έναν παπά με δεκαέξη πόδια (αυτή ήταν η εικόνα που παρουσιάζαμε όταν την περνούσαμε κάτω από τα ράσα του για προστασία από τον αέρα).

Αν έπαιψε όμως να λειτουργεί δεν έπαιψε και να υπάρχει και θα υπάρχει πάντα όσο υπάρχουν συντοπίτες μας που συντηρούν τη μνήμη του και αναγνωρίζουν την προσφορά του, την άρρητα συνυφασμένη με το δημιουργικό έργο του παπά-Βαστάκη, «του πάντα ευσχημόνως, πάντα προς οικοδομήν και κατά τάξιν» (κατά την αποστολική προτροπή) ενεργούντος.

I.X. Αραπογιάννης.

- * Στη ζωή δεν υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί, ούτε μορφωμένοι και αμόρφωτοι. Υπάρχουν οι φωτισμένοι και οι σκοτεινοί.
- * Ακόμα και με τον εχθρό κράτα το μέτρο, μπορεί κάποτε να υπάρξει συμφιλίωση.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Από το συγχωριανό μας και παλαιότερα διατελέσαντα Πρόεδρο του Συνδέσμου μας Πρώτοπρεσβύτερο κ. Κωνσταντίνο Δ. Βαστάκη λάθαμε την παρακάτω επιστολή την οποία και δημοσιεύουμε όπως έχει:

† ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ
ΒΑΤΑΤΖΗ 10, τ.τ. 114 72 ΑΘΗΝΑΙ

Αθήναι 24 Δεκεμβρίου 1987

Προς το περιοδικό Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Μαιροκορδάτου 6, τ.τ. 10678 Αθήνας

Αγαπητή «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

Σας παρακαλώ να δημοσιεύσετε την παρακάτω επιστολή μου, που είναι απάντηση στο δημοσίευμα του κ. Ιωάννου Δ. Καναρά, Συνταγματάρχη ε.α. με τίτλο «ΚΑΘΑΡΑ και ΞΑΣΤΕΡΑ», που δημοσιεύσατε στο φύλλο σας αρ. 63-65, σ.σ. 23-24.

Το παρουσιαζόμενο σαν «σταράτο» και «κατηγορηματικό» αυτό άρθρο, εκτός των άλλων, αναφέρεται στη μνήμην του μακαριστού Ιεροδιδασκάλου και εθνομάρτυρα πατέρα μου † Οικονόμου Δημητρίου Κ. Βαστάκη, στην μνήμη του αειμνήστου και σεβαστού παππού μου Κωνσταντίνου Δ. Βαστάκη, μυλωνά, και τέλος στο πρόσωπό μου, με απαράδεκτους χαρακτηρισμούς και ανακρίβεις πληροφορίες, που θα αναφέρω παρακάτω.

Με την απάντησή μου αυτή δεν απευθύνομαι προσωπικά σε κανένα, ούτε έχει ως κίνητρο την προσβολή κανενός, αλλά την επιχειρώ μόνον προς αποκατάσταση της τρωθείστης καλής μου προαιρέσεως και υπολήψεως· και επειδή προτιμήθηκε, αντί του διαλόγου, η προσφυγή στον γραπτό λόγο.

α' Το άρθρο αρχίζει με την γενικόλογη διαπίστωση του συγγραφέα του: «οι παρεξηγήσεις στην καθημερινή ζωή είναι σύνηθες φαινόμενο - και όταν προέρχονται αυτές - είτε από ανεπαρκείς πληροφορίες, είτε από εσφαλμένες ερμηνείες... και είτε, είτε..., τότε έχουμε μικρές ή μεγάλες παρεξηγήσεις». Οι χαρακτηρισμοί: «παρεξηγήσεις», «ανεπαρκείς πληροφορίες» και «εσφαλμένες ερμηνείες», αν αναφέρονται στο πρόσωπό μου είναι απαράδεκτοι. Το ίδιο φυσικά ισχύει και για τις απόψεις μου στο βιβλίο: «Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ της 24.12.1942», που για την αντικειμενικότητα της συγγραφής του χρησιμοποιήσα: 1) Βιβλιογραφία, που καταλαμβάνει τις 5 τελευταίες σελίδες (124-128), 2) τη μαρτυρία πολλών και αξιοπίστων αυτοπτών και αυτηκών μαρτύρων, και 3) την προσωπική μου και των αδελφών μου μνήμη. Δεν ισχυρίζομαι ότι είμαι αλάθητος. Κι έχω πάντα κατά νουν το στόχο του Αλεξανδρινού ποιητή: «Τι το ανθρώπινον χωρίς ατέλεια;» (Κ. Καθάφη). Και θα

έλεγα ακόμα, πως παρεξηγήσεις - όχι προσωπικές διαβεβαιώ τον φίλο κ. Καναρά - αλλά αναφερόμενες στα γεγονότα, ως αντικείμενον της ιστορίας, πάντοτε συμβαίνουν. Εξαρτάται όμως από τη γωνιά αντιλήψεως και ερμηνείας του ιστορικού γίγνεσθαι. Και η παρεξήγηση που τέθηκε, εύχομαι να αποτελέσῃ την αφετηρία για την αποκάλυψη της πλήρους αλήθειας.

Ο συγγραφέας του άρθρου αναφερόμενος στη Γεν. Συνέλευση του Συνδέσμου μας (30.6.86) λέγει επί λέξει: «εκεί διετύπωσα συγκεκριμένες αντιρήσεις για γεγονότα της κατοχής, όπως αυτά καταγράφονται στο βιβλίο «ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ», τις οποίες παραδέχτηκε ο συγγραφέας του βιβλίου πρ. Κ. Βαστάκης με τη δικαιολογία ότι (ευρέθησαν σημεία για διόρθωση κ.λ.π.).» Λυπάμαι, αλλά ποιές «συγκεκριμένες αντιρήσεις»; Αυτό που ειπώθηκε στη Συνέλευση είναι το εξής: «Κυκλοφόρησε και ένα βιβλίο που παραποιεί γεγονότα της κατοχής στο χωρίο μας». Τί ποτε άλλο. Λόγια δυστυχώς περιφρονητικά, που μ' επίκραναν πολύ. Γιατί αναφέρθηκε «σ' ένα» βιβλίο αδριστά, χωρίς να αναφέρει τον τίτλο του, ούτε τον συγγραφέα του, μολονότι παρευρισκόμουν στη Γεν. Συνέλευση. Τότε μεν έκρυψα τη λύπη μου. Στα «καθαρά και ξάστερα» όμως, υποχρεούμαι να υπερασπιστώ την αλήθεια. Εξηγούμαι, επικαλούμενος την μαρτυρία της Γ. Συνελεύσεως. Ποιές «αντιρήσεις» διετύπωσε; ΚΑΜΜΙΑ. Το σπουδαίο είναι ότι «δικαιολογήθηκα» κι όλας. Που; Και τι δικαιολογήθηκα; Αντιθέτως, εννόησα την πικρία του και εδήλωσα: Δεν παραποιείται η ιστορία διότι μεταξύ εκείνων που δοθήσαν τον αείμνηστο πατέρα μου στην σύνδεση του γνωστού δυναμό στον υδρόμυλό του, δεν συμπεριέλαβα εκ παραδρομής το όνομά του. Και σ' έναν καλόπιστον παρατηρητή η παράλειψη, από ένα ιστορικό γεγονός, ενός ονόματος είναι κατανοητή. Και πρόσθισα: Στην επανέκδοση του βιβλίου θα αποκατασταθή η παράλειψη. Ερωτώ: Απάντησε ο Ιδιος ή κάποιος άλλος στην τοποθέτησή μου; Όχι. Απεναντίας εξακολούθησε η συζήτηση από την οποία διαπιστώθηκαν και τα εξής: 1) Η από τον κατάλογο των ομήρων που μεταφέρθηκαν στο Μικρό Χωριό για ανάκριση παράλειψη του ονόματος του κ. Σταύρου Γ. Μανθοπούλου. Και 2), η συμπεριλήψη στον ίδιο κατάλογο του ονόματος του κ. Δημητρίου Κ. Κοντού, από αυχή πληροφορία.

Για τά ανωτέρω δευτερολόγησα στο Δ' μέρος της Γεν. Συνελεύσεως - αυχώς χωρίς αντίλογο... - προσθέτοντας μεταξύ των άλλων και τα εξής: Χαίρομαι που ευρέθησαν στο βιβλίο σημεία προς συμπλήρωση και διόρθωση. Μακάρι μέσω του διαλόγου να επισημανθούν, ή να εμφανισθούν και άλλες ιστορικές μαρτυρίες ώστε, όταν επανεκδοθή να είναι πληρέστερο. Ερωτώ: Η δήλωσή μου αυτή συνιστά «δικαιολογίες» και «παραδοχή» (εκ μέρους μου) παραποτήσεως γεγονότων; Ποίων «γεγονότων»; Μου υπεδείχθη ποτέ, τότε ή μεταγενέστερα, προφορικά ή γραπτά από τον ίδιο ή κάποιον άλλον αντ' αυτού μια ιστορική μαρτυρία για διόρθωση ή συμπλήρωση ή μια λανθασμένη βιβλιογραφική παραπομπή;

Στη συνέχεια του άρθρου αναφέρεται στο ιστορικό της εγκαταστάσεως του γνωστού δυναμό στον υδρόμυλο μας για παραγωγή Η/Ε. Εδώ διατείνεται πως αυτός είναι ο εμπνευστής, αλλά και ο εγκαταστήσας αυτό «στον μύλο του Βαστάκη» (Βλ. και αρ. 51-53 φύλλου του, 1984, σ.σ. 19-20). Θα μου επιτραπεί να διαφωνήσω.

1) Κατ' αρχήν ας μην παραγνωρίζουμε το γεγονός πως ο αείμνηστος πατέρας μου ήτο ο πραγματικός ιδιοκτήτης και διαχειριστής του υδρομύλου.

2) Το έτος 1938-39, μετά την αγορά του υδρομύλου κατασκεύασε (ο πατέρας μου) πλάι στον πρώτο και άλλον, νέο υδρόμυλο, με νέα τεχνολογία, ώστε να λειτουργεί με λίγο νερό και με προοπτική την παραγωγή ηλεκτρισμού. Τονίζω αυτήν την πληροφορία: Κατασκευή νέου υδρομύλου με νέα τεχνολογία (τότε απουσίαζε ο κ. Καναράς από το χωρίο) με τελικό σκοπό να κινεί ηλεκτρογεννήτρια φωτισμού και άλλα μηχανικά εργαλεία.

3) Το θέρος του 1941 (αρχές της Κατοχής) πραγματοποιείται αυτός ο σκοπός (με υλικά που αγόρασε από τον αυτοκινητιστή Γιάννη Τσιαμτσιούρη), αλλά με μικρή γεννήτρια χαμηλής τάσεως-δυναμό αυτοκινήτου.

Από τότε και στο εξής, εμείς, ως οικογένειά του, αυτά γνωρίζαμε και αυτά συζητούσαμε με τους πελάτες και επισκέπτες του μύλου και οσάκις γινόταν κάποιος σχετικός λόγος για την λειτουργία του δυναμό.

Αυτά που υποστηρίζει ο κ. Καναράς δεν τα δέχομαι. Δέχομαι, όπως προαναφέρθηκε, ότι βοήθησε τον πατέρα μου στην προσπάθειά του να συνδέσει στη λειτουργία του μύλου το δυναμό, αλλ' επαναλαμβάνω δεν δέχομαι ότι ο μύλος μας τότε ήταν ξέφραγο αμπέλι για να κάνει ο καθένας ό,τι θα ήθελε.

Ακόμα, δεν δέχομαι που επιδιώκει:

1) Να με παρουσιάσει ως ξένο σε όσα συνέβαιναν τότε στην οικογένειά μου. Αυτό συμπεραίνεται, όταν διατείνεται, ότι τα «μπερδεύω» και ότι είναι αναληθή εκείνα που υποστηρίζω για τον πατέρα μου.

2) Προσπαθεί να αχρηστέψει τον πατέρα μου, χωρίς καμμιά τεκμηρίωση, όταν μετά πεποιθήσεως υποστηρίζει, ότι «καμμιά σχέση - ίδια δεν είχε ο αείμνηστος Παπαδημήτρης με το δυναμό (παροχή Η/Ε)».

3) Και κάτι για μας παράξενο... Ισχυρίζεται, ότι, όταν αυτός ζήτησε από τον πατέρα μου το μύλο για να «εγκαταστήσει το δυναμό» του απάντησε τάχα (ο πατέρας μου) «....καμμιά αντίρρηση, αλλά ο μύλος δεν είναι δικός μου είναι του πατέρα μου και από αυτόν να το ζητήσεις». Ο κ. Καναράς λοιπόν παρουσιάζει τον πατέρα μου –με το κλειστό του τώρα στόμα– ξένο, ανεύθυνο και επαμφοτερίζοντα... Είναι ακαταγόντο να δεχθώ, καθώς και τα αδέλφια μου, αυτή την απάντηση, που μετατρέπει τον ακέραιο χαρακτήρα του με την υπεύθυνη γνώμη και την τόση συναίσθηση της ευθύνης, ότι αδιαφόρο και σε άνθρωπο του «ΝΑΙ» και του «ΟΧΙ». Δηλαδή, στο αίτημα αυτό το πατέρας μου –αν ποτέ του έγινε– αδιαφόρησε για ένα τόσο μεγάλης σημασίας, ζήτημα που θα συνέβαινε στην οικογένειά του; Απάντησε και με το «ναι» και με το «όχι» και παρέπεμψε τον συνομιλητή του στο γέροντα και ανεύθυνο πατέρα του χωρίς τη δική του παρουσία;.... Απαράδεκτο....

4) Ασχολίαστο τέλος αφήνω τον παρουσιαζόμενο διάλογο μεταξύ του ίδιου και του αείμνηστου παπού μου...

Από τα ανωτέρω και από άλλα ακόμα που αναφέρονται στο απαντούμενο άρθρο θαίνουν τα εξής ερωτηματικά:

Αν ο πατέρας μου ήταν ξένος και αδιάφορος γι' αυτό το έργο γιατί προτιμήθηκε ο μύλος του; Αφού το έργο αυτό θα εξυπηρετούσε το κοινοτικό ραδιόφωνο γιατί η εγκατάσταση του δυναμό δεν έγινε στον κοινοτικό μύλο; ή σε ένα από τους άλλους τρεις μύλους του χωριού; Γιατί δεν έγινε η ξεχωριστή «εκεί κάπου κοντά στην πλατεία» εγκατάσταση; Και γιατί τέλος μετά την σύνδεση του δυναμό στο μύλο μας δεν ξαναφάνηκε από τα μέρη μας ο κ. Καναράς; και για να κλείσω τα ανωτέρω ερωτηματικά προσθέτω τα εξής:

1) Εμείς η οικογένεια Βαστάκη ανέκαθεν γνωρίζαμε, ότι το έργο αυτό ήταν προϊόν της εμπνεύσεως, της φροντίδας και της ευθύνης του πατέρα μας, και μάλιστα ευθύνης, που του στοίχισε τη ζωή έπειτα από φρικτούς βασανισμούς και μαρτυρική θυσία...

Και 2) το γεγονός, ότι ο πατέρας μου μετείχε τότε (καλοκαίρι του 1941) σε αντιστασιακή οργάνωση (Βλ. βιβλίο μου «ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ», σ.σ.24-25) φανερώνει, πως η λειτουργία του δυναμό, του ήταν χρήσιμη και πέρα από την «Φαινομενική» εξυπρέτηση του προσωπικού του, ή του κοινοτικού, ή κάποιου άλλου ραδιοφώνου... (Βλ. και Νίκου Γ. Ζιάγκου: «Αγγλικός υπεριαλισμός και εθνική Αντίσταση 1940-45», Αθήνα 1978, τ. Β', σ. 219).

Τέλος στο εν λόγω απαντούμενο άρθρο επισημαίνω δύο ακόμα πληροφορίες που παρετέθησαν χωρίς ιστορική έρευνα.

1) Ο συγγραφέας του άρθρου ισχυρίζεται επί λέξει: «σε κανένα άλλο μέρος-σπίτι.

του χωριού μας δεν μπήκε φως στην κατοχή». Η πληροφορία είναι ανακριθής. Εμείς, ως οικογένεια δηλώνουμε με πλήρη επίγνωση της αληθείας και της αξιοπρεπείας μας, ότι στο σπίτι του πατέρα μας ΜΠΗΚΕ ΦΩΣ! Το εγκατέστησε ο ίδιος ο πατέρας μας, υποτυπωδώς βέβαια, αλλά έκανε πολλές δουλειές...

2) Επίσης επί λέξει αναφέρει τα εξής: «τη μακαρίτισσα Βασ. Δ. Τσελεπή δεν την πιάσανε στο χωριό, αλλά τη δεύτερη ή τρίτη ημέρα (που) ερχόταν στο χωριό από το Δερμάτι (πατρικό της χωριό)...».

Κι εδώ η πληροφορία είναι ανακριθής. Η αλήθεια είναι η εξής: Κι αυτή συνελήφθη στο χωριό μας αντί του καταζητουμένου αγροφύλακα συζύγου της... Η αείμνηστη ήταν δευτέρα σύζυγος του Δημ. Τσελεπή. Γεννήθηκε στο Κλαψί. Και ήταν το γένος Γεωρ. Ζουρζούκη. (Από το Δερμάτι ήταν η πρώτη σύζυγος του Τσελεπή, η Σπυριδούλα το γεν. Βασ. Καρδαρά). Και για μνημόσυνό της προσθέτω τα ακόλουθα: Η Βασ. Δ. Τσελεπή ήταν συνόμηρος με τους Εθνομάρτυρές μας όλες τις ημέρες της ομηρείας. Παρακολούθησε στις «Λόγγοθες» του Μικρού Χωριού με τους άλλους διασωθέντες την εκτέλεση των Εθνομαρτύρων μας. Κατόπιν μεταφέρθηκε μετά του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Προυσού αειμνήστου Αρχιμ. Γερμανού Σταθογιάννη στις φυλακές Αγρινίου. Εκεί, μετά 3μηνο δικάστηκε, αθωώθηκε και αποφυλακίσθηκε... (Μαρτυρία: της συγκρατουμένης μετ' αυτής κ. Φωτεινής Β. Παλιούρα, των παιδιών της, της κ. Βασ. Γ. Ταραμπίκα, του κ. Ιωάν. Ραφτογάννη, κ.α.).

Για την παρούσα επιστολή, εκτός των άλλων είχα κατά νουν και το εξής αρχαίο ρητό: «Ο πρώτος νόμος που επιβάλλεται στον ιστορικό είναι να μη τολμά να λέει τίποτα, όταν ξέρει ότι αυτό είναι λάθος, και ο δεύτερος, να τολμά να λέει, ότι πιστεύει αληθινό» (Κικέρων).

• Με συναίσθηση λοιπόν της ιστορικής ευθύνης, με ευαισθησία προς την αλήθεια και με ιερό δέος προς οποιοδήποτε ιστορούμενο γεγονός της εποχής εκείνης, που άπτεται του χρονικού της θυσίας των Εθνομαρτύρων μας σας ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Με πολλή αγάπη Χριστού
† ΠΡΩΤΟΠΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

Υ.Γ. Τα ανωτέρω απηχούν την ιστορική μνήμη και των άλλων αδελφών μου, ιδιαίτερα δε του Αιδεσιμ. Ιερέως πατρός Μιχαήλ.

Επίσης, στο τέλος της παρούσας επιστολής παρέθετα ενδεικτικά αποσπάσματα εξ επιστολών που έκριναν το περιεχόμενο του βιβλίου. Σεβόμενος, όμως, το χώρο του περιοδικού προτίμησα την έκδοση των επιστολών τούτων και άλλων κριτικών σημειωμάτων, που περιέχονται αυτά, σε ξεχωριστό έργο. Τούτο ετοιμάζεται ήδη να κυκλοφορήσει με τίτλο: «Πώς είδε η κριτική το Βιβλίο, Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ της 24.12.1942».

† π. Κ.Δ.Β

- * **Τα μεγαλύτερα λάθη των ανθρώπων γίνονται με καλές προθέσεις.**
- * **Η γνώση στη ζωή δεν είναι αρετή χώρις τη σωστή χρήση της.**

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΩΝ

Εγκανιάζουμε μια καινούργια μορφή επικοινωνίας με τους ξενητεμένους μας από αυτό το τέλος.

Ειδήσεις για τις δραστηριότητές τους, κοινωνικά συμβάντα, μηνύματα από και προς την πατέδα, σελίδες για να αρθρογραφήσουν και ζήτι-

αλλο σκριφτούν, ελπίζουμε πως θα φιλοξενήσει η «Φ.Μ.».

Ευχαριστούμε και συγχαίρουμε τον κ. Γιώργο Κ. Σταυράκη που είχε την ιδέα και με ένα κείμενό του ξεκινάμε.

«πατρίδα σαν τον ήλιο σου, ήλιος αλλού δεν λάμπει»

Οι Μεγαλοχωρίτες ξενητεμένοι βρίσκονται πάντα στη σκέψη και το ενδιαφέρον του Συνδέσμου μας.

Αυτό δεν θα μπορούσε να είναι και αλλιώς αφού ο ίδιος ο Σύνδεσμος ιδρύθηκε από χωριανούς μετανάστες περί τα μέσα του περασμένου αιώνα στην Κωνσταντινούπολη. Άλλα και για ένα άλλο λόγο οι δεσμοί με τους χωριανούς της διασποράς θα είναι άριστοι αν πάρουμε υπόψη το γεγονός ότι περπάν ο ένας στους τρεις χωριανούς μας ζούνε έξω από τον ελλαδικό χώρο. Οι κοινωνικές συνθήκες της δεκαετίας του 40, 50, και 60, έσπρωκαν ένα μεγάλο μέρος από τους χωριανούς αρχικά προς την Αμερική, και αργότερα την Αυστραλία, τον Καναδά και αλλού.

Αυτό θέβαια δεν ήταν μόνο Μεγαλοχωρίτικο φαινόμενο, έπληξε συγέδον όλη την επαρχιωτική Ελλάδα.

Η σημερινή πραγματικότητα, διαμορφώθηκε έτσι ώστε λέγα πράγματα μπορούν να αλλάξουν. Οι βιοποριστικές ανάγκες, η ανατροφή των παιδιών σε ξένες κοινωνίες και άλλοι ειδικότεροι λόγοι δείχνουν ότι οι περισσότεροι χωριανοί μας δημιουργησαν τις συνθήκες εκείνες που τους παρέχουν αίσθημα ασφάλειας για το μέλλον και συνεπώς βρίσκουν την επιστροφή στην πατρίδα μάλλον εξωρεαλιστική.

Μέσα στις μεγάλες κοινωνίες του Αγγλόφωνου χώρου και κυρίως της Αμερικής οι χωριανοί μας προκισμένοι με αρετές, εργατικότητα και μεράκι για πρόδο ξεπερνούν όλες τις δυσκολίες που συνήθως έχει η ξενιτιά κυρίως τα πρώτα χρόνια.

Σήμερα οι περισσότεροι είναι δημιουργημένοι άνθρωποι και ιστότιμοι πολίτες στις μεγάλες και φιλόξενες χώρες αυτές.

Πολλοί έχουνε παιδιά και μερικοί εγγόνια που σπουδάζουν στα Πανεπιστήμια και γίνονται επιστήμονες για να πάρουν καίριες θέσεις στην κοινωνία και να τιμήσουν την πατρίδα των γονέων τους κρατώντας σαν κόρη οφθαλμού την ελληνική συνείδηση και τις παραδόσεις του τόπου μας.

Ο Σύνδεσμος του Χωριού μας έχοντας πλήρη

συνείδηση του ρόλου που έχει να παίξει θέλει να δημιουργήσει μια στενότερη επαφή με όλους ανεξαιρέτως τους χωριανούς που ζούνε έξω από την Ελλάδα. Ειδικότερα θέλει να δημιουργηθεί μια «γέφυρα» για επικοινωνία με τα παιδιά των χωριανών μας που γεννήθηκαν στο εξωτερικό και ίσως να έχουν δυσκολία να μιλήσουν και να γράφουν Ελληνικά. Έχουν όμιας εξαδέλφια, παπούδες και γιαγιάδες στην Ελλάδα με τους οποίους δεν μπορούν να επικοινωνήσουν.

Για το λόγο αυτό το περιοδικό του Μεγάλου Χωριού αποφάσισε να καθιερώσει μερικές σελίδες σε κάθε τεύχος για τους ξενητεμένους χωριανούς. Μέσα στις σελίδες αυτές θα γράφονται τα γράμματα που στέλνουν οι χωριανοί προς το Σύνδεσμο, όλα τα κοινωνικά συμβάντα όπως αρραβώνες, γάμοι, βαπτίσεις, θάνατοι κ.λ.π.

Ιδιαίτερα προβλέπεται μια στήλη που θα γράφεται στην Αγγλική γλώσσα για τα κοινωνικά των νέων Μεγαλοχωριών της Αμερικής και της Αυστραλίας. Οι νέοι θα μπορούν να στέλνουν γραμμένες στην Αγγλική γλώσσα. Ευχές για γενέθλια, ονομαστικές γιορτές, Χριστούγεννα, πρωτοχρονιά κ.λ.π.

Όπου χρειάζεται τα κείμενα θα μεταφράζονται στην Αγγλική για να μπορούν να τα διαβάσουν παιδιά της δεύτερης και τρίτης γενιάς.

Η Διεύθυνση του Συνδέσμου στην Αθήνα είναι η εξής: Σύνδεσμος Μεγαλοχωριών η «Άγια Παρασκευή» Οδός Μαυροκορδάτου 6 Αθήνα Τ.Κ. 106-78 Athens Greece.

Ο Σύνδεσμος χαίρεται ιδιαίτερα για επιστολές που λαβαίνει από χωριανούς του εξωτερικού και τους παρακαλεί να παροτρύνουν και τα παιδιά τους να μας γράφουν όποια μηνύματα έχουν για τους συγγενείς τους στην πατρίδα. Τα μηνύματα αυτά θα περνούν στο περιοδικό του χωριού μας.

Γ.Κ.Σ.

OPEN LETTER TO ALL YOUNG MEGAЛОHORITES BORN AND LIVING ABROAD

Dear young Megalohoriti,

First of all let us introduce ourselves to you.

We are the committee of your Association in Athens. We feel the need to assure you that our thoughts are always with you whether you live in America, Australia or any other part of the world. We consider you as an extended part of our village from which your parents, long ago, migrated to the countries you live now. We are sure some of you have already visited Greece and others have simply heard from your parents about Greece. We hope that some day you will be able to visit Greece and the village from which your parents and forefathers came from.

The Association of your village whose headquarters are now in Athens is very proud for all its members living abroad and especially for you young «Megalohoriti».

We know you are living in some of the word's most modern countries, and we feel certain that you will go ahead in succeeding in your lives.

Some of you are now sending in schools and universities and soon you will take a place in the society you live.

Some others have already finished their academic studies and hold positions in Government and elsewhere. Others follow and work in your parent's business or in Industry in general. Wherever you are, whatever you are doing always keep your thoughts to the country of your origin, its culture and history.

This letter is written especially for you just to stress a point, and we would like you to read it. The Association to which your parents and you belong to knowing that some of you don't have a very good knowledge of the Greek language have decided to write to you in English. Our aim is to develop stronger ties with you and your parents, keep you informed about happenings in your village, welcome you whenever you decide to visit Greece and so on.

For this reason we would like you all to write to us all about your progress or anything special you may have. We know most of you have relatives in Greece such as cousins uncles and aunties as well as grandparents. Please don't forget them. Always feel free to send them your regards through the Newsletter of your association. We intend to publish them either in English or translated in Greek. Write to us in English any messages or holidays greetings you may have for your relatives in Greece, send a photograph if you have one. Your Association Address is:

Syndesmos Megalohoriton "Agia Paraskevi" Maurokordatou str. 6,
Athens TK 106-78 GREECE.

From your Association's Committee

Νέος Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών Αμερικής

Πληροφορηθήκαμε και ευχαρίστως πληροφορύμε, ότι οι διαμένοντες στην Αμερική συγχωριάνοι μας ίδρυσαν πατριωτικό Σύλλογο με την επωνυμία: «Σύνδεσμος των εν Αμερική Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ».

Ένα χρόνο⁷ και περισσότερο η προσωρινή Επιτροπή, αποτελεσθείσα από τους συγχωριανούς μας: Ιερέα π. Μιχαήλ Δ. Βαστάκη, το Δικτύο Χαράλαμπο Ι. Παπαχαρολάπον, το Δημήτριο Ι. Τριανταφύλλη, το Δημήτριο Π. Μακρυγάννη και τον Ιωάννη Δ. Βαστάκη, με έδρα το Μασον, της Georgia, εργάσθηκε με πολὺ ζήλο και κόπο για το έργο αυτό. Τελικά, για τον υπό ίδρυση Σύλλογο, πέτυχε να πληροφορήσει και να εγγράψει περί τα 70 μέλη και πλέον Μεγαλοχωρίτες, και περί τα 15 άλλα μέλη φιλομεγαλοχωρίτες συμπατριώτες Ευρυτάνες.

Ετοι την Κυριακή 19 Ιουνίου 1988 στο Faueteville της Βόρειας Καρολίνας (Η.Π.Α.), όπου πράγματοι ήθηκε το ετήσιο Συνέδριο της «Ενώσεως Ευρυτάνων Αμερικής «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ», έγινε και η πρώτη συνάντηση-Συνέλευση των μελών του υπό ίδρυση Συλλόγου συγχωριανών μας. Πράγματι, την ημέρα εκείνη μετά από ενθουσιώδεις σχετικές εισηγήσεις και ανταλλαγές γνωμών έκλεισαν τη συμφωνία τους και προέβησαν στις πρότεις άρχαιρεστες.

Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας έδωσε το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του νέου Συνδέσμου μας που το αποτελούν οι εξής συγχωριανοί μας: Πρόεδρος, ο κ. Δημήτριος Π. Μακρυγάννης, Αντιπρόεδρος, ο κ. Νικόλαος Δ. Κοντός, Α' Γραμματέας, η κ. Αθηνά Γ. Τάσιου, Β' Γραμματέας, ο Αιδεσιμ. π. Μιχαήλ Δ. Βαστά-

κης, ταμίας, ο κ. Δημήτριος Κ. Σκοτίδας, και Σύμβουλοι, οι κ.κ. Μηνάς Δ. Δασκαλάκης και Ιωάννης Ν. Παπλιόνας. Συγχαίρουμε το νέο Διοικ. Συμβούλιο και του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο του, που είναι και έργο μας.

Θερμά λοιπόν συγχαίρουμε τους ξενιτεμένους στην Αμερική συγχωριανούς μας για την ιστορική-πατριωτική τους αυτή απόφαση. Ευχόμαστε το Γραφικό χωρίο: «αδελφός υπ' αδελφόν ύδοθούμενος να γίνει και για τα μέλη του νέου Συνδέσμου «πύλις οχυρά...» και σύνδεσμος αγάπης, φιλαλλητίας, φιλανθρωπίας και φιλοπατρίας.

Ας μη λησμονούμε δε ποτέ, ότι ρίζα και εμπνευστής κάθε μεγαλοχωρίτικης παρουσίας και προσφοράς αποτελεί ο υπεραιωνόδιος «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ» μας και μάλιστα κάτω από την ιερή σκέπη και ευλογία της Οσιοπαρθενομάρτυρας Αγίας Παρασκευής, πολιούχου του χωριού μας. Στο μακρύ πέρασμά του σημάδεψε με επιτυχία και άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη της ευεργετικής παρουσίας του. Εργάσθηκε με το γνωστό σύνθημα του Ευαγγελίου: «αγαπάτε αλλήλους» σε όλους τους τομείς του κοινωνικού θίουν και επέτυχε. Εποι, καταξιώθηκε ιστορικά, προεθλήθη ηθικά, τιμήθηκε και βραβεύθηκε επάξια, και πάντα στέκει σαν «κυπαρίσσι» πρότυπο παράδειγμα συλλογικού οργάνου για μίμηση.

Ελπίζουμε κι ευχόμαστε το καινούργιο κλωνάρι του γέρικου Δέντρου με τη βαθειά ρίζα που φύτρωσε και στην Αμερική να αυξάνει καθημερινά και να προοδεύει για το καλό όλων μας.

Κων. Τρανοχωρίτης

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Την 31 Μαΐου 1987 έγιναν στην ATLANTA GA οι γάμοι της Ελένης Βαστάκη, θυγατέρας του Νικολάου και της Γεωργίας (το γ. Φ. Μπακατσιά) Βαστάκη, μετά του Αντωνίου Στρατή, υιού της κας Άννας Στρατή εκ New Smyrna Beach GL με κουμπάρο τον κ. Πανταζή Γλυνό. Το μυστήριο ευλόγησαν οι αιδεσ. ιερείς π. Όμηρος Γουμένης, π. Κ. Λευτέρης, π. Ιωακ. Παντελής, π. Γεώργιος Στάθης, π. Κ. Νάστος και ο διάκονος π. Γ. Λιβανός.

Ο Αντώνιος είναι τελειόφοιτος του Hellenic College/Holly Cross της Βοστώνης. Μετά τη συμπλήρωση της διατριβής του στο Florida State University χειροτονήθηκε την 7η Μαΐου 1988 διάκονος από το Θεοφ. Επίσκοπο Αθύδου κ. Γεράσιμο και την 8η Μαΐου 1988 πρεσβύτερος από το Θεοφ. Επίσκοπο ATLANTA κ. Ιωάννη.

Η Ελένη είναι λογιστής σε διαφημιστική εταιρία.

Μετά το μυστήριο ακολούθησε πλούσιότατη δεξίωση στο Ελληνικό Κοινωνικό Κέντρο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Εμμανουήλ και η Παρασκευή (το γ. Π. Γιαννακόπουλου) απέκτησαν αγόρι (ATLANTA GA).

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

Ο Ανδρέας Ν. Κωστόπουλος και η Άννα Π. Γιαννακόπουλος (εγγονή Φ. Μπακατσιά) έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου (ATLANTA GA).

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το αγόρι του π. Ρήγα και της πρεσβυτέρας Αμαλίας (το γ. π. Μιχαήλ Δ. Βαστάκη) που ονομάστηκε Μιχαήλ.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Γράφει ο κ. Γιάννης Κατσιγιάννης

Έχω γράψει πολλά τα τελευταία χρόνια στη «ΦΩΝΗ του Μ. Χωριού» και όλα από ιδία αντίληψη και υπευθυνότητα και τα όσα έχω γράψει είναι απολύτως αληθή, γιατί τα έζησα άμεσα. Στη Γεν. Συνέλευση του Συνδέσμου μας στις 17-4-88 έγινε ευρεία συζήτηση, στην πρότασή μου για την ονομασία μας πλατείας, ή ενός δρόμου της πρωΐδος Παναγιώτας Σταθοπούλου. Όπως έχω ξαναγράψει, η Αθήνα την τίμησε γράφοντας πράτο το όνομά της σε πλακέτα στον τόπο που έπεσε - οδός Ομήρου και Πανεπιστημίου στη γωνία του κτιρίου της Τράπεζας της Ελλάδας.

Το χωριό μας τότε ήταν μια από τις πηγές της Εθνικής Αντίστασης. Γλύτωσε πολλά παιδιά από το θάνατο της πείνας, οργανώνοντας το παιδικό συστήτιο. Εδωσε πάρα πολλούς αγωνιστές στις ένοπλες δυνάμεις, με αρκετά θύματα από αυτούς. Στο προηγούμενο φύλλο της «Φ. του Μ.Χ.» έχω γράψει τα ονόματα των πολεμιστών και των θυμάτων, και λόγω αγνοίας παρέλειψα μερικούς.

Η Εθνική Αντίσταση, με τη δράση της, είχε σαν αποτέλεσμα να κλειστούν οι κατακτητές σε ορισμένες πόλεις και να μείνει η υπαίθρος ελεύθερη να κινηθούν οι κάτοικοι των χωριών ν' αντιμετωπίσουν το φάσμα της πείνας.

Από τα χωριά μας πήγαιναν στο Μεσολόγγι απ' έξω έπερναν αλάτι και πήγαιναν και το πουλαγαν στα χωριά της Θεσσαλίας (μια οκά αλάτι δύο οκάδες στιάρι). Όπως έγραψα και στο προηγούμενο φύλλο της «Φ. του Μ.Χ.» πρότεινα το Δ. Συμβούλιο του Συνδέσμου μας να προτείνει στο Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας να δοθεί ένας δρόμος, μια πλατεία στο όνομά της πρωΐδος Παναγιώτας Σταθοπούλου και η Κεντρική πλατεία στην Εθνική Αντίσταση.

Βλέπουμε σε πόλεις προτομές και αγάλματα ηρωίδων και 20 περίπου λεωφόροι στην Αθήνα και στους γύρω δήμους ονομάστηκαν «λεωφόροι Εθνικής Αντίστασης» και δεν ξέρω πόσες πλατείες.

Ένας δρόμος στο χωριό μας ονομάστηκε οδός Ιωάνν. Φλέγκα. Αλλά δεν γνωρίζουμε ποια ήταν η προσφορά του αείμνηστου Γιάννη Φλέγκα στο χωριό μας και πήρε δρόμος τ' όνομά του.

Εθνική Αντίσταση ήταν και ο αγώνας των αρματωλών και κλεφτών, που έφερε την επανάσταση του 1821 που κι αυτή ήταν ένας αγώνας Εθνικής Αντίστασης.

Όπως μας μάθανε οι αξέχαστοι συγχωριανοί μας δάσκαλοι, όταν ο Ιμπραήμ έκανε εκστρατεία στην Πελοπόννησο το 1825, στη μάχη του

Μανιάκι σκοτώθηκε ο Παπαφλέσας και πήγε και τον προσκήνυσε. Κι όταν ο Ιμπραήμ συνέχισε να καταλαμβάνει χωριά, πολλοί κάτοικοι πήγαιναν και δήλωναν υποταγή στον Ιμπραήμ για να τάχουν καλά με τους κατακτητές.

Τότε ο γέρος του Μοριά, Κολοκοτρώνης, έθγαλε μια διακήρυξη κι έλεγε «φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους» που έφερε, συνεχίζοντας τον αγώνα, και τη λευτεριά.

Η Εθνική Αντίσταση της Ελλάδας, έγινε υπόδειγμα στις σκλάβες χώρες της Ευρώπης το 41-44.

Αγωνιστήκαμε στην Εθνική Αντίσταση και προσφέραμε υγεία, περιουσία, σπίτια, αλλά και αρκετοί Μεγαλοχωρίτες τη ζωή τους.

Στη Γεν. Συνέδεσμου μας, στις 17-4-88 έγινε πρόταση από τον κ. Σταυράκη να ονομαστεί η πλατεία του χωριού μας σε πλατεία Αποδήμων Μεγαλοχωριτών. Ναι, ορισμένοι απόδημοι Μεγαλοχωρίτες πρόσφεραν στο χωριό μας άλλοι πολλά άλλοι λίγα. Μα τη ζωή τους για το χωριό μας, και την Ελλάδα δεν την πρόσφερε κανείς. Ούτε κανείς τους γύρισε στο χωριό, από σπίτι σε σπίτι με το τσουβάλι στονιώμο μαζεύοντας καλαμπόκι για το συστίο να γλυτώσουμε τα παιδιά από το θάνατο της πείνας. Η Εθνική Αντίσταση υποδέχτηκε τους κατακτητές με το ντουφέκι στο χέρι κι όχι με λουλούδια. Δυστυχώς και οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες, δεν σταμάτησαν να υπάρχουν Εφιάλτες και Πήλιος στην Ελληνική φυλή. Τους Μεγαλοχωρίτες αντιστασιακούς που τους ήξεραν οι Ιταλοί, κι όταν ήρθαν μας ζητούσαν ονομαστικώς και μη βρίσκοντας εμάς πιάσαν τις μανάδες μας και γιαγιάδες μας πολύ πριν αρχίσει η Μάχη του Μικρού Χωριού.

Με το μακαρίτη Κώστα Ι. Αραπογιάννη, είχαμε συμφωνήσει να φύγουμε και να συναντηθούμε στους «Καρά τα δέντρα» πιο πάνω από την Παναγιά.

Ποιός τον παρέσυρε και τον πήρε στην υποδοχή των Ιταλών στο σχολείο;

Ο μακαρίτης ο δάσκαλος Γιάννης Καριοφύλλης έμεινε στο σχολείο για να γλυτώσει καμιά ζημιά στο κτίριο. Είχαν μεγάλο πάθος για το σχολικό κτίριο οι Μεγαλοχωρίτες δάσκαλοι, Σπύρος Παπαγιάννης, Γιάννης Καριοφύλλης, Αριστείδης Αναγνωστόπουλος.

Το μακαρίτη Δημήτρη Δασκαλάκη, πήγαν οι Ιταλοί και τον πιάσαν άρρωστο στο σπίτι του.

Οι υπόλοιποι προσπαθούσαν ο ένας να παρασύρει τον άλλο να πάγε στην υποδοχή των κατακτητών και με λουλούδια ορισμένοι. →

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΙΓΑΙΟΡΙΕΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Στα «Μικροχωριακα Γράμματα» (φύλλο 36-37), που εκδίδει η Αδελφότητα Μικροχωριτών, σε πρωτοσέλιδο δημοστενμα με τίτλο «Η ένταξη του Μικρού Χωριού σε νέα Γεωγραφική Ενότητα» διαβάσαμε μεταξύ άλλων:

«Παρά τήν εκφρασθείσα επιθυμία των ενδιαφερομένων Κοινότητων και παρά πάσα προσδοκία (η υπογράμμιση δική μας) η Κοινότητα πληροφορείται ότι εντάσσεται σε γεωγραφική ενότητα στην οποία ανήκουν οι Κοινότητες: Μεγάλο Χωριό, Κλαψί, Μουζήλο, Αγ. Ανδρέας, Βουτύρου, Νόστιμο, Καρίτσα, Δερμάτι, Μικρό Χωριό, Ξελιδόνα, με προφανή σκοπό, ας θγάλει τα μάτια του το Μικρό Χωριό με το Μεγάλο (οι υπογράμμισεις δικές μας) και τ' άλλο χωριά αφού θέλει να γίνει ξεχωριστός ΟΤΑ (δηλ. Δήμος). Με την απόφασή του, αυτή το Νομαρχιακό Συμβούλιο θέλησε να θάψει στην αφάνεια για άλλη μιά φορά το Μικρό Χωριό και την ιστορία του».

Αντί σχολίου η σύνταξη της «Φωνής του Μεγάλου Χωριού» παραθέτει τα παρακάτω:

* Γιατί οι αποφάσεις του Νομαρχιακού Συμβούλου για την υπαγωγή του Μικρού Χωριού στον ΟΤΑ με έδρα το Μεγάλο Χωριό ήταν «καταδικαστικές και ανιστόρητες» ώστε να κινδυνέψουν οι γείτονές μας να χάσουν την ψυχική τους ηρεμία;

* Τι κάνει τους Μικροχωρίτες να θέλουν «Μεγάλο Κίνδυνο» την συμμετοχή του Χωριού τους στον Ο.Τ.Α. με έδρα το Μεγάλο Χωριό;

* Δεν έχει το Μικρό Χωριό πολιτιστικούς δεσμούς με το διπλάσιο σε μέγεθος και αρχαιότερο κεφαλοχώρι της ποταμιάς το Μεγάλο Χωριό;

* Δεν βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής με το Μεγάλο Χωριό σε όλο το μήκος της περιοχής;

* Εξέραμε ότι το Μικρό Χωριό είχε πάντα πολιτιστική παράδοση. Την τιμούσαμε και την τιμούμε. Δεν έξεραμε όμως ότι αυτονομάστηκε πρωτοπόρος. Αλήθεια, με ποιούς κάνει τη σύγκριση;

* Ειλικρινά δεν έξεραμε ότι μέσα από την Κοινότητα του Μικρού Χωριού περνάει η Ιστορία της Ευρυτανίας, αλλά και του Έθνους. Είναι πράγματι έτοι; Εμείς λέμε ότι περνάει ΚΑΙ από το Μικρό Χωριό ένα μικρό μέρος.

* Η πρόσδος για τους νέους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης με ποιό μέτρο πετυχαίνεται; Με την Ένωση προς τα άνω; Ή με τη διαίρεση και το ρομαντισμό;

ΕΙΝΑΙ ΑΙΓΑΙΟΣ ΑΞΙΟΝ

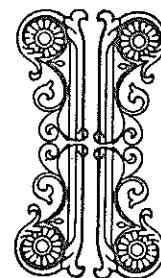
Και κλείνουμε τις «απορίες» με ένα απόστασμα κειμένου που μας έστειλε τακτικός συνεργάτης μας με τίτλο «Ιστορικό δεσμοί»

...Ο λαός και των δύο χωριών που βιώνει την πραγματικότητα εδώ και πολλές δεκάδες χρόνια, καθημερινά δημιουργεί συγγενικούς δεσμούς και πορεύεται με αρετή και με σύμπνοια στη ζωή, διαψεύδοντας τις διαστροφές της ιστορίας και τη σπορά του πνεύματος διχασμού ανάμεσα στις δύο Κοινότητες.

Οι Μικροχωρίτες –ο λαός που ζει στη γένεθλια γή του– ακούνε βερεσέ τα όσα λέγονται και γράφονται και τα ξεπλένουν στο ποτάμι!

Τα ξεπλένουν και καθαροί περνάνε στο Μεγάλο Χωριό να κάμουν τις όποιες δουλειές τους και να πουν την καλημέρα τους την καθάρια και λαγαρή...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ενώ εμείς προσπαθούσαμε στην πλατεία του χωριού να διώξουμε όσους μπορούσαμε περισσότερους. Όταν γύριζαν από τον Προυσό οι Ιταλοί στις 23-12-42 έμεινε κανείς μέσα στο χωριό;

Επίσης όταν τον Αύγουστο του 1944 ήρθαν Γερμανοί και μας κάφανε τα σπίτια πήγε κανείς στην υποδοχή τους;

Αυτά τα γράφω να μείνει η αλήθεια γιατί εμείς

τα ζήσαμε και τα ζήσαμε γιατί είχαμε κάποια υπευθυνότητα προτού πάμε στην ένοπλη Αντίσταση.

Το Μεγ. Χωριό με ένοπλους αντάρτες, με αντάρτικο Νοσοκομείο, με αντάρτες που χάσαν τη ζωή τους στον αγώνα να μην έχει ένα δρόμο, μια πλατεία αφιερωμένη στην Εθν. Αντίσταση;

Σας ευχαριστώ
Γ.Κ

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑ

ΜΗΤΡΩΟΝ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΙ ΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΔΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Κατερτισθίεται συμφώνως τῷ Νόμῳ ΑΝΖ'

του † Πρωτοπρ. ΚΩΝΣΤΑΝ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Πριν παρουσιάσουμε τη συνέχεια της παρούσας στήλης επιθυμούμε να εκφράσουμε κι από τη θέση αυτή θερμές ευχαριστίες σ' εκείνους τους αναγνόστες που μας συνεχάρησαν για το έργο αυτό.

Είναι αλήθεια, πως η παρουσίαση αγνώστων σε πολλούς συγχωριανούς μας μακρινών Προπατόρων Μεγαλοχωριτών είναι εντυπωσιακή. Δυστυχώς, για τους περασμένους αιώνες, στην εποχή της τουρκοκρατίας κυρίως, δεν διεσπάθησαν ούτε γενεαλογικοί κατάλογοι ούτε σχετικά Μητρώα. Το δε χωριό μας, το Μεγάλο Χωριό, ήταν ανέκαθεν μεγάλο. Μεγάλο και σε έκταση και σε πληθυσμό. Έτσι μεγάλη είναι και η ιστορία του και η προσφορά του. Από τις λίγες δυστυχώς γραπτές μαρτυρίες που διασώθηκαν γίνεται φανέρος αυτός ο ισχυρισμός μας. Άλλωστε, σε όλους τους χώρους του θρησκευτικού, του εθνικού και του κοινωνικού βίου, στους μακρινούς αυτούς χρόνους, βρίσκομε εκλεκτούς εκπροσώπους προπάτορες που τίμησαν το χωριό μας.

Αναφέρθηκα στα ανωτέρω με αφορμή τά φιλόφρονα λόγια αγαπητών αναγνωστών. Δεν θα αναφέρω ονόματα, που μας συνεχάρησαν και μας ευχαρίστησαν γι' αυτή την εργασία, αρκούν τα καλά λόγια. Αυτά, όπως και άλλοτε σημειώσαμε υποχρεώνουν και δίνουν κουράγιο για τη συνέχιση της προσπάθειας.

Παρά τη δήλωση όμως ότι δεν θα αναφερθούν ονόματα θα γίνει μια εξαίρεση. Θα αναφέρθει ένα. Και αυτό είναι το αλητόμοντο ονόμα του αείμνηστου Κώστα Ι. Παπαχαραλάμπους. Αυτός ο ευλογημένος συγχωριανός μας, που πέταξε για την αιωνιότητα τόσο γρήγορα, ήταν δεξιοτέχνης για να υποχρεώνει. Πάντοτε με το ανεπιτίδευτο και σεμνό χαμόγελό του εξέφραζε τη χαρά του ή την διακριτική κριτική του στα γραπτά μας. Έτσι και για όσα γράφτηκαν στη στήλη αυτή του προηγουμένου τεύχους κατ' επανάληψη μου ζήτησε

πληροφορίες. Τον ενδιέφερε άλλωστε και η ιστορία των προπαπούδων του Ιερέων, που μερικές πτυχές της τις μάθαινε για πρώτη φορά. «Συγχαρητήριων. Σ' ευχαριστούμε και περιμένω εναγώνια τη συνέχεια» μου είπε την τελευταία φορά... Και επειδή, η έκδοσή μας με τη συνέχεια δεν τον βρίσκει μεταξύ μας, ας είναι η μικρή αυτή αναφορά ελάχιστο αντίδωρο της καλωσύνης του και σεμνό μνημόσυνο στη μνημή του.

Ιδού τώρα και η συνέχεια των Ληξιαρχικών:

Στην ίδια εποχή, περί τα μέσα του 18ου αιώνα (1740-1750) εγεννήθη ο πατέρας του Οσιομάρτυρα Αγίου Γερασίμου, του Μεγαλοχωρίτη,... Σταθόπουλος ή Στουρνάρας. Δυστυχώς δεν διεσώθη το βαπτιστικό όνομά του. Είναι όμως γνωστό, ότι κατήγετο από τα Δολιανά νων Στουρνάρα Ευρυτανίας. (Με την ευκαιρία σημειώνομε ότι η μετονομασία από Δολιανά σε Στουρνάρα του χωριού τούτου έγινε προς τιμήν του Αγίου Γερασίμου). Στο χωριό μας ήλθε εσώγυμβρος στη μεγαλοχωρίτικη οικογένεια Στουρνάρα. Απόγονοι της οικογένειας αυτής και Μεγαλοχωρίτες και Δολιανίτες υπάρχουν μέχρι σήμερα.

Περί το 1780 πρέπει να εγεννήθη ο μεγαλύτερος αδελφός του Οσιομάρτυρα Αθανάσιος.

Το 1787 εγεννήθη ο Οσιομάρτυρας, του οποίου το βαπτιστικό όνομά του ήταν Γεώργιος. (Για τα ανωτέρω τρία ονόματα των Σταθόπουλων ή Στουρνάρα βλέπε ιστορικές μαρτυρίες στον ημέτερο βιβλιογραφικό πίνακα του Αγίου Γερασίμου, στο περ. «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΧΩΡΙΟΥ», φ. 15-16 (1974), σ.σ. 11-13 κ.α.).

Στην ίδια εποχή, περί το 1770, πρέπει να εγεννήθη και ο μετέπειτα εθνομάρτυρας και Ιερομάρτυρας Ιερέας του χωριού μας Παπα-Ιωάννης. Ούτος εφονεύθη ή εσφάγη από τους Τούρκους στη μάχη του Μεγάλου Χωριού του 1822. (Βλ. «ΦΩΝΗ ΜΕΓ. ΧΩΡΙΟΥ», φ. 51-54 (1984), σ. 35). Γνω ---►

Χαρούμενες έκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας

Η Πρωτοχρονιάτικη πίττα

Με ιδιαίτερη επιτυχία έγινε η πρωτοχρονιάτικη γιορτή του Συνδέσμου μας (κόψιμο πίττας και παιδική γιορτή) την Κυριακή 10 Ιανουαρίου 1988 στο κέντρο «Βράχος» των συμπατριωτών μας αφών Κατσιγιάννη (Αδριανού 101, Πλάκα). Εξαιρετικά χαρούμενη εκδήλωση με πολλά εσέδεσματα και γλυκά, ποτά και χορό με την ορχήστρα του κέντρου.

Παραυρέθηκαν πολλοί Μεγαλοχωρίτες με τα παιδιά και εγγόνια τους και καλεσμένοι φύλοι μας. Μεταξύ τους ο Πρόεδρος της Πανευρυτανικής ο Π. Κωστοπαναγιώτης και ο κ. Γιάννης Βράχος.

Η καθιερωμένη πα πρωτοχρονιάτικη εκδήλωσή μας δίνει την ευκαιρία να συναντιόμαστε στο ξεκίνημα του νέου χρόνου, να ανταλλάσσουμε ευχές και να δίνουμε την ευκαιρία στους μικρούς Μεγαλοχωρίτες να διασκεδάσουν και να δεθούν σιγά σιγά με την ιδιαίτερη πατρίδα.

Η αποκριάτικη χοροεσπερίδα

Ανεπανάληπτη η επιτυχία της ετήσιας χοροεσπερίδας που έγινε την Κυριακή 14 Φεβρουαρίου 1988 στην «ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ» στο Γαλάτσι. Κοσμουρροή Μεγαλοχωριών κυρίως, άλλα και καλεσμένων φύλων μας. Κέφι, χορός και καλλιτεχνικό πρόγραμμα ποιότητας ενθουσιαστικών τους τυχερούς θαμώνες της βραδιάς.

Μεγάλος κερδισμένος ο συγχωριανός μάς Κώστας Ε. Πριτσιόλας που κέρδισε το δώρο-προσφορά του Συνδέσμου, ένα υπερσύγχρονο VI-DEO.

Στη μεγάλη επιτυχία της εκδήλωσης συνέθαλε η επιτροπή κοινωνικών εκδηλώσεων που απέσπασε τις δίκαιες ευχαριστίες του Δ.Σ.

► στοί απόγονοι του ιερέα τούτου είγαι: η θυγατέρα του Καλλιόπη, η οποία υπανδρεύθη τον μεγαλοχωρίτην Ιωάννη Λιάτσιον, και οι μετέπειτα οικογένειες των Παπαγιανναίων. (Τις πληροφορίες αυτές έλαβε προ πολλών ετών από την ήδη αειμνηστή δισεγγονή του Εθνομάρτυρα και Ιερομάρτυρα Αικατερίνη Ι. Περίδα το γένος Αθ. Ντεληγιάννη και εκ μητρός Ιωάννου Παπαγιάννη).

Στην ίδια εποχή εγκαταστάθηκε στο χωριό μας η οικογένεια Κορομπίλη, η οποία έλαβε στο χωριό το επώνυμο: Δασκαλάκη και αργότερα: Δασκαλοπούλου. Η οικογένεια αυτή κατήγετο από την περιοχή της Καρδίτσας και διέμενε στο Θερμό (Κεφαλόθρυσο) της Τριχωνίδας. Διωγχήθησα δώμας από τους Τούρκους κατέφυγε και εγκαταστάθηκε στο χωριό μας. Κατά σύμπτωση, ο νεώτερος της οικογενείας αυτής (άγνωστο το όνομά του) ήταν εγγράμματος και ωρίσθηκε δάσκαλος του χωριού. Ένεκα δε του κοντού αναστήμα-

τός του και του νεαρού της ηλικίας του τον αποκαλούσαν οι μεγαλοχωρίτες «Δασκαλάκη». Εκτότε το αθώο αυτό προσώνυμο αντικατέστησε το πραγματικό επώνυμο Κορομπίλη και οι απόγονοί του ωνομάζοντο Δασκαλάκηδες.

Επίσης στην ίδια εποχή στο χωριό μας επέρασε και εκήρυξε ο ένδοξος Ιερομάρτυρας, Ισαπόστολος καί Εθναπόστολος Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Κατά την παράδοση ο Άγιος Κοσμάς ξεχώρισε τότε ένα Μεγαλοχωρίτη και με την κατάλληλη εκείνου εκπαίδευση τον εγκατέστησε Δάσκαλο στο χωριό. Η πληροφορία αυτή είναι αληθινή. Εκείνο που δεν είναι εξακριβωμένο, είναι αυτός ο δάσκαλος αυτός είναι ο προσαναφερθής «Δασκαλάκης» ή κάποιος άλλος. Γεγονός δώμας είναι, ότι απ' αυτόν τον δάσκαλο του Αγίου Κοσμά έμαθε τα στοιχειώδη γράμματα και ο Άγιος Γεράσιμος ο μεγαλοχωρίτης...

† πρ. Κ.Δ.Β.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

Εβδομάδα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων στο Μεγάλο Χωριό

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Μεγαλοχωρίτων, αποφάσισε να διοργανώσει πολιτιστική εβδομάδα στο Μεγάλο Χωριό από 7 έως 14 Αυγούστου 1988. Για το σκοπό αυτό δημιουργήθηκε επιτροπή πολιτιστικών εκδηλώσεων που αποτελείται από μέλη του Συνδέσμου μας, τους κ.κ. Φίλιππο Καλλιάνη, Γρηγόρη Λιάπη, Νίκο Βλάχο και Αθανάσιο Καρβέλη. Η επιτροπή αυτή θα συντονίζει σε συνεργασία με το Δ.Σ., την Κοινότητα και την πολιτιστική επιτροπή νέων του Μεγ. Χωριού που αποτελείται από τους Γ. Γαβρίλη, Αλ. Δουλαθέρη, Κωσ. Μπακατσά, Γιαν. Λαμπαδάρη τις εξής εκδηλώσεις:

1. 8' πρωτάθλημα ταβλιού (απονομή επάθλου)
2. α' πρωτάθλημα σκακιού (απονομή επάθλου)
3. Ποδοσφαιρικός αγώνας (απονομή επάθλου)
4. Βόλεϋ
5. Αγώνας δρόμου: (γύρος Μεγάλου Χωριού) α-

φετηρία και τερματισμός στην γέφυρα στάση λεωφορείων.

6. Ομιλία στο Πνευματικό κέντρο με θέμα «ΕΙΤΖ» η μαστίγια της εποχής μας.
7. Έκθεση κεντημάτων και πλεκτών.
8. Τσάι κοριών.
9. Θεατρική θραδιά
10. Βραδιά ρετρό.

Στους νικητές των ως άνω αγώνων θα απονεμηθούν έπαθλα.

Για συμμετοχές θα δηλώσετε στην Αθήνα στα μέλη της επιτροπής:

ΦΙΛ. ΚΑΛΛΙΑΝΗ Τηλ. 9333789

ΓΡΗΓ. ΛΙΑΠΗ Τηλ. 7780493

ΝΙΚ. ΒΛΑΧΟ Τηλ. 7516569 8 π.μ. - 3 μ.μ.

ΘΑΝ. ΚΑΡΒΕΛΗ Τηλ. 9719564

και στο Μεγάλο Χωριό στα μέλη της επιτροπής.

Ξενοδοχείο «Αντιγόνη»

Με πρωτοβουλία και έξοδα του Συνδέσμου έγιναν τα καινούργια σχέδια που ζήτησε ο ΕΟΤ για το ήδη αποπερατωμένο ξενοδοχείο του χωριού μας.

Ελπίζουμε γρήγορα να ξεπεραστούν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες και να πάρει η κοινότητα την άδεια καταλλήλωτης του κτιρίου, αφού αυτό αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση άδειας λειτουργίας των υπολοίπων ορόφων.

Προς το παρόν λειτουργεί με προσωρινή άδεια το ισόγειο (καφέ-μπαρ-εστιατόριο) και ο πρώτος όροφος (7 δωμάτια). Έστω και έτσι όμως γίνεται πόλος έλξεως και εξυπηρετήσεως πολλών επισκεπτών και εκδρομέων με αποτέλεσμα το χωριό μας να γνωρίζει μεγάλη κίνηση όλο το χρόνο, να διαφημίζεται στο πανελλήνιο και παραπέρα και να επωφελούνται όλοι οι επαγγελματίες του Μεγάλου Χωριού.

Το ρολόι του Χωριού

Το ρολόι του Μεγάλου Χωριού δεν το ακούσαμε να λειτουργεί μέχρι στιγμής.

Ο Σύνδεσμος πάντως διέθεσε τα χρήματα που χρειάστηκαν για την επισκευή τόσο του οικοδομήματος, όσο και του μηχανισμού. Επειδή είναι δεδομένη η ευαισθησία του Συνδέσμου για τη λειτουργία του, ειμαστε πάντα έτοιμοι για αντιμετώπιση και οποιουδήποτε νέου προβλήματος παρουσιαστεί αρκεί το ρολόι να λειτουργήσει και να πάγει να αποτελεί σιωπηλή διαμαρτυρία της αδιαφορίας μας.

Εφέτος, πάλι με δαπάνη του Συνδέσμου, θα γίνει η διαμόρφωση του χώρου γύρω από το ρολόι με βάση οικονομοτεχνική μελέτη ποι συνέταξε ο Σύμβουλος της κοινότητας κ. Δημήτρης Φ. Βονόρτας.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ.

Τάβλι και αγωνία στο Μεγάλο Χωρί

Όπως όλες οι μεγάλες εκδηλώσεις έτοι και η δική μας, ένα μεσημέρι περιμένοντας τις εφημερίδες στην πλατεία του χωριού ρίχτηκε η ιδέα για ένα πρωτάθλημα τάβλι. Ο ενθουσιασμός που δημιουργήθηκε από την ιδέα αυτή, έφθασε την επόμενη ημέρα να αριθμεί τους 16 παίκτες για να λά�ουν μέρος στο πρωτάθλημα.

Αυτοί ήσαν οι κύριοι: Βασιλογλού Ανθ., Βαστάκης Φίλ., Βλάχος Νικ., Δάλκος Γεωργ., Δίνικας Κων., Δασκαλάκης Γεώργ., Δανιήλης Γεωργ., Ζαχαρόπουλος Σπ., Καλλιάνης Φίλ., Καλοζούμης Άλ., Λιάπτης Γρηγ., Μπακατούσας Ιωαν., Μαντζούτας Νικ., Τριανταφύλλης Σπυρ., Χαμπερής Διον., Χάσκος Τάκ.

Μετά από κλήρωση θγήκαν 8 ζευγάρια παικτών από τα οποία ύστερα από πολύωρες και

πολυήμερες επιτραπέζιες μάχες, επεκράτησε για τους τελικούς το ζευγάρι των κυρίων Δασκαλάκη Γεωργ. και Δάλκου Γεωργ. όπου δεν ανεδειχθή νικητής.

Το ίδιο θράνο μετά τον τελικό του πρωταθλήματος επακολούθησε γλέντι στο «Κονάκι» όπου παρευρέθησαν οι συμμετάσχοντες στο πρωτάθλημα με τις συζύγους και τους φίλους τους.

Αυτή η εκδήλωση έγινε η απαρχή νι· να δημιουργήσουμε φέτος με τη θοήθεια όλων μια πολιτιστική εβδομάδα, που εκτός από το δεύτερο πρωτάθλημα τάβλι, θα περιλαμβάνει και άλλες εκδηλώσεις.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΛΛΙΑΝΗΣ

Γυναικεία Εκδήλωση στο Εντευκτήριο μας

Τη Δευτέρα 23-5-88 στις 7 μ.μ. πραγματοποιήθηκε η πρώτη εκδήλωση κυριών στο νεαποκτηθέν εντευκτήριο μας, επί της οδού Μαυροκορδάτου 6.

Απογεύματινό τσάι-καφές με διάφορα γλυκά και αλμυρά προσφορές της επιτροπής κυριών. Ενημερωτική ομιλία με συζήτηση από την επισκέπτρια-εθελόντρια του Ε.Ε.Σ. κ. Μαυράκη, με θέμα τις Πρώτες θοήθειες.

Το ενδιαφέρον ήταν μεγάλο από τις κυρίες που παρευρέθησαν, έτοι και τον χειμώνα θα συνεχίσουμε, μετά από απόφαση της επιτροπής, τις εκδηλώσεις αυτές.

Μέσω της στήλης αυτής, θέλω να ευχαριστήσω τον Ε.Ε.Σ. και την κυρία Μαυράκη, εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και της επιτροπής κυριών, που μας προσέφεραν την ομιλία αυτή.

ΜΑΙΡΗ ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΥ-ΚΑΛΛΙΑΝΗ

Γυναίκα και δραστηριότητες στο Μ. Χωρίο

Μια σκέψη χρόνων έγινε φέτος πραγματικότητα. Το μήνα Αύγουστο 1987 ξεκινήσαμε με ένα απογευματινό καφέ συζητώντας, τι μπορούν να προσφέρουν οι γυναίκες του Μεγάλου Χωριού στο τόπο τους, μαζί με τις Μεγαλοχωρίτισσες της Αθήνας και των άλλων πόλεων.

Έτσι δημιουργήθηκε η πρώτη επιτροπή κυριών του Μ. Χωριού από τις κυρίες. Ανδριανή Δασκαλάκη, Ρηνούλα Λαμπαδάρη (παπαδιά του Χωριού) και την δεσποινίδα Παναγιώτα Ζηγιάρη.

Το μήνα Αύγουστο πραγματοποιήσαμε τρία απογευματινά τσάγια και ένα βραδυνό χορό (προσφορά των κυριών οι μπουφές). Τα χρήματα που εισπράξαμε δόθηκαν για να βαφτεί η αιθουσα της πνευματικής Στέγης. Η επιτροπή συνέχισε και το χειμώνα τις εκδηλώσεις της, με συνεστιάσεις, χορούς, κόψιμο βασιλόπιττας και την παιδική γιορτή, με προσφορά δώρων στα παιδιά του χωριού.

Συγχαρητήρια στην επιτροπή και τις κυρίες που βοήθησαν στο ωραίο αυτό έργο. Εύχομαι να συνεχίσουν τις δραστηριότητες, οι οποίες όχι μόνο δίνουν ζωή στο χωριό, αλλά και πλατύτερη προβολή στην Ευρυτανία. Θα έχουν την αμέριστη συμπράσταση της Επιτροπής Κυριών της Αθήνας.

Μαίρη Μπουρνάζου - Καλλιάνη

Ευγενική Χειρονομία

Ο κ. Χρήστος Ε. Πριτσιόλας παρόλο που έφυγε μικρός από το Μεγάλο Χωριό, όπου έζησε τα παιδικά του χρόνια και ζει έκτοτε μόνιμα στη Λαμία, δεν ξέχασε τη γενέτειρά του. Σε μια του επίσκεψη αποφάσισε να «ντύσει» τις αίθουσες του πνευματικού μας κέντρου στο χωριό με ωραιότατες κουρτίνες.

Η χειρονομία του συμπληρώθηκε με την προσφορά και τοποθέτηση (από τον ίδιο προσωπικά) και των κουρτινόξυλων σε όλα τα παράθυρα.

Από τη θέση αυτή τον ευχαριστούμε για την προσφορά του και ελπίζουμε να θρεθούν και άλλοι μιμήτες του.

Κ.Π.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ο συγχωριανός μας Γιάννης Οδ. Δανίλης με γράμμα του προτείνει:

- Την οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων στην Αθήνα και το Μεγάλο Χωριό.
- Εκδρομές μόνο για νέους.
- Διάθεση από το Σύνδεσμο χρημάτων για αγορά επιτραπέζιων παιχνιδιών και μουσικών οργάνων.
- Συγκρότηση επιτροπής νεολαίας από νέους μεγαλοχωρίτες της Αθήνας και του Μεγάλου Χωριού και από κοινού οργάνωση των εκδηλώσεων.
- Δημιουργία μουσικού συγκροτήματος από νέους Μεγαλοχωρίτες και οργάνωση συναυλιών.
- Κοινή σύντελη γενικής νεολαίας - Δ.Σ. για παραπέρα προγραμματισμό.

Λαϊκό Πανηγύρι Καλλιακούδας

Στις 20 του περασμένου Αυγούστου 1987 σύστημα στην κυριολεξία το Μεγάλο Χωριό θρέθηκε στα λακάμωτα, στην Καλλιακούδα. Πρότα τη θεία λειτουργία, μετά τη επιμνημόσυνη δέηση και οι καταθέσεις στεφάνων στο ηρώο και κάτοπτρον το γνήσιο, παραδοσιακό, αυθόρμητο, λαϊκό γλέντι. Μαζί με τους Μεγαλοχωρίτες και οι κάτοικοι και παραθεριστές των άλλων χωριών της Καλλιακούδας. Συναδέλφωση και κέφι υπό την σκέπη της «Παναγιάς της Καλλιακούδας».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά τους παρακάτω φίλους του Συνδέσμου που για μια άλλη φορά με τα πλούσια δώρα τους ενίσχυσαν την αποκριάτικη χοροεσπερίδα μας της 14.6.88

«ΒΕΜ» ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΛΑΤΥΜΕΣΗΣ ΑΒΕΕΤ
ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ «LÖWENBRÄU»
ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ «ΑΜΣΤΕΛ - ΗΕΙΝΕΚΕΝ»
«GOLGATE - PALMOLIVE»
«ΗΑΙΟΣ» ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ
«ΚΑΡΔΙΝΑΛ» ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ
«ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΑΛΛΑΝΤΟΠΟΙΙΑ»

Νέοι επιστήμονες

Η Σούλα Ζαχαρ. Πριοθόλου, κάτοικος Νέας Υόρκης Η.Π.Α., πήρε πτυχίο Ιατρικής και ειδικεύεται στη Χειρουργική.

Ο Άγγελος Ιωάν. Φλώρος, πήρε πτυχίο Φυσικού, από τη φυσικομαθηματική σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών.

25η Μαρτίου στο Μεγάλο Χωριό

Η αυλή του σχολείου του χωριού μας θυμίζει από τις χαρούμενες φωνές των παιδιών. Τσολιάδες, Αμαλές έτοιμοι για τη γιορτή τους. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού τούτη τη ημέρα συγκεντρώθηκαν στην αίθουσα του σχολείου για να παρακολουθήσουν την γιορτή.

Τραγούδια, ποιήματα και σκέτης από τα μικρά του νηπιαγωγείου έως τα παιδιά της έκτης του Δημοτικού. Ενθουσιασμένοι δόλοι και συγκινημένοι από την εκδήλωση που δημιουργήσανε τα παιδιά, τελειώνοντας με τον εθνικό μας ύμνο και χορεύοντας Δημοτικούς χορούς στην αυλή του σχολείου πήρε τέλος η γιορτή της 25ης Μαρτίου.

Ένα μπράβο στις δασκάλες, την νηπιαγωγό και τα παιδιά για την ωραία γιορτή τους.

ΜΑΙΡΗ ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΥ-ΚΑΛΛΙΑΝΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Αξιότιμον Πρόεδρον Συνδέσμου Μεγαλοχωριών

Ιατρόν κ. Νικόλαον Α. Καρβέλην

Κύριε Πρόεδρε

Κατόπιν προσκλήσεώς σας παρευρέθηκα και εγώ στο χωριό μας με την ευκαιρία της γιορτής του Αγίου Γερασίμου εκ Μεγάλου Χωριού και των εγκαινίων του νέου Κοινοταφίου των εκτελεσθέντων παρά των Ιαλών Εθνομαρτύρων μας.

Κατά την διάρκεια της εκεί παραμονής μου διεπίστωσα την άρτια και από πάσης απόψεως οργάνωση και εκτέλεση των διαφόρων εκδηλώσεων.

Θέλω να συγχαρώ τόσο υμάς όσο και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, καθώς και όλους τους συντελέσαντες για τον σκοπό αυτών των έορτών.

Επίσης ευχαριστούμεν τον εξαίρετον αρχιτέκτονα κ. Φαίδωνα Κυδωνιάτη διά την ευγενική του και πάλιν προσφοράν της εκτέλεσεως του ωραίου Κοινοταφίου που σχεδίασε.

Σας συγχαίρω και πάλι για την φροντίδα και τις πρωτοβουλίες σας.

Με εκτίμησιν
Νίκος Α. Σιταράς

**Το 44ο Συνέδριο της Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής
«ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ»
συγκινητικές προσφορές που δικαιώνουν επάξια
και τιμούν την Ευρυτανία.
Πρώτος σύλλογος ανάμεσα στον εθνικό χώρο**

FAYTEVILLE N.C.

Πρωτοφανή επιτυχία στημείωσε το 44ο Συνέδριο Ευρυτάνων Αμερικής «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ» που έγινε ύστερα πόλλα χρόνια στο Φέτβιλ Βορείου Καρολίνας στις 18 και 19 Ιουνίου 1988.

Με ανείπωτη χαρά και συγκίνηση δύο χιλιάδες Ευρυτάνες αντάμωσαν απ' όλα τα μέρη της Αμερικής και απεφάσισαν τον Ιούλιο 1989 να επισκεφθούν όλοι μαζί την πατρίδα και να κάνουν το 45° Συνέδριο στο θρυλικό Καρπενήσι επισκεπτόμενοι όλα τα χωριά της λεβεντογέννιας Ευρυτανίας. Επίσημοι προσκεκλημένοι παραβρέθηκαν ο Υφυπουργός Γεωργίας Κώστας Τσιγαρίδης που είναι και Βουλευτής Ευρυτανίας, ο Δήμαρχος Καρπενήσιου Ιωάννης Παπαδόπουλος, ο Πρόεδρος της Πανευρυτανικής Ένωσης που είναι και ο αντιπρόσωπος στην Ελλάδα, η Πρόξενος Ουάσιγκτον Κυρία Μαρινάκη, και ο εκπρόσωπος της Αρχιεπισκοπής Βορείου και Νοτίου Αμερικής πανοσιολογιώτατος κ. Τριανταφύλλου που με θερμές ομιλίες χαιρέτησαν τη συνέλευση μεταφέροντας το χαιρετισμό των ιτριώτων της γενέτειρας και των αρχών. Θερμός πατριωτικό μήνυμα έστειλε και η Νομάρχισσα Ευρυτανίας δύοντας ενημέρωσε τους ξενητεμένους για το γινέται στη Πατρίδα τους.

Συγκινητικές οι προσφορές και εφέτος για την Εύρυτανα. Η Ένωση απεφάσισε να στείλει 27.000 δολλάρια για το Γηροκομείο Καρπενήσιου για αποπεράσωση και εξοπλισμό με την παράκληση προς την Κυβέρνηση να αρχίσει σύντομα η λειτουργία του από το Κράτος. 10.000 δολλάρια για υποτροφίες φοιτητών και σπουδαστών 5.000 δολλάρια για φιλανθρωπίες πασχόντων και ενίσχυση ομάδας γιατρών Πανευρυτανικής Ένωσης. Το γυναικείο τμήμα του ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ «ΟΙ ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ» απεφάσισαν να στείλουν 2.000 για υδροποτών Δημοτικών Σχολείων Ραπτόπουλου και Προφήτη Ηλία Καρπενήσιου μια προσφορά της ευεργέτιδος Ελένης Παλιούρα. Ο δε σύλλογος Καρπενησιώτων Αμερικής και Καναδά κατά το συνέδριο του απεφάσισε να διαθέσει

15.000 δολλάρια για αγορά νεκροφόρας πόλεως Καρπενησίου και βοήθεια προς εκκλησίες και παιδική χαρά Καρπενησίου.

Το γεγονός όμως που θα μείνει στην Ιστορία του ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ ήταν η ομόφωνος απόφαση ύστερα από εισήγηση του Προέδρου της Πανευρυτανικής Ένωσης να αδελφοποιηθούν οι δύο Ένωσεις για την από κοινού αντιμετώπιση των προβλημάτων της Ευρυτανίας και την οικονομική και Πολιτιστική ανάπτυξη του Νομού ολλά και να κρατηθεί στερεά η χρυσή γέφυρα με την Πατρίδα και από τις επερχόμενες γενέτες.

Άξιος και επιτήδειος ο Δικηγόρος και τ. Γερουσιαστής ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ σαν Πρόεδρος του Συνεδρίου με αντιπρόεδρο το Μηχανικό Σταύρο Τραστέλη έφεραν σε αίσιο πέρας το Συνέδριο πάντοτε χειροκροτούμενοι. Ή δε Οργανωτική Επιτροπή του Συνεδρίου αποτελούμενη από τον κ. Γεώργιο Νταή Πρόεδρο και Γεώργιο Σκεντέρη και τον ακούραστο Πρόεδρο του Τμήματος Παναγιώτη Κωτσόπουλο. Σ' όλους και τα μέλη του τμήματος του Φέτβιλ αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

Εξελέγη νέο Προσδρείο με Πρόεδρο το Μηχανικό ΣΤΑΥΡΟ ΤΡΑΣΤΕΛΗ, Αντιπρόεδρο ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟ, Γραμματέα για δεύτερη περίοδο τον ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΚΑΣΤΡΙΤΗ και Ταμία τον ΠΑΥΣΑΝΙΑ ΦΡΑΓΚΑΚΗ.

Τρεις ημέρες με Ελληνικές χορευτικές βραδυνές έζησαν οι Ευρυτάνες αξέχαστες στιγμές με τα φίλικά τους πρόσωπα και τους επίσημους προσκεκλημένους σε ατμόσφαιρα μεγάλης συγκίνησης και Εθνικής εξάρσεως, έφυγαν με δακρυσμένα τα μάτια και την αγωνία τον Ιούλιο του 1989 ν' ανταμάσουν στην πατρίδα σε παγκόσμιο Συνέδριο με τους αδελφούς Ευρυτανικούς Συλλόγους της πατρίδας και διασποράς.

Οι Ευρυτάνες της Αμερικής εκτός από την εφημερίδα «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ» που εκδίδουν 44 χρόνια, έχουν να επιδείξουν σοβαρότατη κοινωνική πνευματική και επιστημονική δραστηριότητα ενώ θεωρούνται απ' όλους υπόδειγμα αρετής και εργατικότητας.

Χαιρετισμός Προέδρου Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών στο 44ο Σύνδεσμο Ευρυτανών Αμερικής «Το Βελούχι».

ΠΡΟΣ ΤΟ 44Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
«ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ»

Αθήνα 7 Μαΐου 1988

Αγαπητοί Συμπατριώτες

Από την ιδιαίτερη Πατρίδα μας την Ευρυτανία και ειδικότερα από το Μεγάλο Χωρίο και το ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ, σας στέλνουμε θερμούς και εγκάρδιους χαιρετισμούς μαζί με τις ειλικρινείς ευχές μας για επιτυχία του 44ου Συνεδρίου σας.

Επιτελείτε θαυμάσιο και πολύπλευρα αφέλιμο έργο. Θέλουμε να γνάθιξτε ότι τρέφουμε για σας προσωπικά και για την Ένωσή σας «Το Βελούχι» απεριόριστη εκτίμηση.

Υπηρετούμε κοινούς σκοπούς και οι στενοί δεσμοί ανάμεσα στην Ευρυτανία της Ελλάδος και την Ευρυτανία της Αμερικής είναι η καλύτερη εγγύηση για την πραγμάτωσή τους.

Είμαστε πάντοτε στη διάθεσή σας για παραγωγική συνεργασία που θα στοχεύει στην Κοινωνική, Πολιτιστική και Οικονομική αναβάθμιση του Νομού μας.

Ιδιαίτερο χαιρετισμό, συνοδευόμενο από τα συγχαρητήρια και τις ευχαριστίες μας, απευθύνουμε στις «ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ». Η προσπάθειά τους για ενίσχυση του έργου των Σχολείων της γενέτειρας είναι αξέπονη και εξαιρετικά εντοχη. Τα θετικά αποτελέσματα ήδη φαίνονται.

Σας περιμένουμε σύντομα στην Ελλάδα.

Με Πατριωτικούς Χαιρετισμούς
N. A. ΚΑΡΒΕΛΗΣ
Πρόεδρος Συνδέσμου
Μεγαλοχωριτών

Επαρεία Ευρυτανών Επιστημόνων

Πραγματοποιήθηκε από τις 6.3.88 η Ετήσια Τακτική γενική Συνέλευση της Ε.Ε.Ε. και έγιναν αρχαιρεσίες για ανάδειξη νέου Δ.Σ. που συγκροτήθηκε σε σάμα ως εξής:

Πρόεδρος Ευάγγελος Οικονόμου
Αντιπρόεδρος α. Δημήτριος Κοντρούμπας
Αντιπρόεδρος θΜ άρκος Γκόλιας
Γ. Γραμματέας Φώτης Κουλαρμάνης
Ταμίας Γεωργίος Ευαγγελόπουλος
Εθικός Γραμματέας Μαρία Τσιτσάνη
Έφορος Λάμπτρος Γεωργίου

Συνεργασία

Νομάρχου-Πολιτιστικών Σύλλογων

Πραγματοποιήθηκε την 16 Ιουνίου στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών συνάντηση της Νομάρχου Ευρυτανίας Κα Αναστασίας Κανελλοπούλου με τα προεδρεία των Ευρυτανικών Πολιτιστικών Συλλόγων.

Αντικείμενο της συνάντησης η παρουσίαση των Ευρυτανικών προβλημάτων και η προσπάθεια ταξινόμησή του κατά ενότητες και προτεραιότητες ενόψει της συντάξεως του νέου Σετούς προγράμματος ανάπτυξης του Νομού και κυρίως η δέσμευση τόσο της νομαρχίας όσο και της τοπικής αυτοδιοίκησης και των πολιτιστικών φορέων για τήρηση του σχεδιαζόμενου προγράμματος.

Μέσα στο καλοκαίρι πρόκειται να γίνει τελική συνάντηση όλων των φορέων στο Καρπενήσι για εκπόνηση του οριστικού σχεδιασμού και τελικό καθορισμό των στόχων αλλά και της σειράς επιτελέσεως των έργων.

Αρχαιολογικές - Ιστορικές Έρευνες

Μεγάλη κινητικότητα παρατηρείται το τελευταίο διάστημα προς την κατεύθυνση της ιστορικής και Αρχαιολογικής έρευνας στο Νομό Ευρυτανίας.

Το ότι η Ευρυτανία κρύβει τεράστιο Αρχαιολογικό και ιστορικό πλούτο είναι ένα γεγονός που δύλιο κατανοούν. Είναι ακόμη μια πρόκληση για τους ειδικούς επιστήμονες μια και η έρευνα στον τομέα αυτό είναι σχεδόν ανύπαρκτη.

Η Νομαρχία Ευρυτανίας υποστηρίζουμενη από την τοπική αυτοδιοίκηση και τους Πολιτιστικούς Συλλόγους μεθοδεύει την επίσπευση αυτών των ερευνών. Ήδη, όπως μαθαίνουμε, ολοκληρώθηκε η καταγραφή των ιστορικών και Αρχαιολογικών μνημείων του Νομού και σύντομα θα γίνει η παρουσίαση της σπουδαίας αυτής εργασίας.

Παράλληλα προχωρούν οι προσπάθειες για την οργάνωση «Συμποσίου για την ιστορική και Αρχαιολογική έρευνα στην Ευρυτανία» με τη συμμετοχή πολλών ειδικών επιστημόνων.

Ομάδα Αλληλεγγύης Ευρυτάνων Γιατρών

Με συχνές, σχεδόν κάθε μήνα, επισκέψεις σε διάφορες περιοχές του νομού η ομάδα αλληλεγγύης των Ευρυτάνων Γιατρών συνέχισε την εθελοντική προσφορά της πλαισιωμένη με πολλούς φίλους συναδέλφους των Ευρυτάνων Γιατρών η ομάδα είχε την ευκαιρία να συγκροτεί κάθε φορά κλιμάκια τα οποία ακόμα και με τις πιο δύσκολες καιρικές συνθήκες, στην καρδιά του χειμώνα, μπόρεσε να επισκευεί τις περισσότερες περιοχές του νομού.

Παράλληλα με τις άλλες εξετάσεις από γιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων έγινε πρόληπτικός οδοντιατρικός έλεγχος και δόθηκαν σε όλα τα παιδιά σε δώρων - προσφορά ιτης "Golgatē - Palmolive" - με οδοντόπαστες και έντυπο υλικό για την υγιεινή του στόματος.

Ήδη, όπως πληροφορούμεθα, ετοιμάζεται το πρόγραμμα εξορμήσεων για την επόμενη περίοδο που θα αρχίσει από το φθινόπωρο με την υποστήριξη πάντοτε της Πανευρυτανικής Ένωσης.

Στέγη Γερόντων Καρπενησίου

Λίγο πριν από το τέλος «σκάλωσαν» οι εργασίες για την αποπεράτωση του Γηροκομείου Καρπενησίου.

Δαπανήθηκαν πολλά χρήματα μέχρι σήμερα τόσο από το επίσημο κράτος (κυρίως) όσο και από την Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής το «Βελούχι». Καμιά λογική δεν μπορεί να δικαιολογήσῃ τώρα έστω και την απλή καθυστέρηση των έργων. Μόνο κατακραυγή, δικαιολογημένη αγανάκτηση αλλά και απρόβλεπτες συνέπειες για όσους χρεωθούν μια τέτοια ευθύνη θα υπάρξουν.

Η αναγκαιότητα λειτουργίας της Στέγης γερόντων Καρπενησίου και μάλιστα το συντομότερο, είναι πέρα και πάνω από κάθε συζήτηση, αμφισθήτηση και σκοπιμότητα. Το περιμένουν οι συμπατριώτες μας απόμαχοι μιας ιδιαίτερα σκληρής ζωής. Τους το χρωστάει η πολιτεία, τους το χρωστάμε και εμείς. Με τη δική τους στωϊκότητα, υπομονή και στέρηση διασάθηκε ο Νομός μας.

Στιγμιότυπο από εξόρμηση της Ομάδας Αλληλεγγύης Ευρυτάνων Γιατρών.

Οι Ευρυτανικοί Σύλλογοι της Αμερικής δεν ξεχνούν τη γενέτειρα

Γράφει: Ο Γιώργος Κ. Σταυράκης

Ο Χρόνος που πέρασε ήτανε και πάλι γεμάτος εγδιαφέροντας και φροντίδα για την Ευρυτανία από τους ξενιτεμένους μας στις Ηνωμένες Πολιτείες και άλλού. 'Οσα χρόνια και να ζούνε στην ξενιτιά στέκουν πάντα προσπλημένοι στα ιδανικά της φυλής και πάνω απ' όλα δεν ξεχνούν τις ανάγκες της Ευρυτανίας για πολιτιστική και υλική αναβάθμιση. Ζούνε και αυτοί μαζί μας τα προβλήματα του τόπου συμμετέχοντας με κάθε δυνατό τρόπο στην κάλυψη των αναγκών της περιοχής. Πολύ συχνά έχουν τα πρωτεία σε γενέτες δωρεές, οι οποίες είναι από μόνες τους παράδειγμα για μίμηση από όλους εμάς που δεν χρειάστηκε να ξενιτευτούμε. Γερά δεμένοι οι ξενιτεμένοι μας στο τρίπτυχο που είναι: Πατρίδα-Θρησκεία-Οικογένεια δεν φιδονται κόπους και χρήματα για να δύνεται τον τόπο ιστότιμο με τις «Ξένες πατρίδες» και γιατί όχι και καλύτερο. Έτσι ο χρόνος που πέρασε ήτανε μεστός από πληθώρα δραστηριοτήτων τόσο από πλευράς πολιτιστικών εκδηλώσεων, όσο και από προσφορές για τις άμεσες ανάγκες που έχει η Ευρυτανία οι περισσότερες απ' τις οποίες δεν καλύπτονται από την κρατική μέριμνα. Το γεγονός της χρονιάς ήταν το ετήσιο συνέδριο των Ευρυτάνων της Αμερικής που έγινε στο Gteensborongh της Βορείου Καρολίνας τον Ιούνιο 1987. Επίσημοι προσκεκλημένοι ήταν η Νομάρχης Ευρυτανίας και Α. Κανελοπούλου και ο Δημάρχος Καρπενήσου κ. Ι. Παπαδόπουλος, οι οποίοι με την παρουσία τους τίμησαν τους συνέδρους και έδειξαν έμπρακτα το ενδιαφέρον της πατρίδας για όλους τους αποδήμους.

Σημαντικό είναι το γεγονός ότι αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί το καλοκαίρι του 1989 το Συνέδριο του «Βελούχιον» της Αμερικής στην πρωτεύουσα της Ευρυτανίας το Καρπενήσι. Έτσι θα δοθεί και πάλι η ευκαιρία να ζήσει ο τόπος μια πανηγυρική, άλλα και πολύ χρήσιμη συνάντηση-αντάμωμα στα χώματα της ιδιαίτερης πατρίδας. Στο συνέδριο του 1989 αναμένεται μεγάλη προσέλευση Ευρυτάνων απ' την Αμερική. Πιστεύουμε επίσης ότι και ο αντίστοιχος Σύλλογος Ευρυτάνων Μελβούρνης Αυστραλίας ή το «Βελούχι» θα έχει το χρόνο να προετοιμάσει μια ευρύτερη συμμετοχή και μια παρουσία ανάλογη με το δυναμισμό των Ευρυτάνων ξενιτεμένων της Αυστραλίας.

Η Πανευρυτανική Ένωση Αθηνών στέκεται πάντα στο πλευρό όλων των αποδήμων και θα παίξει και πάλι πρωτεύοντα ρόλο στο έργο της οργάνωσης των Συνεδρίου «θώ».

Παράλληλα μέσα στον Ελλαδικό χώρο η Πα-

νευριτανική Ένωση κινείται δραστήρια για πολιτιστική και κοινωνική αναβάθμιση της Ευρυτανίας. Μια σύντομη αναδρομή στο 1987 θα μας δείξει μερικές από τις δραστηριότητες. Υστέρα από πρόταση της Πανευρυτανικής που έγινε στο Συνέδριο του «Βελούχιον» στο Καρπενήσι το 1986, το Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης του Καρπενήσου ενέκρινε και αποφάσισε να ονομάσει κεντρικό δρόμο και τάρκο της πόλης σε ΟΔΟΣ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ.

Οι Ευρυτάνες γιατροί της Αθήνας μερικοί απ' τους οποίους είναι υπότροφοι του «Βελούχιον» της Αμερικής στη διάρκεια του χρόνου που πέρασε, με επικεφαλής τον Πρόεδρο της Πανευρυτανικής κ. Π. Κωσταπαναγιώτη έκαναν σειρά από επισκέψεις στα απομακρισμένα χωριά της Ευρυτανίας. Οι γιατροί όλων των ειδικοτήτων με την ανιδιοτέλεια που τους διακρίνει εξετάζουν δωρεάν όλους αυτούς που με την παρουσία τους κρατάνε τα χωριά μας ζωντανά. Συγκροτήθηκε η νέα επιτροπή για τις υποτροφίες τις οποίες προσφέρει από Χρόνια η Ένωση Ευρυτάνων της Αμερικής. Η επιτροπή αποτελείται από Ευρυτάνες καθηγητές Πανεπιστημίου, γιατρούς, εκπαιδευτικούς, ιερείς κ.α. Τον περασμένο Νοέμβριο σε τελετή που έγινε σε κέντρο της Αθήνας έγινε πανηγυρικά η απονομή των υποτροφιών σε 10 Ευρυτάνες φοιτητές.

Την τελετή τίμησαν η Νομάρχης Ευρυτανίας η οποία ανέτυχε διεξοδικά τα προβλήματα και τα αναπτυξιακά προγράμματα του νομού. Στη συνέχεια ο κ. Θάνος αναφέρθηκε στην πρόσδοτον εργαστασίου έλεγκσα στο Καρπενήσι (ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε.). Ακολούθησε γεύμα το οποίο προσφέρει η Πανευρυτανική Ένωση.

Ο θεσμός των υποτροφιών δείχνει καθαρά τη διορατικότητα και την αντίληψη που έχουν οι Ευρυτάνες της Αμερικής για να θοηθηθούν ικανοί νέοι και να αναλάβουν αργότερα κάποιες ευθύνες για τις ανάγκες του Νομού μας. Ήταν όμως μάλλον εγωϊστικό να περιμένουμε μόνο τις προσφορές των αποδήμων. Είναι ταυτόχρονα ανάγκη ο θεσμός αυτός να διευρυνθεί με την ενεργό συμμετοχή όλων των Ευρυτανικών Συλλόγων προσφέροντας κάποια χρηματικά ποσά για υποτροφίες και βράβευση μαθητών και φοιτητών δείχνοντας έτσι Πανευρυτανικό ενδιαφέρον και αναγνώριση στις πρωτοβουλίες των Ευρυτάνων της Αμερικής. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ενδικτικά μόνο μερικές από τις προσφορές των αποδήμων μέσα στο χρόνο που πέρασε.

Α) Η ένωση Ευρυτάνων, Αμερικής έστειλε: 1) -

Για την ανέγερση αγάλματος του ήρωα Κατσανώνη Δολ. 1.000. 2) Για ψυκτικό θάλαμο στο Νεκροταφείο Καρπενησίου Δολ. 4.000 3) Για το λεύκωμα Νομαρχίας Ευρυτανίας Δολ. 700 4) Για τη βράβευση μαθητών Λυκείων Ευρυτανίας Δολ. 4.000 5) Για τη βράβευση Ευρυτάνων φοιτητών Δολ. 4.000 6) Για αναξιοποιούντες Ευρυτάνες Δολ. 1.000.

Β) Το ίδιμβα «Βελούχι» Αμερικής (κληροδοτήμα Μ. Τσιμιτσούρη έστειλε: Δολ. 5.000 για επιδότηση φτωχών κοριτσιών σε χωριά της Ευρυτανίας.

Γ) Ο Σύλλογος Καρπενησίου Αμερικής-Κανα-

δά έστειλε: Δολ. 8.000 για την αγορά νεκροφόρας στο Καρπενήσι.

Δ) Ο Σύλλογος θυγατέρων της Ευρυτανίας έστειλε: Δολ. 2.000 για παιδικές χαρές σε χωριά της Ευρυτανίας.

Οι Ευρυτάνες είναι πάντοτε ευγνόμωνες στους ξενιτεμένους, και αν το παράδειγμα τους το μιμηθούν όλοι οι Ευρυτανικοί Σύλλογοι στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ασφαλώς η Ευρυτανία θα αναβαθμιστεί για να φτάσει στο κοινωνικο-πολιτιστικό επίπεδο που πραγματικά το αξίζει.

15/1/88

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Εκ Λεπενών - Ευρυτανίας Επίτιμος Σύμβουλος ΑΣΔΥ

Ένα τροχαίο δυστύχημα κοντά στην Κόρινθο, στην εθνική οδό Πατρών-Κορίνθου έκοψε στις 17 Μαΐου 1988 το νήμα της ζωής του Ευρυτάνα Δημητρίου Π. Οικονόμου σε ηλικία 62 ετών. Λαμπρός επιστήμονας, εξαιρέτος κρατικός λειτουργός και συγγραφέας και θαυμάσιος άνθρωπος και οικογενειάρχης αφήκε μεγάλο κενό στην οικογένειά του, τους συγγενείς του και την πατρίδα του.

Γόνος πολυμελούς Ευρυτανικής οικογενείας έκαμε λαμπρές σπουδές στη Νομική Σχολή και την Πάντειο Αθηνών και στη συνέχεια έκαμε μεταπτυχιακές σπουδές στο Γαλλή (YALE) των ΗΠΑ και στο Μπορντώ (BORDEAU) της Γαλλίας, στα Πανεπιστήμια των οποίων ανακηρύχθηκε «αριστούχος διδάκτωρ», όπως και αργότερα στην Πάντειο Σχολή Αθηνών και ειδικότερα στο «Διοικητικό Δίκαιο».

Διετέλεσε ανώτερος κρατικός λειτουργός, Δικαστής και από το 1965 διορίσθηκε στο Ανώτατο Συμβούλιο Δημοσίων Υπηρεσιών (ΑΣΔΥ), στο οποίο υπηρέτησε ως Σύμβουλος μέχρι της καταργήσεώς του από τη Δικτατορία το έτος 1973, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε με σύνταξη αρεοπαγίτου διατηρήσας τον τίτλο του επιτίμου Συμβούλου του ΑΣΔΥ. Ως Σύμβουλος έλαβε μέρος σε πολλές Επιτροπές οργανωτικού περιεχομένου και εδίδαξε σε πολλές Ανώτερες και Ανώτατες Σχολές.

Ο τραγικός θάνατός του προξένησε βαθειά συγκίνηση μεταξύ των συμπατριωτών του και μεγάλη οδύνη στους οικείους του. Η κηδεία του έγινε στις 19/5 στον Ι. Ναό Προφήτου Ηλία (Παγκρατίου) και την παρακολούθησαν πολλοί συγγενείς, φίλοι και γνωστοί του. Μεταξύ τους και πολλοί Ευρυτάνες. Της νεκρωσμού ακολουθίας πρόδεστή ο Επίσκοπος Αχελώου κ. Ευθύμιος με άλλους κληρικούς.

Τον νεκρό απεχαιρέτισαν α) εκ μέρους της Αρχιεπισκοπής ο Επίσκοπος Αχελώου, ο οποίος εξήρε την ευσεβή προσωπικότητα και τις πολύτιμες υπηρεσίες του εκλεπόντος προς την Ορθόδοξην Εκκλησίαν της Ελλάδος, ιδιώς στον τομέα της Χριστιανικής Αλληλεγγύης και Κοινωνικής Προνοίας, β) εκ μέρους της «Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων» ο Δασολόγος κ. Γεώργιος Ευαγγελόπουλος, ο οποίος με συντομία ανέλυσε την επιστημονική και συγγραφική δραστηριότητα, ως και την πολυωριδή κοινωνική και πνευματική ζωή του εκλεπόντος και γ) εκ μέρους του νομικού κόσμου ο δικηγόρος κ. Γεώργιος Χατζημιχάλης, ο οποίος αναφέρθηκε σε διάφορες πτυχές του δημόσιου θίου του Ευρυτάνα αυτού επιστήμονα.

Η ταφή του έγινε στο νεκροταφείο Βύρωνος, όπου τον προέπεμψαν η σύζυγός του, τα παιδιά του, οι αδελφοί του και πολλοί άλλοι συγγενείς και συμπατριώτες του. Ρίγη συγκίνησες προκάλεσε ο συγκλονιστικός ποιητικός επιτάφιος αποχαιρετισμός του γιού του Θάνου, μετά τον οποίο όλοι ευχήθηκαν το «Αιώνια η μνήμη του».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους δόσους μας συμπαραστάθηκαν με οποιονδήποτε τρόπο στο θαρύπενθος μας για το θάνατο του λατρευτού μας συζύγου, πατρός, ui-

ού και αδελφού:

Δημητρίου Κων/νου Μπούρα
Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω, Πο-

λιτευτή

η σύζυγος Ντίνα

η κορούλα Βασιλική

Οι γονείς

Κων/νος & Βασιλική Μπούρα

Χρήστος & Έλλη Βονόρτα

Τα αδέλφια

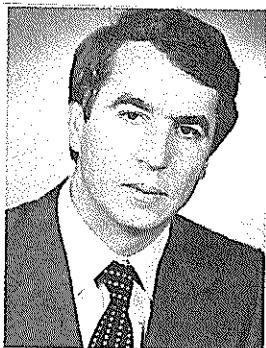
Παναγιώτης & Λιάνα Μπούρα

Αθανάσιος & Κατερίνα Μπούρα

Νίκος & Ρίτσα Βονόρτα

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΜΠΟΥΡΑΣ

Κι άλλη θλιβερή είδηση. Η εις Κύριον εκδημία του αγαπητού αμας δικηγόρου και πολιτευτή Δημητρίου Κ. Μπούρα από το Καρπενήσι. Ο αγαπητός Δημητράκης φίλος και γνωστός μας από τα μαθητικά του χρόνια σπούδασε τη Νομική επιστήμη. Κατόπιν με την συγχωριανή μας δικηγόρο Κωνσταντίνα το γένος Χρήστου Βονόρτα έκαμαν, παράλληλα προς την επαγγελματική τους ιδιότητα, και υποδειγματική χριστιανική οικογένεια. Καρπός του ευλογημένου γάμου τους η χαριτωμένη κορούλα τους. Αυτή έκοινυράζε από το μόχθο της ζωής. Κι αυτή του ψυχύριζε με τον τρόπο της «κουράγιο» μπαμπά...

Τα σχέδια, δώμας, οι οραματισμοί, οι λαμπροί στόχοι άλλαξαν από τη μα στιγμή στην άλλη. Τι δοκιμασία... Και δοκιμασία σε όλους μας γνωστή. Τη ζούσαμε (απ' έξω), δουσθά, (αδιάφορα; δχι), αλλά θλιμένα... Τι μπορούσαμε να προσφέρουμε; Ο πόνος και η θλίψη πως γιατρεύονται;

«Πι παρηγορούμεθα μόνο με τον ίγο του Θεού, που λέγει, ότι: «η θλίψις υπομονήν κατεργάζεται, η δε υπομονή δοκιμηνή, η δε δοκιμή ελπίδα...»» (Ρωμ 5,4). Το παρήγορο ήταν, ότι ο δοκιμασόμενος χριστιανός δικηγόρος έκαμε βίωμά του τον θεϊκό αυτόν Λόγο και καρτερούσε το θέλημα του Θεού. Εκεί στη σεβασμία Εικόνα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού εναπέντε πότε νοερά και πότε με τα κουρασμένα σ' ωματικά μάτια του και λέγει: «γεννηθήτω το θέλημά σου»...

Τα της θανής και ταφής του είναι γνωστά. Κάλεσε όλους στο πένθιμο «πανηγύρι» του, που τα κάμε στο Καρπενήσι και δεν έλειψε κανείς. Αυτή η τελευταία τιμή, συμπάθεια και αγάπη του κόσμου, μαζί με τις αδιαμφισθήτητες αρετές του, ας είναι παρήγορο αντίδοτο στους δικούς του να μετριάσει και απαλύνει τον πόνο τους.

ΘΩΜΑΣ ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ

Πέθανε τον Ιανουάριο 1988 στην Αμερική ο συμπατριώτης μας Θωμάς Καβαλάρης σε ηλικία 87 χρόνων.

Γεννήθηκε και ανατράφηκε στη Δυτική Φραγκίστη της Ευρυτανίας.

Ο Θωμάς Καβαλάρης υπήρξε μια ολότελα ξεχωριστή φυσιογνωμία στο χώρο των αποδήμων Ευρυτάνων της Αμερικής. Μετανάστης πριν από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο εγκαταστάθηκε στην πολιτεία CHARLOTTE και εκεί ανέπτυξε μεγάλη επιχειρηματική δραστηριότητα και γνώρισε την οικονομική επιτυχία, αλλά και τις μεγάλες αντιξότητες που επιφύλασσει η ζωή.

Αντιμετώπισε και τα δύο ιπποτικά και περήφανα όπως ταριχεύει, σε ανθρώπους με μεγάλη ψυχή. Προϊστούμενος με αρετές που διαγίνουν από την γνήσια ελληνική παράδοση και που συνιστάνται στην αλληλεγγύη και την αγάπη για την πατρίδα δεν έχασε ούτε μία στιγμή το χωριό του, την Ευρυτανία και τις ανάγκες της. Ψυχωτής και ένθερμος πατρώπος είχε βαθιά πίστη στα χαρίσματα της φυλής και δεν παρέλειπε να λέει: «Είμαστε οι καλλίτεροι, και σας το λέω αυτό να το ξέρετε».

Έπαιξε πρωτοποριακούς ρόλους στην ενοποίηση και την αλληλεγγύη των Ευρυτάνων της Αμερικής. Ήταν ο εμπνευστής και πρωτεργάτης της Ίδρυσης της Ένωσης Ευρυτάνων «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ» και ο πρώτος πρόεδρός της.

Ο δυναμισμός του και η βαρύνουσα γνώμη που είχε σε διάφορα θέματα της ομογένειας πήρε γρήγορα διαστάσεις με συμμετοχή του στην Ελληνοαμερικανική Οργάνωση ΑΧΕΠΑ με αποφασιστικούς ρόλους στα ζητήματα των α-

ποδήμων. Παράλληλα υπήρξε Ιδρυτικό μέλος και ύπατος Κυβερνήτης της Ομοσπονδίας Ρουμελιώτων Αμερικής και Καναδά στη Βρετού Καρολίνα.

Για την Ευρυτανία ο Θωμάς Καβαλάρης έδωσε τα πάντα. Ανακτρύχθηκε ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΩΡΗΤΗΣ για την ανέγερση του Νοοσοκομείου Καρπενήσιου, του Γυμνασιακού κτηρίου, και άλλων κοινωφελών έργων στην Ευρυτανία. Ήταν ο κύριος δωρητής για την ανέγερση εκκλησιών στο χωριό του τη Δυτική Φραγκίστα και αλλού.

Συμμετείχε σχεδόν σε όλα τα Συνέδρια τόσο στην Αμερική, όσο και στην Ελλάδα. Ο Πρόεδρος της Πανευρυτανικής Ένωσης Αθηνών και μόνιμος αντιπρόσωπος του «ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ» της Αμερικής κ. Παναγ. Κωστοπαναγιώτης χαρακτήρισε το Θωμά Καβαλάρη «Χρυσό Διαβάτη της Ζωής». Γεύτηκε τιμητικές διακρίσεις και υψηλά αξώματα που του έγιναν από την ΑΧΕΠΑ, την Ομοσπονδία Ρουμελιώτων Αμερικής-Καναδά, την Εκκλησία, και άλλες, ομογενειακές Οργανώσεις. Αξιοσημείωτη είναι η μεγάλη του νοσταλγία και αγάπη για την γενέτειρα ως τη δύση της ζωής του. Ενώ η υγεία του είναι κλονισμένη και πάρα τις συμβουλές των γιατρών και φίλων του, αυτός επέμενε να έλθει στην Ελλάδα και να πάρει μέρος στο 42o Συνέδριο του «ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ» το 1986 στο Καρπενήσι. Το είπε και το έκαμε. Το κύκνειο άσμα του Θωμά Καβαλάρη ήταν ο τελευταίος και αποχαιρετιστήριος χορός κάτω από τα δροσερά πλατάνια στο ηρωικό Κεφαλόδρυσο Καρπενήσιου. Ήταν το τελευταίο ταξίδι του στην Ιατρίδα. Ας είναι ελαφρό το χώμα της Αμερικής που τον σκεπάζει. Η μνήμη του θα μείνει αιώνια και το παράδειγμά του φάρος για τις επερχόμενες γενεές.

Γ.Κ.Σ.

**ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ**

Στις 19 Μαΐου 1988 (7μ.μ.) στη μεγάλη αίθουσα του αποπερατωθέντος κοινωφελούς ιδρύματος της Ρούμελης, που επιβλητικά δεσπόζει στην καρδιά της Αθήνας, Σίνα, και Αραχώβης, η Διοίκηση του Πνευματικού Κέντρου (Π.Κ.Ρ.) και η Ένωση των Απανταχού Ρουμελιωτών (Ε.Α.Ρ.) πραγματοποίησε ειδική πνευματική εκδήλωση, προς τιμήν όλων των ρουμελιωτών φοιτητών που εισήχθησαν στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και το Ακαδ. έτος 1987-88.

Στην κατάμεστη μεγάλη αίθουσα του Κέντρου χαιρέτησε πρώτος ο Πρόεδρος του Π.Κ.Ρ. κ. Γ. Κώστας, επίτιμος Πρόεδρος του Αρ. Πάγου, κατόπιν ο Πρόεδρος της Ε.Α.Ρ. κ. Ι. Κ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος αναφέρθηκε, εκτός από το γεγονός της εκδηλώσεως, και στην ιστορία του Κέντρου με μεγάλη συγκίνηση. Στη συνέχεια μίλησε επίκαιρα ο έφηβος, των πνευματικών εκδηλώσεων του Π.Κ.Ρ. συγγραφέας κ. Δημήτρης Σιατόπουλος.

Τέλος απονεμήθηκε τιμητική διάκριση στους φοιτητές και φοιτήτριες και επακολούθησε πλούσια και εγκάρδια δεξιώση.

Θερμά συγχαρητήρια στους εμπνευστές της εξαίρετης εκδηλώσεως.

Κ. Τρανοχωρίτης

Κοινωνική Ζωή

Ο Γιώργος Δουκουμετζίδης και η Βασιλική Χ. Τριανταφύλλη.

Ο Ιωάννης Β. Τίθρος και η Βασιλική Δημ. Χάσκου.

Ο Δημήτριος Χαρ. Παΐδας και η Υακίνθη Ι. Λαμπιδίδη.

Ο Αθαν. Α. Πατσούλας και η Πόπη Ι. Μπακατσιά.

Ο Γιάννης Μ. Μπουρνάζος και η Ειρήνη Αθ. Μπούρλου.

Η «Φ.τ.Μ.Χ.» εύχεται στους νεόνυμφους κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Γεώργιος και η Ντίνα Δράκου, αγόρι.

Ο Κώστας και η Κατερίνα Μανθοπούλου, αγόρι.

Η «Φ.τ.Μ.Χ.» εύχεται να ζήσουν και να προδεύσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το κορίτσι του Κώστα και της Κατερίνας Μανθοπούλου, που ονομάστηκε Μαρία.

Η «Φ.τ.Μ.Χ.» εύχεται στους γονείς και τους αναδόχους τους να τους ζήσουν.

Προσευχή

Κύριε,
το «εγώ μου»
λιγόστεψε το νόημα της θυσίας Σου
και δεν διέκρινα το μεγαλείο Σου.

Βάλε με Κύριε
στο περιβόλι της ψυχής Σου
κι εγώ θα γίνω ένα δάκρυ
μετάνοιας,
θα γίνω μια λεύκα
να τραγουδώ με τον άνεμο
τη δόξα Σου,

Θα γίνω ένα κομμάτι
απ' την καθολικότητα,
ένα αστέρι
που θα σκορπάει φως
στους άναστρους ουρανούς
των πονεμένων,
ένα όμορφο μήλο
για να γεμίζει ο κόσμος χρώμα
κι η σκέψη ευωδιά.

Ευδόκησε Κύριε,
πάρε με στα ταξείδια
των λογισμών Σου.

(1982)

ΝΙΚΟΣ ΖΩΡΟΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

(Από την έκδοση «ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ, τόπος & ποίηση»)

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ μας

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Μιχαήλ Ε. Καραγιάννης 60.000
(Στη μνήμη του παππού του Μιχ.
Σ. Βονόρτα, Αθηνάς Γεωργανο-
πούλου & Κ. Παπαχαραλάμπους)

Χαραλ. Ταξ. Λώλος 10.000
(Αντί μνημοσύνου στη μνήμη της
μητέρας του Αικατερίνης)

Γεώργιος & Οδυσσέας Ι. Δανιλής
και Κουύλα Κιάμου (το γ. Ι. Δανί-
λη) 10.000
(Στη μνήμη του πατέρα τους)

Αριστείδης & Ελένη Καρακωστή
6.500

(το γ. Δ. Πριτσιόλα) (Στη μνήμη
του πατέρα τους Δ. Πριτσιόλα)

Δημήτριος Σπ. Ζηνέλης 5.000

Ανέστης Ψωμιάδης (στη μνήμη Δ.
Πριτσιόλα) 5.000

Φλωρέττα Pastolero (το γ. Αν.
Ψωμιάδη) 5.000

(Στη μνήμη Δ. Πριτσιόλα)

Σταύρος Μανθόπουλος (στη μνή-
μη Δ. Πριτσιόλα) 5.000

Ιωάννης Δημ. Παλιούρας 5.000

Κων/ντιά Αθ. Μπούρλου (στη
μνήμη Βάσου Μπούρλου) 3.000

Ευάγγελος Οικονόμου 3.000

Κων/ντιά Β. Μανθοπούλου 3.000
(Στη μνήμη του συζύγου της και
των γονέων της)

Μαρία Ν. Γιαννακά και Σταύρος
Μανθόπουλος 3.000
(Στη μνήμη Σταμάτη Κατσιγιά-
νη)

Αθανάσιος Γ. Γιαννακόπουλος
2.000

(Στη μνήμη Δ. Πριτσιόλα)

Οικογ. Ελ. Μπαγούρδα, Κ. Βλά-
μου, Γ. Στασινόπουλου 2.000
(Στη μνήμη Αριστίππου Αάιου)

Μαρία Αργ. Τσιάκου και Δημ.
Αργ. Τσιάκος 5.000
(Στη μνήμη των γονέων και αδελ-
φού της, στη μνήμη του πατέρα
του και του θείου του Παντελή)

Τηλέμαχος Σπ. Παπαγιάννης
5.000
(Στη μνήμη του εξαδέλφου του α-
γωνιστή της Εθνικής Αντίστασης
κ. Παπαχαραλάμπους)

Μηνάς Κ. Δασκαλάκης 10.000
(Στη μνήμη των αδελφών του Δημ.
Κ. Δασκαλάκη και Ανθής Γ. Γα-
λανού)

Αθανάσιος Μητσόπουλος 5.000
Αφοί Γ. Σκλαβούνου 5.000
(Στή μνήμη Κ. Παπαχαραλάμ-
πους).

Αφοί Γ. Σκλαβούνου 4.000
(Στή μνήμη Θ. Περίδα)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Νικόλαος Δ. Πουρνάρας 332.000
(Στη μνήμη του πατέρα του Δ.
Πουρνάρα)

Δημήτριος Ι. Ζαβός 12.000
(Στη μνήμη του πατέρα του ιερέα
Ιωάν. Ζαβού)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΕΓΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ιωάννης Χρ. Μέρμηγκας 30.000
(Στη μνήμη της μητέρας του Ελέ-
νης Χρ. Μέρμηγκα)

Δημήτριος Ι. Ζαβός 10.000
(στη μνήμη του πατέρα του ιερέα
Ιωάν. Ζαβού)

Ιωάννης Χ. Λιάτσος 5.000

ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΑΦΙΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ (αποπεράτωση)

π. Κων/νος Δ. Βαστάκης 75.000
(στη μνήμη του ιερομάρτυρα πα-
τέρα του)

Μαρία Κομνηνού 15.000

π. Κων/νος Δ. Βαστάκης (από πω-
λήσεις θιβλίου «ΕΘΝΟΜΑΡΤΥ-
ΡΕΣ») 10.500

Ανώνυμος (δια χειρός π. Κ.Δ. Βα-
στάκη) 10.000

Μαρία Παναγιάτου και Αγαπούλα
Τσιμπογιάννη (το γ., Φλέγγα)
10.000

Δημήτριος Κ. Βαστάκης 5.000
(στη μνήμη του ιερομάρτυρα παπ-
πού του)

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΓΑΥΡΟΥ

Βασιλική Αλεξοπούλου (το γ., Δα-
σκαλάκη) 128.999

Οικογεν. Ελ. Μπαγούρδα, Κ.
Βλάμου, Γ. Στασινόπουλου 4.000
(στη μνήμη Αρ. Λάιου)

Σταύρος Μανθόπουλος 3.000

ΓΙΑ ΤΟΝ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κων/να Αθ. Σιλιβίστρα 1.500

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Μαρία Γάσπαρη (το γ. Αθ. Κον-
τομέρκου)

Κων/νος Δ. Τάσιος

Σπυριδούλα Σταμάτη

Αδριανή Δ. Βαστάκη

Ελένη Δ. Γαΐθριλη

Μαρία Μπακογιάννη

Μαρία Ι. Αραπογιάννη

Αλέκα Γ. Μαλέγκου

Μαρία Κ. Παπασπωρίδωνος

Γεώργιος Δούμας

Χαραλ. Κ. Αραπογιάννης

Δ. Καραμέτα

Π. Καραμέτας

Η πολιτεία η αυτοκτατόρισα

Απόσπασμα από το βιβλίο «ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ»
του I.M. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ. Έκδοση «Εστίας»

... Τώρα έφυγε πιά τό νησί τοῦ Μαρμαρᾶ. Κι ἀρχίζουν νά προβαίνουν στό μάκρος τ' ἄλλα νησιά, τά ήγεμονικά, τά νησιά πού εἶναι πλασμένα μέ τή στερνή ἀνάσα τῆς "Ασπρης Θάλασσας, τά καλοκαιρινά πριγκιπονήσια. Σχήματα σχεδιασμένα μέ τ' ἀνάλαφρο κοντύλι τῆς ποίησης καί τῆς νοσταλγίας στό ἀσπιλότερο γαλάζιο τοῦ κόσμου. Τό καράβι τ' αφήνει μακριά, δεξιά του. Στ' ἀριστερά του μέ τό ἴδιο κοντύλι όλοένα καί ζωντανοτέρα γράφεται ἡ ἀκροθαλασσιά τῆς Θράκης. Γιαλό τό γιαλό ξετυλίγονται οἱ φαλακρές ἀνηφοριές, οἱ χρυσές ἀμουδιές, τά χλωρά περιβόλια, πληθαίνουν τά ταπεινά σπιτικά, μεγαλώνουν τά σπιτικά, μεγαλώνουν τά πάντα καί, ξαφνικά, μέσα σέ κείνο τά κατάχρυσο φῶς, ὅραμα μέγα καί θαυμαστό, ἀνεβαίνει ἡ Πόλη!

Μόλις πού μαντεύουμε πιά τό πράσινο χωριό, τόν "Άγιο-Στέφανο. Ή Ψυχή μας ἔχει σκαρφαλώσει στά μάτια. Καί πασκίζουμε νά ξεκρίνουμε τά σημάδια, τά κατατόπια: τά ἐρειπωμένα τείχη, τά λιμάνια, τούς πύργους, τίς πύλες—τή χρυσή πύλη, τό ἐπταπύργιο, Γεντί-κουλέ τό λένε σήμερα, τήν πύλη τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, τήν περιοχή τῶν Υψωμαθείων, τό λιμάνι τοῦ Ἐλευθερίου, τό Κοντοσκάλι, τό γιαλάτι τοῦ Βουκολέοντα. Ή Άγια-Σοφιά καί τό τζαμί τοῦ σουλτάνου Ἀχμέτ γράφονται μέσα στό φῶς. Σιμώνει ἡ στεριά τῆς Ασίας. Τό Χαϊδάρ πασά, οἱ σιδηρόδρομοι τῆς Ἀνατολῆς, διεγάλοις σταθμός. Πρός τά κάτου, στό βάθος, τό Καντίκιοι, ή παλιά Χαλκηδόνα, πού τήν κατοικούσαν, κατά τήν ἀλληγορική παράδοση, οἱ «τυφλοί». Πρός τά πάνου, τό Σκούταρι, γεμάτο μνήμη τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου. Ό Κεράτιος ἀνοίγεται μπροστά στό δρόμο τοῦ καραβιοῦ. Τά σπίτια, οἱ ἐκκλησίες, τά τζαμιά, οἱ ὄβελίσκοι, τά παλάτια, ή Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, ὅλη ἡ παλιά Σταμπούλ, δι Γαλατάς, τά πλήθη τῶν ἀνθρώπων πού μερμηγιάζουν στίς ἀκροκαναλιές του. Καί τά καράβια πηγαίνουν κ' ἔρχονται, ἀνάμεσα σέ τούτη τή σύναξη, ἀσπρα σάν τά θαλασσινά πουλιά καί σερπετά, ἄλλα πλήθη καί κεῖνα, καί στό μεγάλο γεφύρι τοῦ Γαλατᾶ εἶναι τό πηγανέλα πολύ πικνό, μιά όλοζώντανη φλέβα, πού τή δυναστεύει, ἀμείλικτος δι ρυθμός τῆς σπουδῆς.

... Ο σκοπός μου είταν νά ζήσω τήν ώρα τῆς Άγια-Σοφιᾶς στό χῶρο τῆς ἀμόλευτης αἰσθητικῆς θέας. Μά μπροστά σέ τέτια μνημεῖα ἡ ίστορία καί ἡ παράδοση εἶναι οἱ ἀκατάλυτες κ' οἱ ἐλκυστικές δυνάμεις, πού ἀγρυπνούν καί σέ δυναστεύουν στό κάθε σου βῆμα. Καί δέν εἶναι ἀταίριαστο τοῦτο. Γιατί ἔτσι μονάχα μπορεῖς νά τοποθετήσεις τό μνημεῖο, ἔξω ἀπό τό αἰσθητικό του κλίμα, καί στό ἀνθρώπινο κλίμα του. Κ' εἶναι, τό δίχως ἄλλο σημαντικότατο, πού ἡ μεγάλη ἐκκλησιά καί τό φυσικό περίγυρο πού τῆς ἄρμοζε κέρδισε κι ἀπό τήν περιπέτεια τήν ιστορική ἀγιάστηκε. Καθώς πλανιέσαι ἀνέμελος ἔδω καί κεῖ, γιά νά χαρεῖς ὅχι τό σύνολο πιά, τή λεπτομέρεια, καί στέκεσαι μπροστά στά ψηφιδωτά καί στά σκαλίσματα τοῦ μαρμάρου καί στίς ἐπιγραφές καί σέ τούτη τήν τρύπα τῆς κολόνας, πού κατέχε τή δύναμη νά κάνει γόνυμες τίς στέρφες γυναίκες, ἄν ἔθαζαν μέ πίστη τό δαχτυλάκι τους μέσα κεῖ, καί σέ κείνο τό σημάδι, πού ἄφησε ἡ παλάμη τοῦ Πορθητῆ, καί στ' ἄλλο ὅπου δείχνουν σήμερα τό πέταλο τοῦ ἀλόγου του, καί στό στερνό πού χρωστιέται στήν ἀδάμαστη ὄρμή τοῦ σπα-

θιοῦ τού, ή πολύφωνη μουσική τῶν περασμένων σοῦ γεμίζει τ' αὐτιά. Κ' ἡ ώρα τῆς θέας τῆς αἰσθητικῆς μεταμορφώνεται σέ μιά φανταχτερή φαντασμαγορία, λουσμένη ἄλλοτε στό φῶς τό μεγάλο τῆς καλοκαιριάς κι ἄλλοτε στό φῶς τό ειρημένο τῆς λύπης. Μιάμιση χιλιάδα χρόνια περίπου τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δοξολογήθηκε μέσα κεῖ· τοῦ Θεοῦ τοῦ χριστιανοῦ καί τοῦ μουσουλμάνου Θεοῦ, μέ συντριβή καί κατάνυξη. Σήμερα οἱ καμπάνες εἶναι σπασμένες κ' οἱ μιναρέδες ύψωνουν ἀμύλητοι τό νεκρωμένο τους δάχτυλο στόν παγωμένον ἀγέρα. Ἡ «ἄκρα σωτῆρι» βασιλεύει παντοῦ. Μιά μοναξιά, ὅπου ἔρχεται ν' ἀναδιπλωθεῖ καί τοῦ στρατοκόπου ή μοναξιά. Κι ἀνάμεσα στίς δυό τοῦτες μοναξιές κατοικοῦν οἱ θρυλοί, τά παραμύθια, τά τραγούδια, οἱ ὕμνοι, κατοικοῦν οἱ νεκροί, οἱ ἀπειροί νεκροί, πού κυθερνοῦν μέ τή φοβερή τους ἀπουσία τούς ζωντανούς. Κι ὥστόσο, μιά δύναμη ἀνεβαίνει ἀπ' ὅλα τοῦτα, ἀπό τό κορμί τῆς ἐκκλησιᾶς, μιά ζεστή κατάφαση ζωῆς. Ἡ Ἀγια-Σοφιά δέν ἀπελπίζει παρά μονάχα μέ τήν δόμορφιά της, καθώς ἀπελπίζουν ὄλες οἱ δόμορφιές τοῦ κόσμου τούτου, κατά τό λόγο τοῦ Valéry. Κάθε σου βῆμα μέσα στή μητρική ἀγκαλιά της δέν εἶναι μιά δική σου κατάκτηση, εἶναι μιά κατάκτηση τοῦ θαύματος. Ἡ ἀπορροφητική της ίκανότητα εἶναι ἀληθινά ἀκατανόητη. Χάνεσαι. "Οχι στό διάστημα, όχι στό ύψος, όχι στό μεγαλεῖο. Χάνεσαι μέσα στήν αἰώνιότητα. Κοινωνεῖς τά βαθύτερα στρώματα τοῦ ἑαυτοῦ σου, αύτό τό ἀνεξερεύνητο τό μεγάλο, ὅπου ὅλα γίνονται πάθος. Αισθάνεσαι τήν ἀνάγκη νά γίνεις μεγάλος καί σύ καί ν' ἀνοιξεις τήν καρδιά σου καί νά τήν ψάξεις, ἀγκομαχώντας, γιά ν' ἀνασύρεις ἀπό κεῖ μέσα τό καταχωνιασμένο μαργαριτάρι, ἀν μπόρεσες κάπιας νά τό διατηρήσεις ἀλώθητο. Μπορεῖ καί δ' Ἀνθέμιος καί δ' Ἰσίδωρος νά κάτεχαν τή συνείδηση τῆς μαστοριᾶς τους καί τίποτε περισσότερο· αύτό εἶναι μιά ὑπόθεση, βέθαια· μά ή δύναμη ή μυστική πού σπρώχνει τόν τεχνίτη καί τόν μεταμορφώνει σέ δημιουργό, διαχύθηκε τόσο ἄφθονα καί μέ τόση πλησμονή διαπότισε τό κτίσμα ὀλόκληρο, ὥστε ν' ἀνταποκρίνεται κάθε στιγμή στίς λαχτάρες τίς βαθύτερες τοῦ ἀνθρώπου καί νά τίς δρθώνει σ' ερωτηματικά, νά ξυπνάει τήν ψυχή. Ἐδῶ δέ γίνεται πιά, μέ τρόπο κανένα, νά ἐκφράσει τήν ψιλή του ἀποδοχή δ φιλότεχνος· ή Ἀγια-Σοφιά συγκλονίζει. Κ' ή ἀναταραχή πλαταίνει καί βαθαίνει ἀπεριόριστα, σάν τή συντροφεύει καί ή συνείδηση τῆς ίστορίας καί τῆς παράδοσης ή πιό ἄμεση, ή πιό οἰκεία, ή πιό αἰσθητή.

...Πρίν ἔγκαταλείψω τήν Πόλη, μέ συνεπαίρνει καί πάλι ὁ πόθος νά γυροφέρω στήν Ἀγια-Σοφιά. Ἡ πολιτεία δέ μοῦ εἶναι ἄγνωστη πιά. Οἱ δρόμοι, τά πλατώματα, οἱ γειτονιές, οἱ ἐκκλησιές, τά τζαμιά, τά παλάτια, τά περιθόλια, τά περιγιάλια καί τά νησιά καί τό κανάλι τό θαμπό, μέσα στή βροχή τοῦ Φλεβάρη, δ πολυθόρυσθος Κεράτιος, ἔχουν γίνει πρόσωπα φιλικά καί σά νά τό νιώθω, πώς μοῦ γνέφουν στό περάσμά μου. Ἡ ἐγκάρδια ζέστα τῆς πολιτείας ἀνθοθολεῖ στήν καρδιά μου, μιά μεγάλη ἀγάπη μέ φλέγει γιά ὅλα τοῦτα, ἔνα πάθος πού γίνεται λυρικό. Μά ή Ἀγια-Σοφιά μέ προσμένει. Προσμένει τόν ἀποχαιρετισμό καί φέρνω καί πάλι τά βήματά μου στή σιδερόπορτα καί στόν αύλόγυρο καί τό χιονόνερο εἶναι πικνό καί μοῦ λογχίζει τό πρόσωπο. Ἡ ἴδια γαλήνη, ή ἴδια σιγή. "Εξω ἀπό τή χειμωνιά, ἔξω ἀπό τήν ἀγωνία καί τή σπουδή τῶν ἀνθρώπων, στήν καλοκαιριά τῆς φλόγας, πού εἶναι τό πνεῦμα, τό ἀκέριο καί τό καθάριο. Ξαναπίνω στήν ἴδια πηγή. Κ' ή Παναγίτσα στήν κόχη τοῦ ἀδυτου, ή ἐλεήμονη μητέρα μέ τό παιδί, μέ κοιτάζει μέ τή ζωντανή τῆς ματιά, τήν ἀθάνατη.

Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ

† ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ ΒΑΤΑΤΖΗ 10, 11472 ΑΘΗΝΑΙ

Δ. ΦΑΛΛΗ: «ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ. Αρχαία ιστορία και θρύλλος»
Αθήναι 1987

Αθήναι 30 Ιανουαρίου 1988

Προς τον κύριον Δημήτριον Ι. Φαλλήν
Μαυρογένους 37, Πετρούπολιν Αττικής

Αγαπητέ μου κ. Φαλλή χαίρε εν Κυρίω,
Εκ των προτέρων σε συγχώρω με όλη μου την
καρδιά για το πολύτιμο ιστορικό έργο που
πρόσφερες μέχρι τώρα στην αγαπημένη σου γε-
νέτειρα με τα δύο βιβλία σου και τις άλλες ε-
παινετές προσπάθειές σου με διαλέξεις και δη-
μοσιεύματα, που αντανακλούν και σε όλο τον
Ευρυτανικό χώρο.

Αν, το πρώτο βιβλίο σου: «ΚΑΛΛΙΟΝ ΕΥΡΥ-
ΤΑΝΙΑΣ, Νέα θεώρηση της ιστορίας του», Α-
θήνα 1982, τάραξε τα νερά της πρόχειρης επι-
χειρηματολογίας του μακαρίτη Γ. Σωτηριάδη
και των υποστηριζόντων την εσφαλμένην αυ-
τού θεώρηση περί της γεωγραφικής θέσεως του
αρχαίου Καλλίου, το πρόσφατον εκδοθέν νέο
βιβλίο σου: «ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ, Αρχαία Ιστορία
και Θρύλλος», Αθήνα 1987 επαληθεύει την έ-
ρευνά σου και δικαιώνει το μέγα και δύσκολο
έργο που έκαψες.

Δεν χωρεί αγαπητέ καμμιά αμφιθολία για τις
θέσεις - αλήθειες που υποστηρίζεις, με δικαιο-
λογημένο πάθος και στα δύο βιβλία σου. Οι ι-
στορικές μας ρίζες είναι σαφείς, βαθείες και α-
μετακίνητες. Το αρχαίο Κάλλιον γεννήθηκε,
ήκμασε και καταστράφηκε..., παραμένει όμως
θαμμένο στον Ευρυτανικό μας χώρο, εκεί που
γεννήθηκε και συγκεκριμένα στο χώρο γύρω
από το σημερινό χωριό σου. Κι ο χώρος αυτός
από τότε μέχρι σήμερα μένει αμετακίνητος.
Ούτε προς την Ανατολή, ούτε προς τη Δύση,
ούτε και προς άλλη κατεύθυνση μετακινήθηκε.
Βέβαια, η ταπεινότητά μου δεν περιορίζει τη
μικρή ή μεγάλη αυτή πόλη στα στενά όρια του
χωριού σου, αλλά το επεκτείνει σ' ολόκληρη
τη μικρή «κοιλαδίτσα» της ποταμιάς.

Και συγκεκριμένα στα γνωστά τοπωνύμια: «Χα-
λιάδες», «Κόκκινω», «Τζέρβιλα ή Τζέρβιλια»,
στο δυσερμήνευτο (τοπωνύμιο) «Καλλιτρούμη»
με τις απέναντι του διερχομένου ποταμού
«Καρτενησιώτης» ή «Χάραδρος» τοποθεσίες
του Μεγάλου Χωριού.

Με την ευκαιρία σημειώνω, ότι τόσο το ανωτέ-
ρω τοπωνύμιο «Καλλιτρούμη», όσο και η ονο-

μασία του όρους «Καλλιακούδα» φρονώ πως έ-
χουν άμεση σχέση με το Κάλλιον και την γεω-
γραφική περιφέρειά του. Εάν μετά από σχετική
έρευνα αποδειχθεί αληθινή η παρατήρησή μου,
τότε θα έχουμε και ένα ακόμα λόγο που θα συ-
νηγορεί για την πραγματική τοποθεσία του αρ-
χαίου Καλλίου.

Από τα ανωτέρω συμπεραίνω ακόμα και τα ε-
ξής: Η επωνυμία του χωριού μου Μεγάλο Χω-
ριό και παλαιότερα, «Τρανό Χωριό», «Τρανο-
χώρι», «Μέγα Χωρίον» πρέπει να διασώζει κάποια
προϋπάρχουσα στο χώρο αυτό ΜΕΓΑΛΗ
ΧΩΡΑ. Ξώρα, η οποία πρέπει να είναι: είτε αυ-
τό το ίδιο το Κάλλιον, είτε κάποια άλλη προ-
γενέστερη αυτού, στην οποία, ή ενυπήρχε, ή
την διαδέχθηκε.

Ο τόπος μας, λοιπόν, μένει αμετακίνητος και ε-
ναγώνια περιμένει την αρχαιολογική σκαπάνη
για να δείξει κι αυτός την ταυτότητά του. Για
να δείξει, ότι είναι τόπος αρχαίος και ιστορι-
κός, τόπος μαρτυρικός με πολλές θυσίες σε ό-
λες τις προ και μετά Χριστόν εποχές. Ακόμα,
για να δείξει, ότι πραγματικά φιλοξένησε κι έ-
θρεψε γενές γενέων πατέρων και προπατόρων,
που μας διέσωσαν μέχρι σήμερα πολύτιμες ι-
στορικές ειδήσεις.

Σ' αυτές τις ειδήσεις προσθέτω ακόμα μία.
Πρόκειται για την εξής: Επανειλημμένα άκου-
σα από τον μακαριστό Ιερομάρτυρα Πατέρα
μου (†24.12.1942) κι εκείνος (άκουσε) από τον
αείμνηστο συγχωριανό του και διαπρεπή ελλη-
νιστή Διδάσκαλο Ευθύμιο Χάσκο να υποστη-
ρίζει, ότι το χωριό Κλαυσείον είναι η αρχαία
πόλη το Κάλλιον. Και ακόμα, οι ανωτέρω υπο-
στηρίζαν, ότι αυτό το Κάλλιον ήταν «Δεσπο-
τάτον» (.) της Αιτωλικής Συμπολιτείας... Έκτο-
τε και η ταπεινότητά μου δέχεται αληθινή την
ιστορική αυτή παράδοση. Γι' αυτό και κατά
την έκδοση του «ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΟΥ ΛΕΙΜΩ-
ΝΑΡΙΟΥ» (1978), σ. 257, υποσ. 82, έκαμα τη
σχετική περί του Καλλίου σημείωση.

Αγαπητέ μου κ. Φαλλή, αν ο ιστορικός Παυσα-
νίας και οι άλλοι σύγχρονοί του ιστορικοί, που
ξεκάθαρα περιγράφουν τη θέση και τα γεωγρα-
φικά όρια του αρχαίου Καλλίου αποδειχθεί ότι
ψεύδονται ή πλανώνται, τότε και η γραπτή και

προφορική παράδοση μπορεί να κλονισθεί. Αλλ' αν συμβεί κάτι τέτοιο, όλα τα αρχαία ή και τα νεώτερα ιστορικά γεγονότα δεν θα είναι ιστορία. Κι ο κάθε προχειρολόγος θα τα παρουσιάζει κατά το δοκούν... Εσύ με πολλή φιλοπατρία έκαμες το χρέος σου και θα συνεχίζεις χάριν της αληθινής ιστορίας να το κάμνεις. Τώρα είναι η σειρά των κάθε λογής υπευθύνων, που πρέπει σοβαρά να δουλέψουν για να αποκαταστήσουν την ΑΛΗΘΕΙΑ, η οποία τόσο άστοχα και βάναυσα παραποιήθηκε.

Επίσης συμφωνώ, ότι πλάι στα Μνημεία του Μαραθώνα, των Θερμοπολών κ.αλ. της τρισένδοξης πατρίδας μας πρέπει να στηθεί και το ΜΝΗΜΕΙΟ (όχι κάτι πρόχειρο) των «Κοκκαλίων» (279 π.χ.). Μακάρι, πολύ σύντομα να το ιδούμε πραγματοποιούμενο.

Ακόμα σε συγχαίρω και για τις άλλες λαογραφικές κ.λ.π. πληροφορίες που συγκέντρωσες στα εξαίρετα έργα σου. Ιδιαίτερα δε για τη σωστή παρατήρηση που κάνεις για την θρησκευτικότητα των ορεστιδίου και ενυγενικού λαού μας. Ζωηρά φαίνεται αυτό και προχριστιανικά (με την τιμή που εγίνετο προς τους τότε πιστευομένους για θεούς: Διόνυσο, Αρτέμιδα και Οδυσσέα με το ξακουστό Μαντείο του) και μεταχριστιανικά σε όλες τις εποχές. Η αλήθεια αυτή δεν πρέπει να αγνοείται. Ο προηγμένος πνευματικά λαός μας, και κάθε λαός, ακόμα κι αυτός που δεν έγραψε μέχρι σήμερα ούτε την πράττη ημέρα της ιστορίας του, εκ φύσεως θρησκεύει και πιστεύει στον δημιουργό Θεό του. Όποιος αμφιβάλλει ας συμβουλευθή την παλαιά, τη μέση, τη νεώτερη και την σύγχρονη ιστορία... Ένας σύγχρονος ηγέτης από παράταξη που αμφιβάλλει ή δεν δέχεται αυτές τις αληθειες' ένα απολογισμό του έργου του... κατέληξε ως εξής: «...Εφ' όσον υπάρχουν άνθρωποι με καρδιές, ο Θεός δεν πολεμείται. Ο χώρος της καρδιάς δεν μας ανήκει».

Στον τόπο μας λοιπόν η «Βασιλική» του Αγίου Λεωνίδη (Ιερό που το ζηλεύει κάθε τόπος), τα υπερχιλιετή ιερώτατα Μοναστήρια με τις θαυμαστές Εικόνες τους, οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, Όσοι και Μάρτυρες, παλαιοί και νέοι με τα χαριτόβρυτα μαρτυρικά λείψανά τους επέδρασαν και επιδρούν ευεργετικά στην πνευματική ανάπτυξη του λαού μας. Έτσι, με τις παρόμοιες πνευματικές και λατρευτικές εστίες και των άλλων περιοχών αναπτύχθηκε η ελληνορθόδοξη παράδοση στην οποία ο λαός μας ζει την θρησκευτική ζωή θιαματικά. Έκτοτε η ιστορία είναι μια συνέχεια με τα επίκαιρα κάθε εποχής θρησκευτικά βιώματα, όπως τα ζούμε στις μεγάλες ή μικρές γιορτές, όπως τα ζούμε κάθε Αύγουστο στην «Προυσιάτσα» και όπως τα ξήσαμε πρόσφατα (Νοέμβριος 1987) στον Καθεδρικό Ναό των Αθηνών με την εκεί παρουσία της Αγιορείτικης Θεομητορικής Θαυματουργού εικόνας «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ»...

Επίσης, με αφορμή την αποκαλυφθείσα Βασιλική του Αγίου Λεωνίδη στο χωριό σου αναφέρεσαι δυνητικά κάπως για την ύπαρξη χριστιανικού κέντρου ή Επισκοπής στον υπό συζήτηση τόπο. Δεν συγκεκριμενοποιείς τον τόπο, ούτε και υποθετικά έστω προσδιορίζεις την αναζητούμενη επωνυμία της άγνωστης Επισκοπής... Πράγματι, στο πρώτο βιβλίο σου, σ. 108, υποστηρίζεις ότι «ο χώρος αυτός του Καλλίου μπορούσε να είναι χριστιανικό κέντρο και επισκοπή στα χρόνια των μεγάλων διωγμών»... Άλλα γιατί «μπορούσε», αφού έχουμε τη μαρτυρία της «Βασιλικής»; Και γιατί «στα χρόνια των μεγάλων διωγμών» και όχι από της διαδοσεώς του Χριστιανισμού; Η ταπεινότητά μου υποστηρίζει, ότι η διάδοση του Χριστιανισμού στον τόπο μας πρέπει να έγινε στις αρχές του δεύτερου ημίσεος του πρώτου αιώνα από τον Άγιο Απόστολο Ηραδίωνα, συγγενή του Απόστολου Παύλου (Ρωμ. 16, 11) και πρώτο Επίσκοπο των Νέων Πατρών (Υπάτη). Δεν αποκλείω και την εκ Πατρών (Παλαιαί Πάτραι) και Ναυπάκτου διάδοση του χριστιανισμού στον τόπο μας. Άλλα τούτο αν έγινε, έγινε μεταγενέστερα. Άλλωστε η Υπάτη είναι πολύ πλησιέστερα με τον τόπο μας από τα άλλα κέντρα... Τα ίδια υποστηρίζει και ο αείμνηστος ιστοριοδίφης μας Πάνος Ι. Βασιλείου στα αξιόλογο έργο του: «Η Επισκοπή Λιτζάς και Αγράφων...», Αθήνα 1960, σ. 137 (όπου και άλλη βιβλιογραφία), ότι δηλαδή: «Ακόμα δεν ξέρουμε αν το Κλαυΐ υπήρξεν έδρα επισκοπής και ποιάς...». Τα παραπάνω, ως προς την έδρα και «ποιών» η Επισκοπή, με όπως θασαν να συμπεράνω το εξής: Εφόσον στην περιοχή μας η μεγάλη πόλη είναι το Κάλλιον ή τη ζώρα των Καλλιέων συμπεριένοντας οι εδώ, σ' αυτό το κέντρο πρέπει να υπήρχε και η επισκοπική έδρα της τότε Τοπικής Εκκλησίας. Άρα η αναζητούμενη επωνυμία της άγνωστης Επισκοπής στην οποία προστατού ο αναγραφόμενος στις πολυτιμότατες επιγραφές της Βασιλικής του Αγίου Λεωνίδη στο χωριό σου, Επίσκοπος Αιγαίλιανός πρέπει να είναι η Επισκοπή του Καλλίου ή των Καλλιέων. Μακάρι η παρατήρησή μου αυτή να αποδειχθῇ ιστορικά αληθινή.

Τέλος, περιμένω, αγαπητέ μου κ. Φαλλή να χαρίσεις στον τόπο μας και τρίτο και τέταρτο... βιβλίο σου για πλήρη δικαιώση και του έργου σου και του κόπου σου.

Με πολλή αγάπη Χριστού

Κοινοποίηση:
Περιοδικό, «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»
για τη στήλη της «Κριτικής του Βιβλίου»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Κ. ΒΛΑΧΟΥ, Φιλολόγου, τ. Γεν. Επιθεωρ. Μ.Ε.: «Η ΔΙΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΙΤΗΜΑ ΕΘΝΙΚΟΝ», Αθήναι 1988, σσ. 70.

Ο φιλόλογος συμπατριώτης μας και δόκιμος συγγραφέας^κ. Παναγιώτης Κ. Βλάχος στο μικρό αυτό βιβλίο (που το έλαβα εκ μέρους του, ως προσφορά αγάπης στη γιορτή μου και τον ευχαριστώ πολύ ή από τη θέση αυτή) παρουσιάζει ένα επίκαιρο και πολύ καυτό θέμα.

Μικρό μεν στις σελίδες του το βιβλίο, μεγάλο δε και αξιόλογο στο περιεχόμενό του. Ο ίδιος ελπίζει, ότι η παρουσία του «θα ενισχύσῃ την κίνησην διά την από μέρους της Πολιτείας άμεσον επαναφοράν των Αρχαίων Ελληνικών εις τα Σχολεία μας και θα δώσει αφορμήν εις την από πλευράς των ειδικών επεξεργαστών αναλυτικών προγραμμάτων και την σύνταξιν καταλλήλων βιβλίων διά την πρόσφορον διδασκαλίαν των προς αναθάμψιν της παιδείας και αρτιωτέραν των νέων μας γλωσσικήν συγκρότησιν».

Το θέμα τούτο έχει τους θιασώτες του. Κι έχει και τους έχοντες αντίθετη άποψη. Είναι όμως, θέμα και αίτημα, όπως τονίζει ο συγγραφέας, Εθνικόν.

Συμμερίζομαι τις απόψεις του. «Η αρχαία γλώσσα δεν είναι λείψανον και αναχρονισμός» (σ. 62). Άλλ. «εις τὴν εποχὴν μας, περισσότερον από κάθε ἄλλην φορά, πρέπει να συντελεσθῇ ιδιαίτερα εἰς τὸν χαρὸν τῆς Μέστης Εκπαιδεύσεως σύκενεξις παραδόσεως και πρόσδοση» (σ. 64). Άλλωστε η γλώσσα, η αρχική γλώσσα με όλες τις εξελικτικές μορφές της είναι εκείνη που συντηρεῖ την ιστορική μνήμη κάθε λαού.

Προσωπικά, εάν εγίνετο δημοψήφισμα γι' αυτό το θέμα θα ψήφιζα ανεπιφύλακτα υπέρ της διδασκαλίας των Αρχαίων Ελληνικών. Είναι τρομερό και ακατανόητο να συλλαβίζουν τα ελληνόπουλα που τελειώνουν τα Λύκεια τον «Ξενοφώντων» και το «Δεναγγέλιον». Και ασυγχώρητο να διαπρέπουν και να ομιλούν (τα ίδια) τις ξένες γλώσσες (κινέζικα, ρώσικα, γερμανικά, αράπικα, αγγλικά κλπ) και να λογίζονται ως ανίκανα να μάθουν τη σωστή μητρική γλώσσα τους...

Τέλος, θρίσκω δίκαιο στον σοφό συγγραφέα-εισηγητή αυτού του θέματος, που τονίζει μεταξύ άλλων στη σ. 11 του εξαίρετου έργου του, ότι: «παρασθέωρήθη ακόμη η μεγάλης σημασίας γλωσσική καλλιέργεια και προπαδεία διά την προσέγγισιν των νεωτέρων μορφών της γλώσσης μας και την δυνατότητα μελέτης των αντιστοίχων κειμένων μέχρι και της συγχρόνου ομιλουμένης»...

Συγχαίρω τον αγαπητό κ. Βλάχο και γι' αυτό το

περισπούδαστο έργο του. Το συνιστώ δε ένθερμα κυρίως στους αρμόδιους που ενδιαφέρονται -αν ενδιαφέρονται- για την πρόσδοτο και προκοπή των παιδιών μας και την ιστορική μνήμη τους Έθνους μας.

† πρ. Κων. Δ. Βαστάκης

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Κ. ΣΧΟΙΝΙΩΤΑΚΗ, Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου: «ΠΙΟΝΤΟΣ, ΔΟΞΑ και ΠΟΝΟΣ») Προσκυνηματικό οδοιπορικό.

Στο προηγούμενο τεύχος της «ΦΩΝΗΣ...» μας παρουσιάσαμε το πρώτο ευλαβικό οδοιπορικό «Ο ΑΓΙΟΣ ΤΩΝ ΜΥΡΩΝ», του αγαπητού εν Χριστώ αδελφού πατρός Εμμανουήλ. Στο παρόν με τον επικεφαλής τίτλο παρουσιάζομε και το νέο βιβλίο του με τις εξής παρατηρήσεις:

Το βιβλίο αυτό, «ΠΙΟΝΤΟΣ, Δόξα και Πόνος», δεν είναι μόνο άριστος οδηγός των ελληνικών καταλοίπων της ιστορικής Ποντιακής γης, ούτε μόνο εξαίρετο ιστορικό ανάγνωσμα, 28 αιώνων, ζωής και αικής του Ελληνισμού και της αγιωτάτης Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, αλλά και Δόξα και Πόνος και Αίματα πολλών μαρτυρικά, που τα προέξησε η τουρκική θηριωδία (επιθραβευμένη ως υποψήφια στην ευρωπαϊκή κοινότητα) με την ανοχή και την θέληση των μεγάλων τάχα δυνάμεων.... Τι αίσχος!

Και το βιβλίο αυτό του πατρός Εμμανουήλ πρέπει να γίνει εντρύφηση (κι όχι απλά ανάγνωσμα) απ' δύον το Έλληνες. Έθνος χωρίς ιστορική μνήμη και ταυτότητα αφανίζεται.

Τέλος, κι από το βιβλίο αυτό θα διαπιστωθεί, ότι δεν υπάρχουν χαμένες ελληνικές πατρίδες, αλλά αλύτρωτες και αξέχαστες. Είναι οι μακρύνες πατρίδες μας που δεν τις κλέψαμε, ούτε τις σκλαβώσαμε, αλλ' είναι αυτές που τις κτίσανε οι προπάτορές μας και ζούσανε εκεί 28 αιώνες... Ναι. Είκοσι οκτώ αιώνες!

†πρ. Κ.Δ. Βαστάκης

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ Το βιβλίο του Γιώργου Σταυράκη «Κάτω από ξένους ουρανούς». Μια μελέτη για τα προβλήματα και τις προοπτικές του Ελληνισμού της Διασποράς.

Αποστέλλεται ταχ/κως στο εξωτερικό. Γράψτε στη διεύθυνση: Οδ. Μακεδονομάχων 17 Νέα Πεντέλη 152.36 Αθήνα Greece τηλ. 8042401

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ «ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»:
«ΣΥΝΤΑΞΙΣ, ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ ΚΑΙ
Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ», Καρπενήσιον, 12-14 Οκτωβρίου 1984, ΠΡΑΚΤΙΚΑ, σ. 712, Αθήναι 1986.

Καρπός του επιστημονικού Συνεδρίου, που οργανώθηκε στο Καρπενήσι με επίκεντρο αυτού το πολυεδρικό πρόσωπο του νέου Αγίου της Εκκλησίας μας, Οσίου Ευγενίου του Αιτωλού, και η εποχή του, είναι ο κατά πάντα εξαιρετος και επιβλητικός υπό τα ανωτέρω στοιχεία τόμος.

Τόμος ογκώδης. Αληθινό χάρμα οφθαλμών. Περιέχει είκοσι επτά (27) επιστημονικές ανακοινώσεις για τον νέο Όσιο, για την ίδρυση των περιφήμων Σχολών του, την προσφοράν του στη παιδεία, για τους μαθητές και διαδόχους του και γι' όλες τις άλλες, συνθήκες του βίου, που επικρατούσαν στη σκοτεινή περίοδο του 17ου και 18ου αιώνα της δουλείας...

Το πολυσέλιδο έργο (712 σ.σ.), το προλογίζει ο Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Νικόλαος, που ηντύχησε να συνδέσει το σεπτόν όνομά του με τον Όσιο, και έχει την σφραγίδα της άψογης επιμελείας του λαμπρού φιλολόγου (και κατά τον αείμνηστο Γεν. Επιθεωρητή Στ. Εκπ. Τρύφωνα Χ. Παπαθανασίου δοκιμώτατο «ερασιτέχνη θεολόγο») κ. Παναγιώτου Κ. Βλάχου, τ. Γεν. Επιθεωρ. Μέσης Εκπαιδεύσεως.

Θερμά και εγκάρδια συγχαρητήρια
†πρ. Κ.Δ. Βαστάκης

Η ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ ΣΗΜΕΡΑ Προοπτικές για το αύριο

Ε.Ε.Ε. Αθήνα 1987

Το τρίτο κατά σειρά βιβλίο της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων περιλαμβάνει στο Α' μέρος τις εισηγήσεις κατά την Α' συνάντηση Ευρυτάνων Επιστημόνων στο Καρπενήσι την 1 Ιουνίου 1986.

Στο β' μέρος καταγράφονται οι απόψεις και προτάσεις παρισταμένων Ευρυτάνων επιστημόνων καθώς και η συζήτηση γύρω από τις εισηγήσεις αλλά και από διάφορα άλλα θέματα που ενδιαφέρουν το νομό μας.

Πρόκειται για μια εξαιρετικά κατατοπιστική παρουσίαση θεμάτων αμέσου Ευρυτανικού ενδιαφέροντος, ιδιαίτερα χρήσιμα και αναγκαία. Αποτελεί πλέον σημείο βιβλιογραφικής αναφοράς για όποιον θελήσει να ασχοληθεί κατά βάθος με τα Ευρυτανικά ζητήματα.

K.

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ, τόπος και ποίηση

Νομαρχία Ευρυτανίας 1987

«Αρχίζοντας μια σειρά εκδόσεων για την Ευρυτανία, δεν είναι δυνατόν να μην ξεκινήσουμε από το στοιχείο που χαρακτηρίζει περισσότερο τον Ευρυτάνα, την πνευματικότητά του... «Με αυτά τα λόγια ξεκινάει τον πρόλογό της για τη σπουδαία και εξαιρετικά προσεγμένη και καλαίσθητη έκδοση η Νομάρχης Ευρυτανίας Κα Αναστασία Κανελλοπούλου.

Ο λογοτέχνης κ. Ανδρέας Σ. Τσούρας σημειώνει στο εισαγωγικό του σημείωμα «Η Έυρυτανική ποίηση έρχεται από τα θάβη των αιώνων, τον άγιο μόχθο και την ανδρειασύνη των ανθρώπων της άγονης αυτής περιοχής, μα και από τη σπάταλη ομορφιά που η φύση προίκισε τα βουνά της....

Η επιλογή των ποιημάτων έγινε από τους κ.κ. Ανδρέα Σ. Τσούρα και Νίκο Ζωρογιαννίδη και η επιμέλεια της έκδοσής από τον κ. Ν. Ζωρογιαννίδη Δ/ντη του ΥΠ. Πολιτισμού δόκιμο λογοτέχνη και μελετητή.

Η έκδοση αυτή είναι κόσμημα και καύχημα για τους Ευρυτάνες, είναι συλλεκτικό κομμάτι που όλοι πρέπει να αποκτήσουν.

Θερμά συγχαρητήρια στους συντελεστές του πραγματικά ωραίου άριστου έργου.

K.

Ο Φαμελίτης

Προσπέρασε κι ούτ' είπε καλημέρα
και κύρτωσαν οι ώμοι του θαρεία
η κόμη του δε σείστη στον αγέρα
τα μάτια του δε λάμψανε φλουριά.

Αχ! Το ψωμί στη γάστρα που αναστανεί
τη μυρωδιά του σαν τρανή χάρα
το ξέρει αυτός με τι ιδρώτα θγαίνει
το μέτωπό του απλώνει μια φορά.

Μια γυναικούλα πολυαγαπημένη
στο σπίτι τρία, τέσσερα παιδιά
καλύτερους καιρούς αυτός προσφένει
κι η ελπίδα δεν του λείπει στην καρδιά.

Στο Γολγοθά του σέρνει το σταυρό του
κι απόκαμε πολύ μεσοστρατής
και λέει κάτι, λέει στο θεό του
σαν πρώτος και σαν δεύτερος ληστής.

ΔΩΡΗΣ ΑΝΘΗΣ

(Από τήν έκδοση «ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ, Τόπος & ποίηση») (1921-1945)

ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡ. ΜΠΟΣΙΝΑΚΗ: «Η ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ», Ποιήματα, Εκδόσεις «Δωδώνη», Αθήνα-Γιάννινα 1984, σσ. 56.

Ο αγαπητός συνάδελφος της ιεράς Επιστήμης κ. Δημήτρης Μποσινάκης, Μεσοτίνιος στην καταγωγή, αλλ' εμπολαιασμένος κι αυτός στη μεγάλη Μεγαλοχωρίτικη οικογένειά μας (γαμβρός του κ. Γεωργ. Δασκαλάκη), γνωστός όλωστε και γλαφύρος συνεργάτης της «ΦΩΝΗΣ...» μας. Από καιρό έλαβα την τελευταία Συλλογή ποιημάτων του με τον επί κεφαλής τίτλο.

Το έργο αυτό είναι συνέχεια προγενεστέρων Συλλογών με τους τίτλους: «ΧΑΜΗΛΟΦΩΝΑ» και «ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ», καθώς και εκ των πεζών έργων του, το θραβευμένο με διηγήματα: «Ο ΜΟΝΑΡΧΟΜΟΣ» 1984, Α' θραβείο της Ε.Ε.Ε.Α. Από το παρουσιαζόμενό αυτό έργο: «η Προσδοκία» και αντί άλλης αναφοράς, παραθέτω δειγματοληπτικά το ποίημα της σελ. 12, που είναι εμπνευσμένο από την αξία βιωτή του σεβάσμιου Γέροντα Ιερέα πατέρα του με τίτλο «Για τον Πατέρα».

Προτίμησα το ποίημα αυτό για δύο λόγους: α) Για ετήσιο ιερό Μνημόσυνο (γίνεται στα μέσα του Ιουλίου '88 του αείμνηστου Ιερέα που έχαιρε μεγάλου σεβασμού και εκτός των ορίων του τόπου του. Και β) για να τιμήσω τον ίδιο, που έδειξε τα προς τον ΙΕΡΕΑ-ΠΑΤΕΡΑ ευλαβικά του αισθήματα με τους κάτωθι καλοδουλεμένους λυρικούς στίχους:

«Για τον Πατέρα

Ο πατέρας ανασκομπώντας το ράσο του τραφοκοπάει τις ελπίες και τις σταφίδες, ανακατώνει τη γη, τον ψήνει ο ήλιος, τον δέρνει το χαλάζι κι αυτός μασάει με πείσμα το γένι του.

Συμφίλωμένος με τη γη και τους ανθράπους τη ζωή και το θάνατο δεν ξεχωρίζει.

Χθες κλάδευε τη λεμονιά, σκούπτες τ' αλώνια και κάθισε στο λιακωτό να διαβάσει τη Γραφή του, τόσο ήρεμος και έτοιμος από καιρό λες και θα πέθαινεν αύριο.

Ο πατέρας δες, δουλεψει τη γη, φυτεύει δέντρα λες και δε θα πεθάνει ποτέ.

Στο γέρμα του ήλιου σταυροκοπείται, «φως ιλαρόν...» ακούμε να ψιθυρίζει και βιάζεται τον εσπερινό του να χτυπήσει.

Ο πατέρας είναι τόσον ήρεμος κι ευτυχισμένος είναι έτοιμος από καιρό, καθώς το βλέπει!....»

Την κριτική και την ανάλυση τού ανωτέρω ποιήματος την αφήνω στη διάκριση και στην αγάπη των φίλων αναγνωστών. Η ταπεινότητά μου περιορίζεται μόνο να ειπει με εγκαρδιότη-

τα, κι από τη θέση αυτή: Συγχαρητήρια Δημητράκη και γι' αυτό το ταλέντο σου. Και να χεις και να χουμε την ευχή του μακαριστού Πατέρα σου.

†πρ. Κων. Δ. Βαστάκης

Κ.Α. Παπαδοπούλου Α.Δ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Οι δύο, ανωτέρω, Δομινιστανοί συμπατριώτες μας και λαμπροί εκπαιδευτικοί πρόπεροι και πέρυσι εξέδωκαν αντίστοιχα δύο αξιόλογα βιβλία. Το πρώτο είναι: «Ο Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ», Αθήνα 1986, σσ. 138. Και το δεύτερο (είναι): «Η ΔΟΜΝΙΣΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΟΣ του '40» Αθήνα 1987, σσ.336. Είναι και τα δύο εκδοτική παρουσίαση του «Φιλοπροσδού Συλλόγου Δομνίστας Ευρυτανίας».

Έλαβα τα βιβλία αυτά με πολλή αγάπη. Τα διάβασα με μεγάλο ενδιαφέρον. Γεύθηκα την πλούσια ιστορία που έχει κι ο τόπος αυτός. Και θαύμασα το μεράκι των συγγραφέων που χάρισαν στον τόπο τους τα εξαιρέτα αυτά έργα.

Και τα δύο βιβλία έτυχαν θερμοτάτης υποδοχής και ευμενεστάτης κριτικής. Το αξίζουν. Σαγηνεύουν. Έχουν μια ιδιαίτερη πρωτοτυπία. Τα συνιστόύμε για όλες τις Ρουμελιώτικες βιβλιοθήκες.

Επίσης στους ίδιους συγγραφείς και τους άλλους συνεργάτες τους εκφράζω την ίδια χαρά και για το αξιόλογο ενημερωτικό Δελτίο τους «Ο ΕΥΡΥΤΟΣ».

Θερμά και εγκάρδια συγχαρητήρια σε όλους.
†πρ. Κ.Δ. Βαστάκης

ΓΙΑΝΝΗ ΑΘ. ΒΡΑΧΑ: «Ο ΚΥΡ ΜΕΝΤΙΟΣ»...

Ο ακαταπόνητος και γλαφύρος λογοτέχνης δάσκαλός μας Γιάννης Αθ. Βράχας παρουσίασε στα τέλη του περασμένου χρόνου (1987) μια πρωτότυπη έκδοση για το υπομονητικό υποζύγιο, το Γάιδαρο... Αισθάνθηκα, λέγει ο συγγραφέας, υποχρέωση να γράψω για την ανεκτίμητη προσφορά του στον άνθρωπο... Και το πέτυχε σαν δεξιοτέχνης και παλαιμάχος δάσκαλος που είναι.

Τον συγχαίρουμε κι από τη θέση αυτή και περιμένουμε να ιδούμε πολύ σύντομα και τα παραλειφθέντα... στη δεύτερη έκδοση.

†πρ. Κ.Δ. Βαστάκης

ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
200 έτη από την γέννηση του

Μεταξύ των περί τους 250 γνωστών Αγιορειτών Αγίων, περίπου οι 50 ανήκουν στην χορεία των Νεομαρτύρων. Περί όλων αυτών, με τη βοήθεια των αγίων, ετοιμάζουμε προς έκδοση συνοπτική παρουσίαση των συναξαρίων τους, εκτενή αναφορά της μεγάλης προσφοράς τους στην Εκκλησία και τον κόσμο, ανέκδοτο φωτογραφικό υλικό, πίνακες, ευρετήρια, σημειώσεις και πλούσια βιβλιογραφία. Ο οσιομάρτυρας Γεράσιμος ανήκει στο λαμπρό νέφος των Αγιορειτών Νεομαρτύρων και με την ευκαιρία της 200ής επετείου από της γεννήσεώς του και της 175ρίδος από τον μαρτυρίου του θελήσαμε να χαράξουμε τις παρακάτω γραμμές, μια και η καλύβη του, που ασκήθηκε στο Άγιον Όρος, γειτνιάζει προς τη δική μας και καθημερινάς τον επικαλούμεθα ως συνασκητή και συναγωνιστή μας. Ελπίζουμε πως η χαρά του θά είναι μεγάλη, βλέποντας τη σκήτη του να επανδρώνεται και να ανακαίνιζεται.

Με τον βίο και την ακολουθία του αγίου ασχολήθηκαν ο ιερομόναχος Κύριλλος Καστανοφύλλης, ο λογιώτατος αναγνώστης Γεωργίος Ιατρίδης, ο ιερομόναχος Γρηγόριος ο πνευματικός ο Σκοπελίτης, ο ιερομόναχος Γεράσιμος Ιθηριοσκητιώτης, ο μοναχός Γεράσιμος Μικραγιανναΐτης και οι Πρωτοπρεσβύτεροι Ιωάννης Ράμφος και Δημήτριος Βαστάκης. Ο τελευταίος, ευλαβόμενος υπερβαλλόντως τον άγιο ως ομοχώριο και προστάτη του, ο οποίος πρωτοστάτης για την ανέγερση περικαλλούς ναού στην ιδιαίτερη πατρίδα του και στην προβολή και τιμή του αγίου, ετοιμάζει πλήρη περί αυτού εργασία.

Ο Μεγαλοχωρίτης άγιος, ο Κοντλουμουσιανοσκητιώτης δόσιος, ο Κωνσταντινοπολίτης μάρτυρας, ο Ευρυτάνων πρεσβευτής, ο Αγιορειτών φίλος και των πιστών πάντων προστάτης, ας σκέπει, φυλάττει κι ευλογεί όλους δόσους τιμούν την μνήμη του και τον επικαλούνται στις δεήσεις τους. Τέτοιες επέτειοι και μνήμες ερχόμενες σε ημέρες μεγάλης χλιαρότητος και χλαροτήτος, όπου καλούμεθα προς ευθαρσή και συνεχή ομολογία, έχουν πολλά να μας νοιθετήσουν...

† μ.Μ.

Σημείωση

Το ανωτέρω εκτενέστατο και καταποιστικώτατο για το βίο, την ασκητική πολιτεία, το ένδοξο μαρτύριο και τα χαριτόβρυτα λείψανα του Οσιομάρτυρα άρθρο δημοσιεύθη στην έγκριτη αθηναϊκή εφημερίδα «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ», φ. 769 (1987), σ.2. Εξ αυτού χάριν οικονομίας του χώρου μεταφέρουμε μόνον τα προλεγόμενα και τα επιλεγόμενά του.

Μολονότι ο πολυγραφότατος φίλος συγγραφέας, μεταξύ των αναφερομένων στο εν λόγω άρθρο του, που ασχολήθηκαν με τον βίο και την Ακολουθία του Αγίου αναφέρει και την ταπεινότητά μου, εκ τυπογραφικής αβλεψίας παρουσιάζεται το όνομα του αειμνήστου Ιερομάρτυρα πατέρα μου. Αβλεψία μεν, αλλά δικαία αβλεψία... Διότι εκείνος, ο πατέρας μου δηλαδή, προ εμού εμόχθησε για την προβολή του Αγίου. Επίσης, εκείνου τον φιλομάρτυρα πόθο για την ανέγερση του περιλάμπρου ιερού Ναού του Αγίου στο χωρίο μας εξεπλήρωσα. Και εις εκείνον οφείλω την εκ παιδιόθεν προς τον Οσιομάρτυρα ευλάβεια μου.

Και από τη θέση αυτή ευχαριστούμε τον ευσεβέστατο πατέρα Μωυσή, που επίκαιρα επισήμανε κι αυτός την μαρτυρική επέτειο, και θερμά τον παρακαλούμε να δέσται από την ασκητική καλύβα του και για τους κατά σάρκα συγχωριανούς του ενδόξου Συνκουτλουμούσιανοσκητιώτη του Οσιομάρτυρα.

Διά την αντιγραφή και τη σημείωση
† πρ. Κωνστ. Δ. Βαστάκης

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ:
«ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ», «ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ», «Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ».

Ανελιπώς χάρη στους ρέητες υπεύθυνους των εκδόσεών τους κυλοφορούν τα ανωτέρω ενημερωτικά δελτία με πλήθώρα ποικιλής ύλης και με πολλές παλιές και πρόσφατες ειδήσεις. Ιδιαίτερα υπογραμμίζουμε το φ.αρ. 34-35 (1987) των «ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ», που είναι αφιερωμένο στον αειμνήστο Δάσκαλο Γεωργίο Ελ. Παπαδή. Εύγε, επαναλαμβάνουμε, στους μαθητές και στις μαθήτριές, που τίμησαν επόξια τον σεβαστό και αειμνήστο Διδάσκαλό τους....

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ...

«Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίω
αποθνήσκοντες» (Αποκ. 14, 13)

Πραγματικά οι αποθαμένοι μας, και δεν είναι λίγοι κι αυτή τη φορά, έφυγαν. Δεν χάθηκαν. Και πιό συγκεκριμένα κοιμήθηκαν τον ύπνο της αθανασίας. Κοιμήθηκαν, γι' αυτό ονομάζονται «κεκοιμημένοι», για να ξυπνήσουν στη χώρα των Νύμερών τους, στα ουράνια, δηλαδή, σκηνώματα της αιώνιας ζωής.

Εκεί εγκαταστάθηκαν προσωρινά... Εκεί προγεύευνται την αιώνια αποκατάστασή τους. Εκεί, προσέχονται, «παρακαλούνται», χαίρουν ή θλίβονται...

Εκεί τέλος μας αναμένουν...

Κι αυτή τη φορά ο πένθιμος κατάλογος, το «Ψυχοχάρτη» μας με άλλα λόγια, είναι μακρύ. Σειρά από αγαπητούς και σεβαστούς κάθε ηλικίας Μεγαλοχωρίτες και Μεγαλοχωρίτισσες μας άφησαν χρόνους...

Κι αυτοί είναι:

Στρατηγός ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΑΠΟΚΟΡΗΤΗΣ

Κατά κοινή ομολογία ο σεβαστός μας Στρατηγός ε.α. Ευάγγελος Αποκορήτης υπήρξε ευγενικός, ευπαιδευτός και πιστός στρατιώτης της πατρίδας. Την υπηρέτησε με τον ίδιο ζήλο σε όλα τα αξιώματα και τους βαθμούς της στρατιωτικής ζωής του. Τα πολλά παράστημα και μετάλλια που έλαβε κατά καιρούς από την πατρίδα μιλούν πιο εύγλωττα για την προσωπικότητά του.

Ακόμα υπήρξε και ένθερμος στην πίστη χριστιανός. Αγαπούσε με ειλικρινά αισθήματα την αγία Εκκλησία μας. Ήταν φιλακόλουθος. Ήταν λάτρης των ελληνορθοδόξων παραδόσεών μας. Και έχαιρε μεγάλης υπολήψεως, αγάπης και σεβασμού.

Επίσης, τον καλλίτερο εαυτό του τον έδειξε και σε άλλες αποστολές, όπου φιλότιμα διακόνησε. Ιδιαίτερα δε στον καιρό εκείνο που ήταν ο Γενικός Διευθυντής του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας.

Κοιμήθηκε ήρεμα προσδεχόμενος «ανάσταση νεκρών και ζωής του μέλλοντος αιώνος».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ

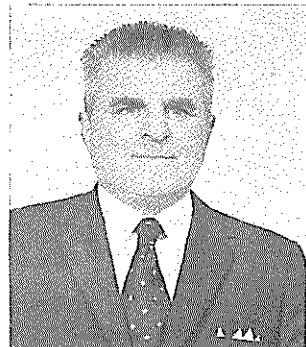
Κι άλλος τίμιος άνθρωπος, λαμπρός οικογενειάρχης και εξαίρετος φίλος μας έφυγε από την πρόσκαιρη ζωή. Είναι ο αειμνήστος Δημήτριος Ι. Πριτσιόλας. Υπήρξε άριστος επαγγελματίας οδοντοτεχνίτης κι εδώ και σαν μετανάστης στον Παναμά της Αμερικής.

Στα χρόνια της κατοχής πρόσφερε πολλές εξυπηρετήσεις στο χωριό μας και τον περίγυρό του. Τον ίδιο ζήλο έδειξε και στην Αμερική. Και σαν μέλος της ελληνορθόδοξης κοινωνικής ζωής. Και ιδιαίτερα στον εικλησιαστικό χώρο. Το πολύπλευρο εθνικοεκκλησιαστικό έργο του φαίνεται και από τιμητική διάκριση που του έκαμε το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο. Πράγματι, ο αειμνήστος, είχε την ευλογία και του απονεμήθηκε το ειδικό οφφίκιο (αξιώμα) του «Άρχοντος Δεπούτατου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Γεννήθηκε μεγάλωσε και αγάπησε το Μεγάλο Χωριό νεαρός στα χρόνια της δημιουργίας τον βρήκε ο πόλεμος, η κατοχή.

Όλοι οι δρόμοι για τους νέους της εποχής κλειστοί, και σκοτεινοί, γι' αυτό προτίμησε να γίνει αγνωστής και γέμισε την ψυχή του ιδεολογία και την καρδιά του ανθρωπιά. Σε όλα τα θουνά της περιοχής έθρισκε μια φωλιά για τον αγώνα.

Σαν γαλήνεψε ο τόπος και η ζωή πήρε τον ρυθμό της φτιάχνει την προσωπική του φωλιά και γίνεται ένας υπέροχος σύντροφος της Μαρίας Ν. Γαβρίλη. Κύλησε ήρεμα η ζωή μα και ο αγώνας της άφησε τα κατάλοιπα στην υγεία του και ξαφνικά ο Θεός, γιατί τον αγαπούσε, χωρίς να τον παιδέψη καθόλου τον πήρε κοντά του.

Εμείς όλοι που μείναμε πίσω νιώθουμε φτωχοί χωρίς τον πλούτο της καρδιάς του, γιατί ήταν ο άνθρωπος που κοντά του έθρισκες τον πατέρα, τον φύλο, τον αδελφό, γι' αυτό και δεν θα ξεχαστείς θείες Κώστα.

Ευδοξία Ε. Καραγιάννη

Μας έφυγε, όμως, πιονεμένος και πικραμένος από τον ξαφνικό και πρόωρο θάνατο του αγαπημένου παιδιού του Γιάννη...

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύθηκε στο χωριό μας σύμφωνα με την επιθυμία του. Έφυγε και μας άφησε μνήμη εξαιρέτου ανθρώπου και πιστού χριστιανού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΑΓΓ. ΜΑΛΙΚΟΥΤΗΣ

Και ο συμπαθέστατος και αγαπητός μας Ιωάννης Μαλικούτης, γαμβρός του αειμνήστου Μιχαήλ Βονόρτα μας άφησε κι αυτός χρόνους. Έφυγε για την αιωνιότητα αφού δοκιμάσθηκε σαν «χρυσός εν χωνευτηρώ».

Φίλος ειλικρινής του χωριού μας και καλόκαρδος άνθρωπος. Πέθανε και κηδεύτηκε στον Πειραιά κι αφήσεις μνήμη αγαθή σε όλους μας.

ΕΛΕΝΗ ΣΑΛΤΟΡΙΑΔΗ

Σε βαθύ γήρας αναχώρησε για την αιωνιότητα η συγχωριανή μας Ελένη Γ. Σαλτοριάδη, το γένος Βασιλοπούλου.

Η Ελένη Σαλτοριάδη δοκιμάστηκε στη ζωή από μεγάλη φτώχεια, από άλλες πικρίες και βάσανα και προ πάντων από το χαμό του παιδιού της Αποστόλη, που χάθηκε σε δυστύχημα μόλις 14 χρόνων.

Την φτώχεια και τις κακουχίες της υπέφερε έντιμα και υπήρξε παράδειγμα εργατικότητας και πέτρα υπομονής και καρτερίας, πιστή χριστιανή, καλή μητέρα, άφθαστη νοικοκυρά και υπόδειγμα καλού χαρακτήρα.

Ο Θεός την αξίωσε να γευθεί τους καρπούς των κόπων της και να περάσει τέλη ειρηνικά και χριστιανικά στην αδιάλειπτη φροντίδα, μέριμνα, σεθασμό και αγάπη των καλών της παιδιών, του Θανάση και του Λεωνίδα, των υψηλών και των εγγονών της που την αγαπούσαν και τη σέβονταν πάντα.

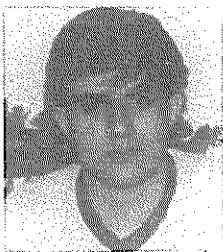
Μνήμη αγαθή γίγαντα υπομονής άφησε σ' όσους τη γνώρισαν και ανάμνηση γλυκιά του χαρακτήρα της στα παιδιά και τα εγγόνια της. Ας είναι ελαφρό το χώμα που σκεπάζει το σκήνωμά σου αδελφή Ελένη κι ας μείνη αιώνια χαραγμένη η μνήμη σου στις καρδιές όσων σε γνώρισαν μέσα από το λαμπρό χαρακτήρα σου.

Σ.Β.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΤΗΣ

Πόσο φτωχός γίνεται ο λόγος όταν προσπαθεί να ιστορήσει χαρακτήρες και να σκιαγραφήσει πορτραίτα όπως του αγαπητού -

μας Γιαννάκη Ανδρέα. Κατή που νέος και ωραίος στα 22 χρόνια του έσκισε τον πέπλο της ζωής για να πορευτεί θριαμβικά προς το αιώνιο μέλλον!

Αριστούχος, πιτυχιούχος της νομικής σχολής του πανεπιστημίου Θράκης, πολύγλωσσος και πολυτάλαντος ο Γιάννης, με πανεπιστημιακές εργασίες που σύντομα θα τον ανέδειχναν αξιόλογο θεράποντα της επιστήμης του Δικαίου, γνώριζε πριν από καρδιό την ασθενεία του και δεν την απεκάλυψε σε κανέναν, ούτε στο άμεσο οικογενειακό του περιβάλλον. Έζησε με αυτήν ως την ημέρα που εκείνη φανερά τον κατέβαλλε και πορεύτηκε περήφανα και γενναία προς τον θάνατο.

Όσοι τον είχαν γνωρίσει από κοντά εύκολα μπορούσαν να διακρίνουν από το χαρακτήρα του πως ο Γιάννης «δεν ήταν εκ του κόσμου τούτου», με τις σπάνιες αρετές του, την ακεραιότητα, τη συγκατάθαση, γενικά το ήθος του και την εμμονή του σε ηθικές αξίες και κοινωνικές αρετές.

Για τους δικούς του το πλήγμα υπήρξε καίριο και το τίμημα θαρύ. Απλοί άνθρωποι αυτοί, είναι ανθρώπινα δύσκολο να πιστέψουν πως αυτός ο χαρισματικός τους άγγελος θά λείψει για πάντα από κοντά τους. Όμως εκείνος ο Λόγος, η πρωταρχική αιτία των πάντων «ο ετάζων νεφρούς και καρδίας» θα δείξει το μυστικό και ανθρώπινο τρόπο, εκείνη την άγνωστη ατραπό που ακολουθώντας την θα παρακληθούν οι γονείς του.

Εμείς όλοι οι συγχωριανοί και φίλοι, όσοι περάσαμε από το σκήνωμα του Γιαννάκη κι οσοι παρευρεθήκαμε στο μνημόσυνό του, άφωνοι από το βαθύ πόνο και συγκινημένοι από τη βαθειά οδύνη της άξιας μάνας του και του ακάματου πατέρα του, αποθέτουμε τα άνθη ευλαβείας μας στη μνήμη του και σιωπηλοί συμπαραστε-

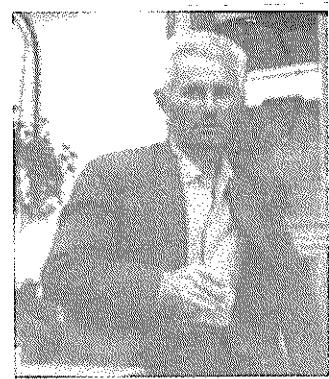
κόμαστε στην οδύνη τους. Ευχόμαστε να θρουν τον τρόπο να παρηγορηθούν και να πιστέψουν πως ο Γιάννης τους ζητά αιώνια ανάμεσά μας, ανάμεσα σ' όσους τον γνώρισαν και τον αγάπησαν. Ζητά μέσα από τις πράξεις του, το ήθος και το χαρακτήρα του και η μνήμη του θα διατηρηθεί ΑΙΩΝΙΑ.

Σ.Δ.Β.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΠ. ΠΕΞΑΣ

Μολονότι ο αγαπητός Γρηγόρης διακρινόταν για την θαλερότητά του και την ευρωστία του το κρεβάτι του πόνου τον νίκησε. Τα πολλά και καλά παιδιά κι εγγόνια του, μαζί και με τη στοργική σύζυγό του τον τίμησαν όπως του άξιες.

Έφυγε όμως κι ο Πέρας κι ορφάνεψε ο Γαύρος μας. Δεν στερήθηκε η οικογένειά του το προστάτη της, έχασε κι ο ζηλευτός Γαύρος μας ένα πολύτιμο φρουρό του. Ευχόμαστε στα παιδιά του να αναπληρώσουν την απουσία του και να είναι αντάξια των κάθε λογής που έκαμε για αυτά, κόπων του. Αιώνια του η μνήμη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Β. ΜΠΟΥΡΑΟΥ

Γεμάτη από ημέρες και μέσα στην αγκαλιά και τη στοργή των καλών της παιδών απέθανε και η σεβαστή γερόντισσα Βασιλική Βασιλόρου.

Ως την τελευταία της πνοή ήταν πιστή στις ελληνορθόδοξες παραδόσεις μας. Άφησε παράδειγμα για μίμηση και πορεύθηκε για το ουράνιο φως και την αιώνια γαλήνη. Αιώνια της η μνήμη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Α. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Και ο αγαπητός μας Χαράλαμπος έφυγε πρόωρα, μισοστρατίς... Ήταν γιαπτρός του αειμνήστου συγχωριανού μας Αθανασίου Κουβέλη (πονεμένου πατέρα και αδικοχαμένου θύματος αυτού και των δύο του παιδιών Χρήστου και Ευθυμίου του τελευταίου απαίσιου πολέμου).

Ο αειμνήστος Χαράλαμπος ύστερα από πολλούς κόπους βρέθηκε στην ευχάριστη πατρική χαρά να δίνει από τη μια μεριά με δόση δύναμη χαράς είχε την ευχή του στο συνοικέσιο της αγαπημένης του κόρης και ταυτόχρονα, από την άλλη, να τον επισκεφθή οξύτατο καρδιακό νόσημα, που τον πέρασε στην άλλη όχθη της ζωής... Χαρά και λύπη μαζί... Μόχθησε ο αγαπητός μας με την άξια σύζυγό του Μαρία κι εδώ και στη Γερμανία για τα παιδιά τους και για νύνουν αξιόλογοι νοικοκυραίοι. Ο πρόωρος όμως θάνατός του, άλλαξε το σκηνικό της ζωής... Ευχόμαστε να εύρει η ψυχή του θέση μεταξύ των Δικαίων και στην οικογένεια κάθε προκόπη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΠΕΡΙΔΑΣ

Κι άλλος άξιος του χωριού και του Συνδέσμου μας άφησε χρόνους. Απέθανε και ο αγαπητός και σεβαστός Βασιλης Περίδας, πρώην Πρόεδρος της Κοινότητας του χωριού μας. Σεμνός, ευγενικός, εργατικός άνθρωπος, τίμιος οικογενειάρχης κι αγνός πατρώπης με ξεχωριστό ήθος ήταν γνωρίσματα που κοσμούσαν το πέρασμά του από τον κόσμο μας και το χωριό μας.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ συζ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΖΑΒΕΛΛΗ

Πρόωρα και απροσδόκητα έφυγε από κοντά μας η αγαπητή μας Φρόσω, σύζυγος του συγχωριανού μας και μέλους του Συνδέσμου μας Χρήστου Τζαβέλλη.

Έφυγε κι ορφάνεψε η οικογένειά του, αλλά και το χωριό μας, που το τιμούσε με ιδιαίτερη φροντίδα και αγάπη. Αποδεικτικό της αγάπης του αυτής είναι το γεγονός, ότι διετέλεσε επί πολλά χρόνια Πρόεδρος της Κοινότητάς μας με συνέπεια και ενδιαφέρον. Έχαιρε από όλους πολλής αγάπης και σεβασμού. Ήταν καταδιωμένος άνθρωπος και άξιος για μίμηση, ίνδιατερα από τους νεώτερους.

ΠΑΤΕΡΑ

1. Πατέρα αγαπημένε μας Πατέρα μας γλυκέ Λεβέντη και καμάρι μας Αητέ και Σταυραρήτε
2. Άνοιξες τις φτερούγες σου μας έφυγες για πάντα σε κλαιν' παιδιά κι εγκόνια σου κι η δόλια μας η Μάννα
3. Πικρά για μας τα δάκρυα του Χρήστου είναι χαράς Εμάς αποχαιρέτησες τον Χρήστο συναντάς
4. Στου Παραδείσου την Αυλή Χορό έχουνε στήσει είναι πολλοί Πατέρα μας που σ' είχαν επιθυμήσει
5. Όμως τους εξεγέλαγες και πέρασαν τα χρόνια γι' αυτό στελλαν τον Αρχηγό στα μαρμαρένια αλώνια
6. Ήταν βαθειά η λαδωματιά κτύπημα στο φτερό δεν σ' άφησε ούτε στιγμή να πιείς λίγο νερό
7. Αθάνατη η Μνήμη σου θα μείνει στην ψυχή μας θάναι μέσ' τη ζωή μας
8. Νάχεις καλή ανάπαιση και ελαφρό το χώμα το χώμα όπου σκέπασε το άψυχό σου Σώμα.

Θεοδόσης Περίδας

Πέρασε και η Φρόσω από τη ζωή με τη φροντίδα των οικείων της κι ανέστησε με την αγάπη της και το ήθος που τη διέκρινε τον μοναδικό της γιό, το Θύμιο, που τον κόσμησε με αρετές και αξιώθηκε να τον καμαρώσει επιστήμονα πλέον με επιδόσεις στην Εκπαίδευση. Αυτό ήταν και το καμάρι της και η περηφάνια της.

Έφυγε πριν λίγο από κοντά μας μέσα από τις ωδίνες της επάρατης νόσου των ημερών μας.

Ο Σύνδεσμος και το πειριδικό μας συλλυπούνται τον άντρα της και το γιό της και εύχονται να είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

Σ.Β.

ΕΛΕΝΗ ΦΩΤ. ΒΟΝΟΡΤΑ

Βρέθηκα κατά σύμπτωση στο χωριό την ημέρα που κηδεύονταν η αγαπητή Ελένη Βονόρτα το γένος Κών. Ζαχαροπούλου. Η πάνδημη συμμετοχή των κατοίκων του χωριού και άλλων συγγενών και γνωστών που ήρθαν γι' αυτό το θλιβερό γεγονός φανέρωνε την αγάπη που είχε αυτή η Μεγαλοχωρίτισσα κι ας γεννήθηκε στο Λιναράκι της Καστανιάς. Ήταν στην ηλικία νέα γυναίκα. Ήταν αφοσωμένη σύζυγος. Ήταν στοργική πολύτεκνη μητέρα. Ήταν ακούραστη, αγαπητή κι ευσπλαχνική σε χαρές και λύπες. Ήταν, όπως λέγει ο σοφός Παροιμιαστής: «Γυναίκα ανδρείαν τις ευρήσει; τιμώτερα δε έστη λίθων πολυτελών η τοιαύτη...» (Παρ. 31,10-20).

Ο πρόωρος θάνατός της ορφάνεψε την οικογένειά της και στέρησε τα άξια χέρια της από έργα αγάπης. Κοιμήθηκε με την ελπίδα της Αναστάσεως και άφησε μνήμη αγαθή.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Απέθανε και κηδεύτηκε στο χωρό μας και ο αξιαγάπητος συγχωριανός μας Ιωάννης Κ. Ελευθερίου. Ο αείμνηστος Γιάννης ήταν τίμιος και στοργικός οικογενειάρχης, εργατικός άνθρωπος, φίλος εγκάρδιος κι αγωνιστής στη ζωή.

Εξεπλήρωσε κι αυτός το κοινωνικό του χρέος κι έφυγε για την αιωνιότητα. Με τον θάνατό του δύμας λιγόστεψε η συντροφιά του χωριού μας και η καλή παλιά φρουρά του. Πραγματικά ήταν ο μακαρίτης ο Γιάννης ένας από τους καλούς και άξιους φρουρούς του χωριού, γι' αυτό και η μνήμη του θα μείνει αξέχαστη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ούτε κι από τους ξενιτεμένους ας ο τωρινός πένθιμος κατάλογος είναι χωρίς πένθιμη και θλιμένη είδηση! Αυτή τη φορά το μήνυμα ήρθε από την μακρινή Αυστραλία. Απίστευτο κι δύμας αληθινό. Πρόκειται για τον εκεί εγκαταστημένο συγχωριανό μας Αθανάσιο Αρ. Αναγνωστόπουλο. Απέθανε κι αυτός στην ακμή της ηλικίας του. Τον επισκέφθηκε ύπουλη αρρώστια και ξαφνικά μας άφησε χρόνους.

Ευχόμαστε, να είναι και γι' αυτόν το φιλόξενο χώμα της Αυστραλίας που τον σκέπασε ελαφρό σαν του Μεγάλου μας Χωριού.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

Παλαίμαχος, θαλερός και καλοσυνάτος ο αείμνηστος μπαρμπα-Σταμάτης Κατσιγιάννης μας έφυγε αιφνίδια με πικρό θάνατο, που αύθισε τα καλά παιδιά του στον νο και άφησε σ' όλους μας μια ιδιαίτερη θλίψη.

Γεννήθηκε στην Κοντίθα, αλλ' ήταν γνήσιος και καλός Μεγαλοχωρίτης. Ανήκε στην παλιά παραδοσιακή φρουρά του χωριού μας μεταξύ των μονίμων κατοίκων του. Ο σεβαστός μας μπαρμπα-Σταμάτης ήταν άτομο φιλήσυχο, εργατικό και έχαιρε αγάπης και σεβασμού από όλους. Καμάρι τόχε για τα καλά, εργατικά και φιλοπρόσδικα παιδιά του, τα οποία θερμά κι από τη θέση αυτή συλλυπούμεθα

ΕΛΕΝΗ ΔΙΟΝ. ΠΑΛΙΟΥΡΑ

Γεμάτη από πολλές ημέρες και ανάλογους κόπους της τίμιας ζωής έφυγε για την άλλη ζωή και η σεβαστή συγχωριανή μας Ελένη Διον. Παλιούρα το γένος Αθ. Αναγνωστοπούλου. Απέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό μας.

Η αείμνηση αφήσει παιδιά και παιδιά των παιδών της που τιμούν επάξια την αγαθή σε όλους μας μνήμη της. Το συγκινητικό γι' αυτήν ήταν η προσομονή του καλού της παιδιού... Πρόσωπενη μάνα τον αγαπημένο της Γιάννη. Κι εκείνος τάχα, της παράγγειλε από την Αυστραλία: Μάνα «φτάνω»... Και είναι γνωστό, πως πήγε εκείνος πρωτίτερα από τη μάνα... Πήγε και την περίμενε όχι κάπου εκεί δα στο Γαύρο ή παρά πέρα, αλλά στην ανέσπερη χώρα των Πτωμάτων.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

Ο ένας πίσω από τον άλλο έφυγαν για την αιωνιότητα οι καλοί και αγαπημένοι σύζυγοι Νικόλαος Δ. Κοκκίνης, που προηγήθηκε (Βιοτέχνης, από τη Μεσσήνη της Καλαμάτας) και η συγχωριανή μας Ευθυμία Ι. Σύψα. Αφού δοκιμάσθηκαν και οι δυό τους πέρασαν στην άλλη ζωή προσδεχόμενοι Ανάσταση νεκρών και ζωή του μέλλοντος αιώνας.

Στην Αρχιερατική εξόδια Ακολουθία της αγαπητής μας Ευθυμίας παρέστη ο κατά σύμπτωση ευρισκόμενος στην Αθήνα συγγενής της και συγχωριανός μας Σεβασμ. Μητροπολίτης Κεντρώας Αφρικής κύριος Τιμόθεος, προσήλθαν συγενείς και άλλοι πολλοί που την ξεπροβούσαμε με αισθήμα αγάπης και συμπάθειας. Αιώνια τους η μνήμη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΠΑΠΑΡΟΪΔΑΜΗΣ

Κοντά-κοντά με τον προγενέστερο Χαράλαμπο Μακρυγάννη μας άφησε χρόνους και ο αγαπητός Κωνσταντίνος Παπαροϊδάμης,

γαμβρός του αείμνηστου Γρηγόρη Παπαπαλάρη (και τούτου επίσης, άλλου θύματος του προανθερόθεντος απαίσιου πολέμου).

Ο μακαρίτης Παπαροϊδάμης αγωνίστηκε στη ζωή μαζί με την άξια σύζυγό του Ελευθερία και την κέρδισε. Πηγαίνοερχόταν στην Αμερική και έκανε κάθε τι καλόγια την οικογένειά του. Έφυγε όμως πρόωρα. Δεν ολοκλήρωσε το κοινωνικό του χρέος κι έμειναν υποχρεώσεις ανεκπλήρωτες απ' αυτόν. Ευχόμαστε στην αγαπητή Ελευθερία να τον αναπληρώσει στις υποχρεώσεις τους και να σταθεί εκείνη και ο πατέρας των παιδιών τους.

ΣΤΕΛΙΟΣ Ι. ΨΗΜΑΔΗΣ

Ατελείωτος ο κατάλογος της παρούσης στήλης. Από καιρό βρίσκεται στο Τυπογραφείο, αλλά κάθε τόσο συμπληρώνεται με κάποιο νέο πένθιμο μήνυμα. Το τελευταίο (μήνυμα) κι ας ελπίσουμε να είναι τελευταίο τουλάχιστο γι' αυτή την έκδοση, είναι και η εκδημία του αγαπητού Στέλιου Ι. Ψημάδη. Είναι ο νεώτερος αδελφός των αγαπητών αδελφών και φίλων Ψημαδίων. Και το τραγικότερο... είναι το στερνοπούλι της δόλιας μάνας που το ταξίδεψε με τόσο πόνο.

Ο Στέλιος με την εργατικότητά του και τη φιλοτιμία του ξέχασε τον παράγοντα υγεία! Έτσι καλόκαρδος και δουλευτάρης όπως ήταν έφυγε πρόωρα και αιφνίδια. Έφυγε κι άφησε σε όλους τον πικρό πόνο.

Ας είναι το χώμα της απτικής γης που τον σκέπασε ελαφρό και η μνήμη του αιώνια.

Τέλος, ευχόμαστε για όλους τους ανωτέρω αναφερόμενους στο «Ψυχοχάρτι» του καταλόγου αυτού να τους αναπαύσει ο Θεός μεταξύ των Αγώνων.

Επίσης, ευχόμαστε η μνήμη τους να μείνει αιώνια.

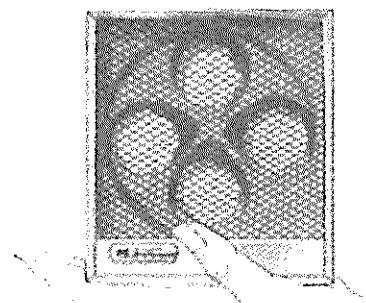
Και στους πονεμένους δικούς τους εκφράζουμε κι από τη θέση αυτή θερμά τα συλληπητήριά μας.

† π.Κ.Δ.Β.

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ
ΕΚΠΤΩΣΗ 30%
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ
ΠΟΛΥΘΕΡΜΟ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
ΚΑΝΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ!!!

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ:

- Διανέμει αποτελεσματικά τη θερμότητα και είναι οικονομικό στη χρήση.
- Μεταφέρεται πολύ εύκολα. Είναι μικρότερο από ένα κύβο 15 εκατοστών.
- Απόλυτα ασφαλές. Σχεδιασμένο για συνεχή λειτουργία.
- Προσαρμόζεται αυτόμata στις αλλαγές θερμοκρασίας του δωματίου και στα ρεύματα.
- Αποδίδει μέχρι 5.200 BTU
- ΜΑΚΡΑΣ ΖΩΗΣ θερμαντικά στοιχεία.
- Όλα τα υλικά είναι υψηλής ποιότητας και μακράς διάρκειας.
- Ειδικό φίλτρο πολλαπλών χρήσεων κρατάει τη σκόνη και καθαρίζει τον αέρα.
- Εύκολη ρύθμιση από 75W (0 στροφές το λειπτό) μέχρι 1.500W (μέγιστος αριθμός στροφών σε θερμοκρασία 0° Κελσίου του περιβάλλοντος).
- Ο ανεμιστήρας μπορεί να χρησιμοποιηθεί χωρίς θερμότητα για την ανακύκλωση και τον καθαρισμό του αέρα.
- Εφοδιασμένο με ελαστικές βάσεις για προστασία επίπλων και πατωμάτων.
- 5 ΧΡΟΝΙΑ ΕΓΓΥΗΣΗ.

ΠΕΛΚΟ Ε.Π.Ε.
Κ. ΠΕΛΩΝΗΣ - Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΚΡΕΟΝΤΟΣ 71-73 ΤΗΛ. 51.33.591

**Δρ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΤΕΦ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ
ΙΑΤΡΟΣ**
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΙΟΛΑΟΓΙΑ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ
Τ. ΑΝΑΠΛ. ΔΙΕΥΘ. ΜΟΝΑΔΑΣ
ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ
ΚΑΡΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΜΟΣΧΑΣ (ΕΣΣΔ)
Ιατρείο: Αμφοργού 1 & Πατησίων
(Πλ. Κολιάτσου) - Τηλ. 86.29.747
Τηλ. οικίας: 2511.196 - 2529.717
Δεχεται: ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ - ΛΑΡΑΣΚΕΥΗ 5-8 Μ.Μ.
ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ

**Δρ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ**
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΣΣΔ (ΜΟΣΧΑ)
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ
ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΜΟΣΧΑΣ
Ιατρείο: Αμφοργού 1 & Πατησίων
(Πλ. Κολιάτσου) - Τηλ. 86.29.747
Τηλ. οικίας: 2511.196 - 2529.717
Δεχεται: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΕΚΤΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ 5-8 Μ.Μ.
ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ.

**ΘΕΟΔΟΣΗΣ Ι. ΒΟΝΟΡΤΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**
Γραφείο: Μάντζαρου 11
1ος όροφος - ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 3615.749 - 3636.789
Οικία: Αστυδάμαντος 33
Τηλ. 7510.330

**Κωνστ. Πριτσιόλας
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ**
Πανεπιστημίου 58 Τηλ. 3619.861
Ομόνοια, 3ος "Οροφος"
Δέχεται κάθε μέρα
9 π.μ. - 1 μ.μ. & 5 ~ 8.30 μ.μ.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**
Γραφείο: Πανεπιστημίου 58
(2ος όροφος)
Τηλ. 36.24.374

**ΘΑΝΑΣΗΣ Ι. ΣΚΟΤΙΔΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Ε.Μ.Π.**
ΥΜΗΤΤΟΥ 191 Αθήνα 503, τηλ.
7513051
Γράμμου 7, Δροσιά, τηλ. 8133931

**ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΑΝΤΙΓΟΝΗ»
Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας
ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ
Δ/νση: Αφοί Α. ΚΑΡΒΕΛΗ Τηλ.
0237/41395 - 41339**

**ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
«KONAKI»
Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας
Δ/νση: Ι. Θ. Γαβριήλης
Τηλ. 0237/41217**

**ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΕΡ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ
Μεγάλο Χωριό Εύρυτανίας
Τηλ. 0237/41230**

**ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΚΑΦΕ ΜΠΑΡ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
Δ/νση: Π. Καλαντζής
Τηλ. 0237 - 41.250**

**ΘΑΝΑΣΗΣ Ν. ΚΑΡΒΕΛΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
Διόρθωση - Επιμέλεια θιθλών & περιοδικών
Γυμναστηρίου 56 - Δάφνη
Τηλ. 97.19.564**

**ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
«ΒΡΑΧΟΣ»
Αδριανού 101 Τηλ. 32.57.252
ΠΛΑΚΑ
Δ/νση: ΑΦΟΙ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ**

